

ΣΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΝΕΡΓΩΝΤΑΣ ΩΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 153.8 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 10(7) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ, ΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ.

Αίτηση Αρ.: 1/2024

ΓΡΑΠΤΗ ΑΓΟΡΕΥΣΗ ΑΙΤΗΤΗ

Έντιμε κ. Πρόεδρε,

Έντιμα Μέλη του Συμβουλίου,

A) Εισαγωγή:

1. Με την παρούσα Αίτηση ο Αιτητής ζητά απόφαση του Συμβουλίου ότι ο Γενικός Ελεγκτής, κ. Οδυσσέας Φ. Μιχαηλίδης είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς και υπόκειται σε άμεση απόλυση από τα καθήκοντά του ως Γενικός Ελεγκτής της Δημοκρατίας σύμφωνα με το Σύνταγμα. Για το πλήρες αιτητικό, παραπέμπουμε στην Αίτηση.
2. Στην παρούσα ο Καθ' ού η Αίτηση, θα αναφέρεται ως ο «Γενικός Ελεγκτής».
3. Ο σκοπός της παρούσας είναι να καταδείξει ότι οι λόγοι για τους οποίους καταλογίζεται ανάρμοστη συμπεριφορά στον Γενικό Ελεγκτή είναι όλοι βάσιμοι.
4. Εισαγωγικά επιθυμούμε να αναφέρουμε ότι η παρούσα Αίτηση εισάγεται από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, ο οποίος με πλήρη συνείδηση του ύψιστου κύρους του θεσμού που υπηρετεί εισηγείται ότι οι λόγοι για τους οποίους καταλογίζεται ανάρμοστη συμπεριφορά στον Γενικό Ελεγκτή είναι όλοι βάσιμοι. Ως αναφέρει και η Ενδιάμεση Απόφαση του Σεβαστού Συμβουλίου ημερ. 05/06/2024, ο Γενικός Εισαγγελέας είναι ο προασπιστής της νομιμότητας και του δημοσίου συμφέροντος και ο συντακτικός νομοθέτης έχει περιβάλει το θεσμό του με ανάλογο, ύψιστο, κύρος, σεβασμό, εμπιστοσύνη και πλήρη θεσμική ανεξαρτησία και αυτοτέλεια.

B) Γεγονότα:

1. Υιοθετούμε για σκοπούς γεγονότων, όλα τα γεγονότα που αναφέρονται στην Έκθεση Γεγονότων της Αίτησης καθώς και στη μαρτυρία του Γενικού Εισαγγελέα, ήτοι στην Κυρίως Εξέταση, μέρος της οποίας αποτελεί η Γραπτή Δήλωση του Γενικού Εισαγγελέα ημερ. 12/06/2024, Έγγραφο Α (στο εξής «**η Γραπτή Δήλωση του ΓΕ**») και στις απαντήσεις του Γενικού Εισαγγελέα στα πλαίσια της αντεξέτασης (το σύνολο της μαρτυρίας στο εξής η «**Μαρτυρία του Γενικού Εισαγγελέα**»), η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας και στην οποία παραπέμπουμε για πλήρη ανάλυση, πλήρεις λεπτομέρειες των γεγονότων και παραπομπή στα Τεκμήρια που τα αποδεικνύουν.
2. Αναφέρουμε ότι όλες ανεξαιρέτως οι περιπτώσεις για τις οποίες εισηγούμαστε ότι ο Γενικός Ελεγκτής είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς, στηρίζονται σε δηλώσεις και έγγραφα τα οποία έχουν κατατεθεί ως παραδεκτά στο Συμβούλιο, και έχουν επεξηγηθεί με σαφήνεια μέσω της Μαρτυρίας του Γενικού Εισαγγελέα.
3. Είναι η θέση μας ότι το Σεβαστό Συμβούλιο, αν και έχει επιτρέψει την δικογράφηση ισχυρισμών μέσω της Ένστασης και την προσαγωγή μαρτυρίας, χωρίς να αποφασίσει σε εκείνο το στάδιο για την αποδεκτότητά της, δεν θα πρέπει να λάβει υπόψη του μαρτυρία και/ή αναφορές και/ή ισχυρισμούς που δεν πληρούν τους κανόνες αποδεκτότητας, ειδικά μαρτυρία, η οποία δεν είναι σχετική με τα επίδικα θέματα και που δεν έχει δικογραφηθεί.

Γ) Νομική Επιχειρηματολογία:

1. Σύμφωνα με το Άρθρο 115 του Συντάγματος ο Γενικός Ελεγκτής απολύεται υπό τους όρους και τον τρόπο που απολύονται οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου και επομένως λόγω «ανάρμοστης συμπεριφοράς», όπως η έννοια αυτή αναφέρεται στο Άρθρο 153(7)(4) του Συντάγματος.
2. Είναι η θέση μας ότι το Σεβαστό Συμβούλιο για την ερμηνεία και εφαρμογή της έννοιας «ανάρμοστη συμπεριφορά» πρέπει να καθοδηγηθεί από (α) τις αρχές της Νομολογίας (β) τη γραμματική ερμηνεία, και (γ) τα κριτήρια που αντλούνται από το ήπιο δίκαιο (soft law).

I) Νομολογία και υπαγωγή πραγματικών περιστατικών:

Θα αναλύσουμε πιο κάτω τις βασικές αρχές και τα ευρήματα της Νομολογίας που επικαλούμαστε, με ταυτόχρονη υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων της παρούσας υπόθεσης.

α) Ευρήματα από την Απόφαση ημερ. 24/09/2015 στην υπόθεση Ερωτοκρίτου (2015) 3 ΑΑΔ 484 (στο εξής «η υπόθεση Ερωτοκρίτου»):

1. Είναι σημαντικό να τονιστεί **ότι η πάγια Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναφορικά με τη δεσμευτικότητα των αποφάσεων τυγχάνει εφαρμογής και στο Συμβούλιο**. Παραπέμπουμε καταρχάς στην ξεκάθαρη τοποθέτηση του παρόντος Συμβουλίου ως προς τη δεσμευτικότητα αυτών στην ενδιάμεση απόφαση του ημερ. 5/6/2024 στην υπό την εκδίκαση υπόθεση. Για σκοπούς πληρότητας, παραπέμπουμε επίσης σχετικά στην **Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερ. 19/03/2019 στην Αναφορά αρ. 4/2018 Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλή των Αντιπροσώπων**, σύμφωνα με την οποία: *«Οι αποφάσεις του Εκλογοδικείου, στις Εκλογικές Αιτήσεις αρ. 2/2016 και 1/2017, δεν δημιουργούν δεδικασμένο αλλά αποτελούν προηγούμενες αποφάσεις της Ανώτατης Δικαστικής Αρχής, της Πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, οι οποίες έχουν την ανάλογη βαρύτητα και δεσμευτικότητα. Είναι δυνατόν το Ανώτατο Δικαστήριο να αποκλίνει από προηγούμενη απόφαση του αλλά αυτό γίνεται με φειδώ και εφόσον ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις για απόκλιση από προηγούμενη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και το Εκλογοδικείο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως Δικαστήριο κατώτερο του Ανωτάτου Δικαστηρίου»*. Είναι η θέση μας επομένως ότι οι κρίσεις του Συμβουλίου στην υπόθεση Ερωτοκρίτου δεσμεύουν το Συμβούλιο για την παρούσα υπόθεση.
2. Καταρχάς σημειώνουμε ότι το πραγματικό υπόβαθρο είναι πανομοιότυπο με την παρούσα υπόθεση καθώς οι δηλώσεις και οι ενέργειες του κ. Ερωτοκρίτου έγιναν δημόσια και παρουσίαζαν τον Γενικό Εισαγγελέα ότι υπέπεσε σε ποινικά αδικήματα (δεκασμός, αθέμιτος επηρεασμός κτλ). Παραπέμπουμε στις παραγράφους 492 και 514. Είναι σημαντικό το απόσπασμα από την παράγραφο 516: *«Ως προς τη συμπεριφορά του Καθ' ου η αίτηση, σημειώνουμε συναφώς τη δική του θέση, ότι είχε υποψίες για ενδεχόμενη διάπραξη ποινικών αδικημάτων «από κάποιον εμπλεκόμενο», χωρίς να μπορεί να προσδιορίσει ποιόν, αλλά αυτό δεν τον απέτρεψε από του να εκστομίσει, δημόσια, σοβαρές κατηγορίες για ενδεχόμενη διάπραξη ποινικών αδικημάτων, από τον Αιτητή, Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, και άλλους Αξιωματούχους, πρώην Αξιωματούχους και δικηγόρους, δημιουργώντας έτσι μεγάλη ανησυχία και αμφιβολίες στους πολίτες και παραβιάζοντας, βάνουσα, το τεκμήριο της*

αθωότητας τους, το οποίον ως Βοηθός Γενικού Εισαγγελέα είχε ύψιστον καθήκον να σέβεται. Σημειώνουμε ακόμα την παραδοχή του Καθ' ου η αίτηση ότι τα όσα είπε δημόσια στις 14.4.2015, «δεν αποδίδουν την αρχική του πρόθεση». Δηλαδή άλλα προτίθετο να πει και άλλα είπε στην πραγματικότητα, στοιχείο που δείχνει, κατά την κρίση μας, τουλάχιστον ανευθυνότητα».

3. Στο σημείο αυτό επισημαίνουμε ότι ο κ. Ερωτοκρίτου κρίθηκε υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς για μόνο ένα περιστατικό και για το οποίο μάλιστα τελικά απολογήθηκε. Επομένως ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι η κρίση αυτή εφαρμόζεται πόσο μάλλον (ερμηνευτικό επιχείρημα από το έλασσον στο μείζον - Argumentum a minori ad maius), καθώς στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής, επανειλημμένα και σε πάμπολλες περιπτώσεις εκτόξευσε δημόσια κατηγορίες και προέβη σε ταυτόσημες συμπεριφορές, και περαιτέρω προέβη σε τόσες άλλες απρεπείς συμπεριφορές για τις οποίες μέχρι και σήμερα όχι μόνο δεν έχει απολογηθεί, αλλά επιμένει και μάλιστα ενώπιον του Συμβουλίου τις υιοθετεί και τις επαναλαμβάνει.
4. Το Συμβούλιο έκρινε ότι ο εννοιολογικός καθορισμός της ανάρμοστης συμπεριφοράς, έχει ευρύτερες συνέπειες **ρυθμίζοντας ανάλογα τη συμπεριφορά αριθμού άλλων ανώτατων ανεξάρτητων αξιωματούχων** (παράγραφος 496). Είναι η θέση μας ότι η κρίση αυτή είναι σημαντική για την υπόθεσή μας, ειδικά όταν συνδυαστεί με την δήλωση του Συμβουλίου στην παράγραφο 494 ότι *«Η παρούσα υπόθεση είναι πρωτοφανής, αφού ουδέποτε στο παρελθόν, τουλάχιστον από της εγκαθιδρύσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, υπήρξε οποιαδήποτε παρόμοια αίτηση για απόλυση Ανώτατου Αξιωματούχου λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς».* Ενώ λοιπόν στην υπόθεση Ερωτοκρίτου δεν υπήρχε οποιαδήποτε Νομολογία του Συμβουλίου και δεν είχε ερμηνευτεί ως τότε η έννοια της ανάρμοστης συμπεριφοράς, πλέον το Συμβούλιο έχει σχετική καθοδήγηση και δεσμεύεται από την κρίση αναφορικά με την εννοιολογική ερμηνεία της αόριστης αυτής αξιολογικής έννοιας.
5. Το Συμβούλιο ανέφερε ότι η διαδικασία της «μομφής» επιτρέπει να διατυπωθούν «κατηγορίες» εναντίον κρατικών αξιωματούχων για μεμπτή συμπεριφορά, ασύμβατη με το αξίωμά τους (παράγραφος 496).
6. Το Συμβούλιο παρέπεμψε **στην πειθαρχική υπόθεση Δικαστή Καμένου** (παράγραφος 498). Στην απόφαση εκείνη το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο παρέπεμψε καταρχάς στη γραμματική ερμηνεία από το λεξικό του Μπαμπινιώτη και έκρινε ότι ανάρμοστη συμπεριφορά μπορεί να επιδειχθεί κατά την εκτέλεση και σε αναφορά προς τα καθήκοντα του δικαστή αλλά και εκτός αυτών (παράγραφος 498). Η ίδια κρίση διατυπώθηκε από το Συμβούλιο και στην παράγραφο 506, όπου διευκρινίστηκε ότι ο όρος «ανάρμοστος συμπεριφορά»

στο σχετικό συνταγματικό κείμενο, δεν περιορίζεται στην εκτέλεση των καθηκόντων ενός αξιωματούχου, αλλά είναι ευρύτερος και περιλαμβάνει την συμπεριφορά του, γενικότερα. Αν ο Συνταγματικός Νομοθέτης ήθελε να περιορίσει την ανάρμοστη συμπεριφορά, στην εκτέλεση των καθηκόντων του Αξιωματούχου, θα το έλεγε ρητά. Με τη διεύρυνση της έννοιας που δόθηκε από το Συμβούλιο είναι η θέση μας ότι καλύπτονται όλοι οι λόγοι ανάρμοστης συμπεριφοράς που φέρνουμε ενώπιον του Συμβουλίου.

7. Το Συμβούλιο παρέπεμψε στην υπόθεση **Lawrence v. The Attorney General (Grenada) [2007] UKPC 18 (26 March 2007)** (παράγραφος 499): στην υπόθεση εκείνη η Γενική Ελέγκτρια κατηγόρησε αστήρικτα και αδικαιολόγητα τον Υπουργό Οικονομικών και κρίθηκε ότι *«Το Ανακτοσυμβούλιο συμφώνησε με την πρωτόδικη ερμηνεία του Δικαστή Gray αναφορικά με την έννοια του όρου «misbehaviour». Υιοθέτησε, συγκεκριμένα, μέρος της πρωτόδικης απόφασης σύμφωνα με το οποίο ανάρμοστη συμπεριφορά (misbehaviour) από τον κάτοχο ενός αξιώματος δεν εξυπακούει εγκληματική συμπεριφορά και δεν προϋποθέτει ότι η συμπεριφορά διαπράττεται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του αξιώματος. Η ανάρμοστη συμπεριφορά, εν σχέσει με την κατοχή ενός αξιώματος, καθορίζεται με αναφορά στις συνέπειες τέτοιας συμπεριφοράς επί της ικανότητας του αξιωματούχου να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντα του αξιώματος του. Η ικανότητα να συνεχίσει να ασκεί το αξίωμα του έχει δύο πτυχές. Η πρώτη αφορά στο άμεσο αποτέλεσμα (της συμπεριφοράς του αξιωματούχου) επί της ικανότητας του να επιτελεί τα καθήκοντα του. Διαζευκτικά ή επιπρόσθετα, η συμπεριφορά του αξιωματούχου μπορεί να επηρεάσει την αντίληψη τρίτων, εν σχέσει προς το αξίωμα, κατά τρόπον που οποιαδήποτε σκοπούμενη εκτέλεση των καθηκόντων του αξιωματούχου να εκλαμβάνεται, ευρέως, ως διεφθαρμένη, απρεπής ή εχθρική προς τα συμφέροντα των προσώπων ή του οργανισμού των οποίων, οι λειτουργίες του αξιώματος, προορίζονται να εξυπηρετούν. Σε οποιαδήποτε από τις δύο προαναφερόμενες περιπτώσεις ο κίνδυνος είναι ότι, το ίδιο το αξίωμα, θα περιπέσει σε ανυποληψία ως αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του κατόχου του. Εάν αυτή ενδέχεται να είναι η περίπτωση, τότε η συμπεριφορά του αξιωματούχου χαρακτηρίζεται ως ανάρμοστη (για τους σκοπούς της σχετικής νομοθεσίας)»*.

Εφόσον η πιο πάνω απόφαση έχει ήδη υιοθετηθεί από το Συμβούλιο, θα προβούμε πιο κάτω σε ανάλυση αυτής.

8. Το Συμβούλιο παρέπεμψε στην **υπόθεση Chief Justice of Gibraltar referral under section 4 of the Judicial Committee Act (1833) [2009] UKPC 43** (παράγραφος 500): «*Αν η συμπεριφορά είναι τέτοια που ενδέχεται να περιαγάγει το αξίωμα σε ανυποληψία, τότε μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανάρμοστη συμπεριφορά. Αλλά ακόμα και αν η συμπεριφορά μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανάρμοστη υπό την προαναφερόμενη έννοια, παραμένει το ερώτημα κατά πόσον η βαρύτητά της είναι τέτοια ώστε να δικαιολογείται η εισήγηση όπως ο αξιωματούχος απολυθεί από τη θέση του. Για το τελευταίο ερώτημα εφαρμόζεται το κριτήριο που τέθηκε στην υπόθεση **Therrien** (...). Το κριτήριο της **Therrien**, το οποίο αφορά σε απόλυση Δικαστή, είναι το κατά πόσον η συμπεριφορά για την οποία είναι υπόλογος ο Δικαστής είναι τόσο καταφανώς αντίθετη προς την αντικειμενικότητα, την εντιμότητα και την ανεξαρτησία της Δικαστικής Εξουσίας, ώστε η εμπιστοσύνη των ατόμων που εμφανίζονται ενώπιον του Δικαστή ή η εμπιστοσύνη του κοινού προς το όλο σύστημα απονομής της Δικαιοσύνης, να υποβαθμίζεται. Σε τέτοια περίπτωση θεωρείται ότι ο Δικαστής δεν είναι ικανός να εκτελεί τα καθήκοντα του αξιώματός του»*

Εφόσον η πιο πάνω απόφαση έχει ήδη υιοθετηθεί από το Συμβούλιο, θα προβούμε πιο κάτω σε ανάλυση αυτής.

9. Το Συμβούλιο παρέπεμψε στα **Bangalore Principles of Judicial Conduct** (παραγράφοι 501, 502). Πλήρης ανάλυση των αρχών αυτών γίνεται πιο κάτω στην παρούσα.
10. Το Συμβούλιο στην Ερωτοκρίτου ερμήνευσε τελικά τον όρο «ανάρμοστος συμπεριφορά», ως συμπεριφορά «**τόσο κακή, τόσο μεμπτή**» δηλαδή, ώστε να καθιστά το πρόσωπο που είναι υπόλογο γι' αυτήν, ανίκανο να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντα του αξιώματός του ή να δημιουργεί, ευλόγως, αμφιβολίες σε τρίτους, αντικειμενικά κρίνοντας, ως προς την καταλληλότητα του να ασκεί τα καθήκοντα του αξιώματός του κατά τρόπο έντιμο, ορθό και εξυπηρετούντα το δημόσιο συμφέρον, το οποίο το αξίωμα προορίζεται να εξυπηρετεί.

Σε κάθε περίπτωση κριτής της εν λόγω μεμπτής συμπεριφοράς ή της δημιουργίας ευλόγων αμφιβολιών σε τρίτους παραμένει το Συμβούλιο (παράγραφος 504). Είναι η θέση μας όπως θα δείξουμε και πιο κάτω ότι η συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή για όλους τους λόγους που φέρνουμε ενώπιον του Συμβουλίου εμπίπτει στην έννοια της ανάρμοστης συμπεριφοράς, ως αυτή έχει ερμηνευτεί από το Συμβούλιο στην υπόθεση Ερωτοκρίτου.

11. Περαιτέρω, με την πιο πάνω κρίση το Συμβούλιο έκανε σαφές ότι σε κάθε περίπτωση, μόνος κριτής της εν λόγω μεμπτής συμπεριφοράς ή της δημιουργίας ευλόγων αμφιβολιών σε τρίτους παραμένει το Συμβούλιο. Η κρίση αυτή είναι πολύ σημαντική για την παρούσα υπόθεση, γιατί ο Γενικός Ελεγκτής προβάλλει ως υπεράσπιση ότι είναι δήθεν «δημοφιλής» και επί τούτου επιχείρησε να προσκομίσει, κάτι το οποίο θεωρούμε απαράδεκτο, δημοσκοπήσεις και στατιστικές. Είναι η θέση μας ότι αυτή η υπερασπιστική του γραμμή δεν έχει καμία απολύτως σημασία, καθώς α) οι δημοσκοπήσεις αυτές σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αποδείξουν ότι μεταφέρουν τη γνώμη των τρίτων αντικειμενικά κρινόντων εν τη εννοία της νομολογιακής προσέγγισης, β) η αναφορά του Συμβουλίου σε τρίτους, αντικειμενικά κρίνοντας, δεν σημαίνει όλους ή την πλειοψηφία των τρίτων αντικειμενικά κρινόντων και γ) το Συμβούλιο έχει καταστήσει ξεκάθαρο ότι σε κάθε περίπτωση είναι αυτό που θα κρίνει τόσο εάν μία συμπεριφορά είναι μεμπτή, όσο και εάν έχουν δημιουργηθεί εύλογες αμφιβολίες σε τρίτους αντικειμενικά κρίνοντας. Επομένως το κατά πόσο έχουν δημιουργηθεί εύλογες αμφιβολίες σε τρίτους αντικειμενικά κρίνοντας δεν μπορεί να κριθεί και/ή να αξιολογηθεί από δημοσκοπήσεις ή από οποιοδήποτε άλλο φορέα. Το μόνο αρμόδιο για να αποφασίσει είναι το Συμβούλιο.
12. Το Συμβούλιο αποφάσισε ότι το κριτήριο για το κατά πόσον μια συμπεριφορά είναι ανάρμοστη για το συγκεκριμένο αξίωμα **είναι αντικειμενικό** (παράγραφος 504). Είναι αρκετό επομένως να κριθεί εάν οι λόγοι που παρουσιάζουμε ενώπιον του Συμβουλίου, μπορούν αντικειμενικά και με την ερμηνεία που έδωσε το Συμβούλιο στην Ερωτοκρίτου να στοιχειοθετήσουν «ανάρμοστη» συμπεριφορά.
13. Το Συμβούλιο έκρινε ότι δεδομένου ότι δεν πρόκειται για ποινικό αδίκημα, δεν είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται και η υποκειμενική υπόσταση (mens rea) οποιουδήποτε αδικήματος (παράγραφος 504). Επομένως και στην προκειμένη περίπτωση ο Αιτητής δεν χρειάζεται να αποδείξει την υποκειμενική υπόσταση και την οποιαδήποτε πρόθεση του Γενικού Ελεγκτή.
14. Το Συμβούλιο ανέφερε ότι είναι προφανές ότι τα καθήκοντα των Δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου και εκείνα του Γενικού Εισαγγελέα ή του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα είναι διαφορετικά, όμως το Σύνταγμα προνοεί ότι ο Γενικός και ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας απολύονται κατά τον ίδιο τρόπο και υπό τους ίδιους όρους που απολύονται οι Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Επομένως «*δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι ο όρος «ανάρμοστη συμπεριφορά» στο Άρθρο 157 του Συντάγματος μπορεί να ερμηνευθεί διαφορετικά όταν αφορά Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου και διαφορετικά όταν αφορά το Γενικό Εισαγγελέα και το Βοηθό Γενικού Εισαγγελέα λαμβανομένης, βέβαια, υπόψιν της διαφορετικής φύσης των καθηκόντων τους*» (παράγραφος 506).

Η κρίση αυτή είναι πολύ σημαντική, καθώς εφαρμόζεται πλήρως στην προκειμένη περίπτωση, καθώς η συνταγματική πρόνοια του Άρθρου 115 σύμφωνα με την οποία ο Γενικός Ελεγκτής απολύεται υπό τους όρους και τον τρόπο που απολύονται οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, είναι η ίδια με την συνταγματική πρόνοια του Άρθρου 112 που εφαρμόστηκε στην Ερωτοκρίτου. Ευσεβώς υποβάλλουμε λοιπόν ότι η συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή θα κριθεί αν είναι ανάρμοστη ή όχι **με τα ίδια κριτήρια που θα κριθεί συμπεριφορά του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου.**

15. Το Συμβούλιο στην παράγραφο 507 έκρινε ότι ήταν αχρείαστη η αξιολόγηση της μαρτυρίας που τέθηκε ενώπιόν του, καθώς τα ουσιώδη γεγονότα που καλύπταν τις δηλώσεις του Καθ' ού παρέμειναν αδιαμφισβήτητα και επιβεβαιώνονται από τα σχετικά τεκμήρια που κατατέθηκαν ενώπιον του Συμβουλίου. Εισηγούμαστε ότι και στην προκειμένη περίπτωση, η αξιολόγηση της μαρτυρίας που τέθηκε ενώπιον του Συμβουλίου ενισχύει και επιρρώνει τις θέσεις που προωθούμε, αν και δευτερευούσης σημασίας υπό την έννοια ότι όλα τα ουσιώδη γεγονότα βάσει των οποίων θεωρούμε ότι ο Γενικός Ελεγκτής είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς, βρίσκονται σε γραπτά κείμενα τα οποία έχουν κατατεθεί στο Συμβούλιο ως παραδεκτά.
16. Σημειώνουμε επίσης ότι στην υπόθεση Ερωτοκρίτου κρίθηκε ρητά η ύψιστη σημασία που υπάρχει προς το σεβασμό του **τεκμηρίου της αθωότητας**, ειδικά εάν αυτό αφορά αξιωματούχους της Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένου του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας. Κρίθηκε ότι ο μη σεβασμός προς το τεκμήριο της αθωότητας και η δημόσια διαπόμπευση μέσω σοβαρών κατηγοριών για ενδεχόμενη διάπραξη ποινικών αδικημάτων που γίνονται δημόσια, δημιουργεί μεγάλη ανησυχία και αμφιβολία στους πολίτες και παραβιάζει το τεκμήριο της αθωότητας, το οποίο ένας ανεξάρτητος κρατικός αξιωματούχος, έχει ύψιστο καθήκον να σέβεται (παράγραφος 516). Υποβάλλουμε ότι η κρίση αυτή τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση, καθώς ο Γενικός Ελεγκτής δεν σεβάστηκε καθόλου το τεκμήριο της αθωότητας του Γενικού Εισαγγελέα, του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα και άλλων κρατικών αξιωματούχων, και με τόση ευκολία τους διαπόμπευσε δημόσια. Παραπέμπουμε σχετικά πιο κάτω.
17. Το Συμβούλιο έκρινε ότι ένας ανώτερος – ανεξάρτητος κρατικός αξιωματούχος δεν είναι ένας απλός πολίτης, καθώς έχει υψηλότερη θεσμική θέση και επομένως **δεν μπορεί να επικαλείται το δικαίωμα άμυνας μέσω του δικαιώματος της ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης.** Παραπέμπουμε στην παράγραφο 516, η οποία συνδυάζεται με την τοποθέτηση του Συμβουλίου στην παράγραφο 496 ότι «ο εννοιολογικός καθορισμός της ανάρμοστης

συμπεριφοράς, έχει ευρύτερες συνέπειες ρυθμίζοντας ανάλογα τη συμπεριφορά αριθμού άλλων ανώτατων ανεξάρτητων αξιωματούχων». Πολύ σημαντική κρίση η οποία εφαρμόζεται πλήρως στα πραγματικά περιστατικά της παρούσας και εξουδετερώνει μία από τις γραμμές υπεράσπισης του Γενικού Ελεγκτή.

18. Το Συμβούλιο τόνισε ότι ένας ανώτερος – ανεξάρτητος κρατικός αξιωματούχος, αναμένεται ότι οφείλει να *«αρθεί στο ύψος των περιστάσεων, να ισοζυγίσει όλα τα δεδομένα και να συμπεριφερθεί με ευθυκρισία, ευθυδικία, συναίσθηση της υψηλής του αποστολής και του ειδικού βάρους της θέσης του» (παράγραφος 517).* Στην υπόθεση Ερωτοκρίτου το Συμβούλιο τόνισε ότι *«Ακόμη και αν ένοιωθε αδικημένος και υπό διωγμό από τον Γενικό Εισαγγελέα, και ακόμη και αν θεωρούσε ότι ο Αιτητής ως Γενικός Εισαγγελέας δεν ενήργησε απόλυτα ορθά, έπρεπε να επιδείξει αυτοσυγκράτηση και όχι αμετροεπή συμπεριφορά μη αναμενόμενη από θεσμικό αξιωματούχο και δη της ανεξάρτητης Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας, προκαλώντας έτσι διάβρωση της εμπιστοσύνης του κοινού προς αμφότερους τους θεσμούς του Γενικού Εισαγγελέα, αλλά και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Αυτά απαντούν τα σχετικά επιχειρήματα των συνηγόρων του Καθ' ου η αίτηση ως προς την πρόκληση, αλλά και την «άμυνα» που καθηκόντως έπρεπε ο Καθ' ου η αίτηση να επιδείξει σε μια στοιχειώδη προσπάθεια προστασίας του εαυτού του. Ο Καθ' ου η αίτηση, όπως και κάθε άλλος ανώτατος κρατικός αξιωματούχος, οφείλει να επιδεικνύει άμεμπτη και άψογη συμπεριφορά εντός και εκτός των καθηκόντων του και η οποιαδήποτε άμυνα ή αντίδρασή του θα πρέπει να εξαντλείται στις υπό του νόμου προβλεπόμενες ουσιαστικές και δικονομικές ρυθμίσεις. Υπό κρίση εδώ δεν είναι οι καθαυτό ενέργειες και κίνητρα του Αιτητή, αλλά η συμπεριφορά του Καθ' ου η αίτηση. Η όποια πρόκληση από μέρους του Αιτητή, έστω και αν υπήρχε, δεν δικαιολογεί την εκ μέρους του Καθ' ου η αίτηση δυσανάλογη αντίδραση και συμπεριφορά».*

Η πιο πάνω κρίση εξουδετερώνει τις θέσεις που προβάλλει και στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής. Ο Γενικός Ελεγκτής προσπαθεί ουσιαστικά να πείσει το Συμβούλιο ότι είχε «λόγους» για τους οποίους προέβαινε στις συγκεκριμένες αναφορές εξαιτίας των οποίων του καταλογίζεται ότι είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς. Με την πιο πάνω κρίση το Συμβούλιο ξεκαθάρισε ότι ένας ανεξάρτητος κρατικός αξιωματούχος, ο οποίος αποτελεί ύψιστο θεσμό στην Κυπριακή Δημοκρατία δεν μπορεί να χρησιμοποιεί ως δικαιολογία την οποιαδήποτε πρόκληση τυχόν δεχθεί. Άνευ βλάβης δηλαδή της θέσης μας ότι σε όλες τις επίδικες περιπτώσεις ο Γενικός Ελεγκτής δεν είχε δίκαιο επί της ουσίας, όπως αναλύουμε στην παρούσα αγόρευση, είναι περαιτέρω η θέση μας ότι και «δίκαιο» να είχε και πάλι δεν θα του επιτρεπόταν να προβαίνει στις δηλώσεις που προέβηκε, παραβιάζοντας το τεκμήριο της αθωότητας, κατηγορώντας κρατικούς αξιωματούχους και ανεξάρτητους θεσμούς,

αφήνοντας, αν μη τι άλλο, να εννοηθεί ότι οι θεσμοί αυτοί είναι υπόλογοι ποινικών αδικημάτων, καθώς δεν μπορεί να χρησιμοποιεί ως άμυνα το δίκαιο των θέσεών του και επομένως να διαπομπεύει θεσμούς του κράτους «προκαλώντας έτσι διάβρωση της εμπιστοσύνης του κοινού» προς τους θεσμούς.

19. Το Συμβούλιο παρέπεμψε στην υπόθεση **The Governor of the Cayman Islands-Madam Justice Levers (Judge of the Grand Court of the Cayman Islands) [2010] UK PC 24**, (παράγραφος 501 και 517) και ανέφερε, μεταξύ άλλων τα εξής: «*Στην υπόθεση Levers λέχθηκε στην παράγραφο 122 της απόφασης ότι το Ανακτοσυμβούλιο δεν θα καταδίκαζε ούτε θα θεωρούσε ως ανάρμοστη συμπεριφορά κριτική που γίνεται από Δικαστή ή αξιωματούχο με καλή πίστη και σε κατ' ιδίαν φιλική συνομιλία ακόμη και αν η κριτική είναι λανθασμένη. Αλλά το Ανακτοσυμβούλιο θεώρησε ότι η Δικαστής Levers, «crossed the line» με το να προβεί σε αήθεις ισχυρισμούς αναφορικά με τον Αρχιδικαστή σε σχέση με την προσωπική και δημόσια ζωή του, σε διοικητικό προσωπικό και κατά συνεχή και εκτεταμένο τρόπο, σε βαθμό που οι ισχυρισμοί αυτοί μεταφέρθηκαν στον ίδιο τον Αρχιδικαστή. Πόσο μάλλον εδώ που ο Καθ' ου η αίτηση χρησιμοποίησε τη μέθοδο της δημόσιας δημοσιογραφικής διασκέψεως για να προβεί σε όλους τους ισχυρισμούς που, ανυπόστατα, εκτόξευσε εναντίον του Αιτητή».*

Η πιο πάνω κρίση του Συμβουλίου με την οποία χρησιμοποίησε το ερμηνευτικό επιχείρημα από το έλασσον στο μείζον (*argumentum a minori ad majus*), τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση, καθώς και εδώ ο Γενικός Ελεγκτής προέβη σε όλες τις επίδικες αναφορές και συμπεριφορές δημόσια και μάλιστα εξάντλησε όλους τους πιθανούς τρόπους δημοσιοποίησης των θέσεών του και/ή των αναφορών του, δηλαδή μέσω ανακοινώσεων του ίδιου, μέσω ανακοινώσεων της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της οποίας προΐσταται, μέσω ανακοινώσεων και/ή συνεντεύξεων του εκπροσώπου της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της οποίας προΐσταται, μέσω συνεντεύξεων του ίδιου και μέσω αναφορών του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Περαιτέρω το Συμβούλιο ανέφερε και τα ακόλουθα: *Στην υπόθεση Levers – πιο πάνω – λέχθηκε στην παράγραφο 31, ότι ακόμη και αν ο Αρχιδικαστής με οποιοδήποτε τρόπο είχε ενεργήσει λανθασμένα, με το να μη δώσει τη δυνατότητα σ' αυτήν να τοποθετηθεί επί των κατηγοριών, πριν τη γνωστοποίηση των προβλημάτων της Levers στον Κυβερνήτη, ο Κυβερνήτης είχε καθήκον να εξετάσει τα δεδομένα, διότι, «What was at stake was not only the position of Levers J, but the due administration of justice in the Cayman Islands. Ο Καθ' ου η αίτηση δεν φαίνεται να αντελήφθη τη φύση, το μέγεθος*

και την έκταση του ολισθήματος του, δείχνοντας έτσι, τουλάχιστον, ουσιώδη έλλειψη κρίσης και αυτοελέγχου.

Και η πιο πάνω κρίση είναι σημαντική, καθώς το Συμβούλιο σαφέστατα τοποθετήθηκε ότι δεν αποτελεί υπεράσπιση η συμπεριφορά του άλλου προσώπου. Ακόμα δηλαδή και εάν ένας κρατικός αξιωματούχος ενεργήσει λανθασμένα και πάλι ένας ανεξάρτητος κρατικός αξιωματούχος θα πρέπει να επιδείξει αυτοέλεγχο.

Εφόσον η πιο πάνω απόφαση έχει υιοθετηθεί από το Συμβούλιο, θα προβούμε πιο κάτω σε ανάλυση αυτής.

20. Το Συμβούλιο ανέφερε στην παράγραφο 518 τα εξής: *«(ε) Οι κατηγορίες του Καθ' ου η αίτηση εναντίον του Αιτητή, αναφορικά με την υπόθεση **Providencia**, όχι μόνον ήταν αβάσιμες, όπως τελικά παραδέχθηκε ο Καθ' ου η αίτηση, αλλά αφορούσαν σε τομέα αρμοδιότητας (καταχώριση ποινικής δίωξης), ο οποίος εμπίπτει αποκλειστικά στη δικαιοδοσία του Γενικού Εισαγγελέα. Το δημόσιο συμφέρον, αναφορικά με τη δίωξη ή μή δίωξη προσώπων, κρίνεται από το Γενικό Εισαγγελέα και μάλιστα, σύμφωνα με τη νομολογία, δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Ο Καθ' ου η αίτηση, Βοηθός Γενικού Εισαγγελέως, όφειλε να γνωρίζει και να σέβεται αυτές τις νομικές θέσεις, αλλά δεν το έπραξε, δείχνοντας έτσι έλλειψη ορθής συμπεριφοράς και νομικής κατάρτισης και μάλιστα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ως Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Παρασύρθηκε σε ανεπίτρεπο βαθμό από συναισθηματισμούς που επηρέασαν την όλη συμπεριφορά του και καταβαράθρωσαν το κύρος της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας».*

Η κρίση αυτή τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση, καθώς πολλές από τις επίδικες περιπτώσεις σχετίζονται με την αμφισβήτηση του Γενικού Ελεγκτή στην εκ του Συντάγματος ανέλεγκτη εξουσία του Γενικού Εισαγγελέα αναφορικά με την δίωξη ή μη δίωξη προσώπων. Το Συμβούλιο έκρινε ξεκάθαρα ότι ένας ανεξάρτητος κρατικός αξιωματούχος οφείλει να γνωρίζει και να σέβεται αυτή τη σαφή νομική θέση.

21. Το Συμβούλιο περαιτέρω τόνισε το καθήκον που έχουν ανώτατοι αξιωματούχοι του κράτους να επιδεικνύουν άμεμπτη συμπεριφορά. Παραπέμπουμε στο σχετικό απόσπασμα στην παράγραφο 519: *«(στ) Η επίδικη συμπεριφορά του Καθ' ου η αίτηση, ήταν πολύ κατώτερη από την αναμενόμενη από ένα Βοηθό Γενικού Εισαγγελέα, δυσανάλογη και πολύ πέραν του δικαιώματος της υπεράσπισης του εαυτού του και του δικαιώματος της ελευθερίας λόγου και έκφρασης.*

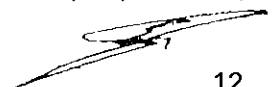

Με βάση τα πιο πάνω συμπεράσματα και με γνώμονα τις σχετικές νομικές αρχές που καταγράψαμε, κρίνουμε ότι η προαναφερόμενη συμπεριφορά του Καθ' ου η αίτηση, η οποία εκδηλώθηκε με δημόσιες, αβάσιμες και σοβαρές καταγγελίες για διάπραξη σοβαρών ποινικών και άλλων αδικημάτων από τον Αιτητή, για τις οποίες τελικά απολογήθηκε, συνιστά ανάρμοστη συμπεριφορά εμπίπτουσα στο Άρθρο 153.7(4) του Συντάγματος, τόσο σοβαρή, που να δικαιολογεί την απόλυση του Καθ' ου η αίτηση, Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, από τη θέση του, κατά τον ίδιο τρόπο που απολύονται οι Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Όπως ήδη λέχθηκε, Ανώτατοι Αξιωματούχοι του Κράτους, όπως οι Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο Γενικός Εισαγγελέας και ο Βοηθός Γενικού Εισαγγελέα, αφιερωμένοι στην υπηρεσία ενός ευρύτερου συμφέροντος, του δημοσίου, οφείλουν να επιδεικνύουν άμεμπτη συμπεριφορά τόσο κατά την επιτέλεση των καθηκόντων του αξιώματός τους, όσο και γενικότερα. Η προαναφερόμενη συμπεριφορά του Καθ' ου η αίτηση ήταν πολύ κατώτερη του αναμενόμενου επιπέδου συμπεριφοράς από τέτοιον αξιωματούχο. Είναι συμπεριφορά που, αντικειμενικά κρινόμενη, τον καθιστά ανίκανο για επιτέλεση των υψηλών καθηκόντων του και, στα μάτια τρίτων, είναι εύλογη η αντίληψη ότι τέτοια συμπεριφορά τον καθιστά ακατάλληλο να συνεχίσει να επιτελεί τα υψηλά του καθήκοντα με επάρκεια και προς το δημόσιο συμφέρον, το οποίο το αξίωμα του προορίζεται να υπηρετεί».

Είναι η θέση μας ότι σε όλες τις περιπτώσεις που παρουσιάζουμε ενώπιον του Συμβουλίου, ο Γενικός Ελεγκτής έχει επιδείξει πολύ μεμπτή συμπεριφορά.

22. Το Συμβούλιο περαιτέρω έκρινε (παράγραφος 519) ότι μία τέτοια συμπεριφορά «εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους να περιαγάγει το αξίωμα και τους θεσμούς, γενικότερα, σε ανυποληψία».

Η κρίση αυτή είναι πολύ σημαντική και τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση. Ο Γενικός Ελεγκτής με την υπεράσπισή του προσπαθεί να δείξει ότι ο δικός του θεσμός δεν έχει κλονιστεί στην κυπριακή κοινωνία. Είναι η θέση μας ότι αυτή η υπερασπιστική του γραμμή δεν έχει καμία απολύτως σημασία, καθώς ένας ανώτερος – ανεξάρτητος κρατικός αξιωματούχος οφείλει να σέβεται και να διαφυλάσσει όλους τους θεσμούς της Δημοκρατίας και όχι μόνο τον δικό του. Όπως σωστά έχει καθοδηγήσει η Νομολογία αλλά και όπως το Σύνταγμά μας επιβάλλει, όλοι οι θεσμοί, όλες οι αρχές όλοι οι ανώτεροι αξιωματούχοι έχουν ύψιστο κύρος ο κάθε ένας ξεχωριστά και ταυτόχρονα έχουν μία κοινή αποστολή, δηλαδή να καθοδηγούν την κοινωνία με τρόπο ώστε το Σύνταγμα, οι Νόμοι και οι άλλοι θεσμοί να τυγχάνουν σεβασμού. Είναι ανεπίτρεπτο και αντίκειται στην ύψιστη αποστολή των θεσμών, ένας ανεξάρτητος αξιωματούχος όπως ο Γενικός Ελεγκτής να πλήττει το κύρος άλλων θεσμών του κράτους, όπως είναι ο Γενικός Εισαγγελέας, ο Βοηθός Γενικός

Εισαγγελέας, οι Υπουργοί, ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου, τα Δικαστήρια, ο Αρχηγός Αστυνομίας και ουσιαστικά να ωθεί την κοινωνία να περιαγάγει τους θεσμούς σε **ανυποληψία** και σε κατάλυση του Συντάγματος.

23. Έχουμε αποδείξει μέσω της μαρτυρίας και μέσω των δικογράφων, και σε αυτό το στάδιο παραθέτουμε ενώπιον σας ενδεικτικά χαρακτηριστικά παραδείγματα για τον τρόπο με τον οποίο ο Γενικός Ελεγκτής ωθεί την κοινωνία να περιάγει τους θεσμούς της Κυπριακής Δημοκρατίας σε ανυποληψία και σε μη σεβασμό των θεσμών:

23.1. Ο Γενικός Ελεγκτής δεν έχει καμία εκ του Συντάγματος εξουσία να επιδιώκει τροποποίηση του Συντάγματος. Με την επίδικη περιπτώσιολογία έχουμε καταδείξει ότι ο Γενικός Ελεγκτής στην ουσία αμφισβητούσε τις εκ του Συντάγματος εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα να είναι αφενός ο Νομικός Σύμβουλος του κράτους και αφετέρου να έχει το ανέλεγκτο της δίωξης ή μη προσώπων. Κατηγορώντας τον «διπλό ρόλο» του Γενικού Εισαγγελέα, ο Γενικός Ελεγκτής στην ουσία κατηγορούσε το ίδιο το Σύνταγμα και επομένως είναι πασιφανές ότι ωθούσε την κοινωνία να περιάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία. Είναι πολύ σημαντικό να διασαφηνιστεί ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν μιλούσε *de lege lata* δηλαδή δεν αναφερόταν σε μία μελλοντική τροποποίηση του Συντάγματος (άνευ βλάβης της θέσης μας ότι ούτε οι αναφορές σε μελλοντική τροποποίηση του Συντάγματος συμβαδίζουν με τις εκ του Συντάγματος εξουσίες του), αλλά αναφερόταν στις συνταγματικές εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα με τρόπο ώστε να μεταφερόταν το μήνυμα στους κοινωνούς ότι η άσκηση των εξουσιών αυτών από τον Γενικό Εισαγγελέα αυτόματα συνεπάγεται σύγκρουση συμφέροντος. Μάλιστα με το Τεκμήριο 57Α (σελίδα 867), ρητά συνδέει τον «διπλό ρόλο» του Γενικού Εισαγγελέα με *«το σοβαρό πρόβλημα διαφθοράς στη χώρα»*. Παραπέμπουμε δε στο Τεκμήριο 54 (σελίδα 642), από το οποίο προκύπτει και η έλλειψη αντικειμενικότητας και η ασυνέπεια του Γενικού Ελεγκτή καθώς όταν ρωτήθηκε στη σχετική συνέντευξη για συνταγματική τροποποίηση του δικού του θεσμού απάντησε ότι *«θα αντισταθούμε»*.

23.2. Ο Γενικός Ελεγκτής με τον τρόπο που ενεργούσε και συμπεριφέρθηκε στις επίδικες περιπτώσεις, στην ουσία πλήττει τον Δικαστικό θεσμό, καθώς και τις κρίσεις ανεξαρτήτων αρχών και/ή επιτροπών. Με την περιπτώσιολογία που έχουμε παρουσιάσει ενώπιον του Συμβουλίου έχουμε δείξει ότι ο Γενικός Ελεγκτής και δεν σέβεται το τεκμήριο της αθωότητας, αφού σε πολλές περιπτώσεις κατηγορεί και/ή αφήνει

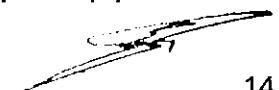

υπόνοιες για διάπραξη ποινικών αδικημάτων, δεν σέβεται αποφάσεις ανεξάρτητων αρχών και/ή επιτροπών.

23.3. Περαιτέρω ο Γενικός Ελεγκτής δεν σέβεται δικαστικές και/ή αποφάσεις ανεξαρτήτων αρχών και/ή επιτροπών και/ή τις παρερμηνεύει. Θα δώσουμε δύο παραδείγματα:

23.3.1. Το πρώτο παράδειγμα αφορά την στάση του σε σχέση με την απόφαση – ανακοίνωση της Ανεξάρτητης Αρχής κατά τη Διαφθοράς (Τεκμήριο 47). Στην περίπτωση εκείνη ο Γενικός Ελεγκτής ενώ διατεινόταν ότι λειτουργούσε ως διαμεσολαβητής καταγγελιών, σε καμία περίπτωση δεν αρκέστηκε στο να διαβιβάσει καταγγελίες στην Αρχή, αλλά από την πρώτη στιγμή προέβαινε σε δημόσιες δηλώσεις και/ή ανακοινώσεις τόσο αναφορικά με το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες των καταγγελιών όσο και τις δικές του θέσεις επί των θεμάτων των καταγγελιών. Ακολουθώντας μετά από την επίσημη απόφαση της Αρχής και πάλι επέλεξε να τοποθετηθεί δημόσια για τις δικές του θέσεις και/ή συμπεράσματα σε σχέση με την απόφαση αυτή, κατά παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας. Όλες οι δηλώσεις είναι ενώπιον του Συμβουλίου και θα αξιολογηθούν από αυτό. Εμείς απλά τονίζουμε ότι ο θεσμός του Γενικού Ελεγκτή του επέβαλλε να επιδείξει αντικειμενικότητα και αυτοσυγκράτηση, να αποστασιοποιηθεί από τις καταγγελίες, δηλαδή να εκπληρώσει μεν την υποχρέωσή του να διαβιβάσει στην Ανεξάρτητη Αρχή τις καταγγελίες αλλά να μείνει ως εκεί και βεβαίως να σεβαστεί την απόφαση της Αρχής.

23.3.2. Το δεύτερο παράδειγμα αφορά τη στάση του απέναντι στις δύο αποφάσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου, ήτοι στις Προσφυγές υπ' αρ. 1/2022 και 3/2022 (Τεκμήριο 33), αναφορικά με το Άρθρο 139 του Συντάγματος: στις περιπτώσεις αυτές ο Γενικός Ελεγκτής έκρινε, για δικούς του λόγους, ότι ήταν πολύ σημαντικό και «αφορούσε το δημόσιο συμφέρον» να προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο αναφορικά με τον τίτλο του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή. Ουδέποτε κατανόησε ότι το πως ονομάζεται – καλείται ο τίτλος αυτός δεν θα επηρέαζε με κανένα τρόπο ούτε τις δικές του εκ του Συντάγματος εξουσίες αλλά ούτε και τις εκ του Συντάγματος εξουσίες του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή. Ακόμα και μετά που το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε με σαφήνεια ότι το

θέμα τίτλου δεν επηρέαζε με οποιοδήποτε τρόπο τις συνταγματικές εξουσίες και επομένως απέρριψε τις προσφυγές, ο ίδιος δημόσια παραπληροφόρουσε και άφηνε να νοηθεί ότι στην ουσία κέρδισε εκείνο το οποίο ήθελε, εφόσον, ως ισχυριζόταν το Δικαστήριο δεν έκρινε την ουσία αλλά αντιθέτως με συγκεκριμένες αναφορές στην απόφαση, όπως πχ με τον τρόπο που κατέγραψε στις εμφανίσεις το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, ήταν σαν να επιβεβαίωνε τις δικές του θέσεις ή σαν να παρέμενε ουδέτερο. Υποβάλλουμε ότι οι κρίσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου ήταν σαφείς και έκριναν ακριβώς εκείνο που ήταν το επίδικο ζήτημα εντός των πλαισίων της δικαιοδοσίας του Άρθρου 139 του Συντάγματος, δηλαδή εάν υπήρχε ή όχι αμφισβήτηση ή σύγκρουση εξουσιών.

24. Το Συμβούλιο περαιτέρω έκρινε, παραπέμποντας ξανά στην υπόθεση Καμένος (παράγραφος 520) ότι η υιοθέτηση αυστηρού επιπέδου δικαστικής συμπεριφοράς συντείνει στη διατήρηση της εμπιστοσύνης του κοινού στην ακεραιότητα, κύρος και ανεξαρτησία του δικαστικού συστήματος. Όπως έχουμε αναφέρει πιο πάνω, το Συμβούλιο έκρινε (παράγραφος 496) ότι ο εννοιολογικός καθορισμός της ανάρμοστης συμπεριφοράς, έχει ευρύτερες συνέπειες ρυθμίζοντας ανάλογα τη συμπεριφορά αριθμού άλλων ανώτατων ανεξάρτητων αξιωματούχων και επομένως εισηγούμαστε ότι και στον Γενικό Ελεγκτή εφαρμόζεται το ίδιο αυστηρό επίπεδο συμπεριφοράς.

β) Απόφαση του ΕΔΑΔ ημερ. 25/05/2021 Erotocritou v. Cyprus, Application 15783/16

1. Ο κ. Ερωτοκρίτου προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εναντίον της πιο πάνω απόφασης, το οποίο όμως απέρριψε την πιο πάνω προσφυγή. Είναι επομένως σημαντικό να τονιστεί ότι όλες οι κρίσεις του Συμβουλίου στην υπόθεση Ερωτοκρίτου έχουν παραμείνει αδιαμφισβήτητες από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
2. Το ΕΔΑΔ απέρριψε τους ισχυρισμούς του Αιτητή ότι το Συμβούλιο με την απόφασή του παραβίασε το δικαίωμα έκφρασης του όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 10 της ΕΣΔΑ. Το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένου του καθήκοντος του κράτους να προστατεύει τον Γενικό Εισαγγελέα από αβάσιμες επιθέσεις, έκρινε ότι η απόλυση του Αιτητή για τις συγκεκριμένες δηλώσεις του δεν ήταν δυσανάλογη προς το νόμιμο επιδιωκόμενο σκοπό. Οι λόγοι που προέβαλε το Συμβούλιο ήταν αρκετοί και σχετικοί για να δικαιολογήσουν τέτοια παρέμβαση. Επομένως, το

Δικαστήριο έκρινε την παρέμβαση εύλογα αναγκαία σε μια δημοκρατική κοινωνία για την προστασία της υπόληψης των άλλων, εντός της έννοιας του Άρθρου 10(2) της Σύμβασης.

γ) Lawrence v. The Attorney General (Grenada) [2007] UKPC 18 (26 March 2007)

1. Ως έχουμε αναφέρει πιο πάνω, η εν λόγω απόφαση έχει υιοθετηθεί από το Συμβούλιο στην υπόθεση Ερωτοκρίτου. Ως εκ τούτου θα παραθέσουμε πιο κάτω τους λόγους για τους οποίους εισηγούμαστε ότι η απόφαση αυτή τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υπόθεσης.
2. Η Julia Lawrence κατείχε το αξίωμα της Γενικής Ελέγκτριας στη Γρενάδα και έγραψε στον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος ήταν και ο πρωθυπουργός της χώρας, επιστολή στην οποία χρησιμοποίησε προσβλητική και καταχρηστική γλώσσα και ύφος και εκτόξευσε αδικαιολόγητες και αστήρικτες κατηγορίες ότι ο Υπουργός Οικονομικών τροποποίησε κάποιες εκθέσεις του ελεγκτικού της γραφείου. Την επιστολή αυτή την κοινοποίησε στον Πρόεδρο και στον Γραμματέα της Βουλής των Αντιπροσώπων.

Σημειώνουμε ότι στην παρούσα υπόθεση όπου ο Γενικός Ελεγκτής κρίνεται για ανάρμοστη συμπεριφορά λόγω των γραπτών κειμένων, δηλώσεων, θέσεων του, αυτά τα έχει δημοσιοποιήσει σε μεγαλύτερο αριθμό παραληπτών από ότι στην Lawrence, και πολύ χειρότερα, ενίοτε στο ευρύ κοινό.

3. Η Γενική Ελέγκτρια είχε και αυτή ευρείες εξουσίες πρόσβασης σε δημόσια έγγραφα και αρχεία και είχε εξουσία να συντάσσει εκθέσεις.
4. Στην επίδικη επιστολή που απέστειλε, ρητά κατηγορήσε τον Υπουργό Οικονομικών ότι αλλοίωσε και τροποποίησε το περιεχόμενο των εκθέσεων της που σχετίζονταν με τους δημόσιους λογαριασμούς της Γρενάδα του έτους 1994. Κατά τη διαδικασία, ήταν κοινό έδαφος ότι αυτοί οι ισχυρισμοί δεν είχαν αποδειχθεί και επομένως ήταν αυθαίρετοι.

Είναι η θέση μας ότι υπάρχει πλήρης ταύτιση με τα πραγματικά γεγονότα της παρούσας, καθώς οι κατηγορίες που εκτόξευσε ο Γενικός Ελεγκτής εναντίον Θεσμών, Αξιωματούχων, Υπουργών κτλ έγιναν κατά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας και ουδέποτε αποδείχθηκαν.

5. Κρίθηκε ότι η επίδικη επιστολή «μιλά από μόνη της» («*This is plain English. It cannot be read as other than an accusation against the minister of serious personal impropriety consisting of the defacing and amending of her reports*» / «*The 11 August letter speaks for itself*»).

Ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι και στην παρούσα υπόθεση, όπως καταδεικνύουμε, όλα τα γραπτά κείμενα, τα οποία έχουν κατατεθεί ως παραδεκτά «μιλούν από μόνα τους». Περαιτέρω κρίθηκε ότι δεν αποτελεί υπεράσπιση, ούτε ελαφρυντικό αν η Julia Lawrence είχε πρόθεση όπως η επιστολή της αναγνωσθεί με άλλο τρόπο.

6. Κατά την κρίση ότι στοιχειοθετήθηκε ανάρμοστη συμπεριφορά (misconduct) το Δικαστήριο δεν μπήκε στην ουσία του κατά πόσο η Γενική Ελέγκτρια είχε «ηθικό λόγο» να έχει παράπονα από τον Υπουργό Οικονομικών γιατί κατά παράβαση της νομοθεσίας δεν κοινοποίησε έγκαιρα τις ετήσιες εκθέσεις της στην Βουλή των Αντιπροσώπων. Περαιτέρω, το Δικαστήριο τόνισε ότι η Γενική Ελέγκτρια εάν ήθελε να διαμαρτυρηθεί θα μπορούσε να ενεργοποιήσει τη συγκεκριμένη συνταγματική πρόνοια που είχε στη διάθεσή της.

Η κρίση αυτή εφαρμόζεται πλήρως στα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, καθώς απαντά μία από τις γραμμές υπεράσπισης του Γενικού Ελεγκτή ο οποίος προσπαθεί να δικαιολογήσει τη συμπεριφορά του δίνοντας έκδηλα μη πειστικές εξηγήσεις οι οποίες δεν έχουν σχέση με το περιεχόμενο των δηλώσεων του. Περαιτέρω, η κατάληξη του Δικαστηρίου για τα διαθέσιμα δικονομικά διαβήματα της Γενικής Ελέγκτριας απαντούν και στους ισχυρισμούς του Γενικού Ελεγκτή στην παρούσα υπόθεση, καθώς, θα μπορούσε εάν ήθελε να διαμαρτυρηθεί για παρεμπόδιση άσκησης των εξουσιών του με τον συνταγματικά προβλεπόμενο τρόπο (Άρθρο 139 του Συντάγματος), αλλά σε κάθε περίπτωση μη επιδεικνύοντας την επίδικη ανάρμοστη συμπεριφορά.

7. Τονίζουμε εμφαντικά ότι η Julia Lawrence μόνο μία επιστολή απέστειλε με συγκεκριμένη κατηγορία σε αντίθεση με τον Γενικό Ελεγκτή, ο οποίος επανειλημμένα και σε πάμπολλες περιπτώσεις εκτόξευσε παρόμοιες αλλά και πολύ χειρότερες αβάσιμες κατηγορίες δημοσίως.
8. Το Δικαστήριο για να αποφασίσει αν η συμπεριφορά ήταν ανάρμοστη παρέπεμψε σε 4 κριτήρια:

- 8.1. Πρώτο, κατά πόσο μία τέτοια συμπεριφορά επηρέαζε την ικανότητα της να εκτελεί τα καθήκοντα της και να εκπληρώνει την αποστολή της. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η κα Julia Lawrence ήταν ικανή να εκτελεί τα καθήκοντά της.

- 8.2. Δεύτερο, κατά πόσο εκείνη η συμπεριφορά μπορεί να επηρεάσει τις αντιλήψεις των άλλων αναφορικά με την ικανότητά της να εκτελεί εκείνα τα καθήκοντα και να εκπληρώνει εκείνη την αποστολή. Το Δικαστήριο απάντησε θετικά καθώς ρητά ανέφερε ότι το πρόσωπο που κατέχει ένα τέτοιο αξίωμα πρέπει να διακατέχεται από αντικειμενικότητα και ψυχραιμία.

Η κρίση αυτή εφαρμόζεται πλήρως στα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, καθώς ο Γενικός Ελεγκτής σε πάμπολλες περιπτώσεις δεν επέδειξε αυτοσυγκράτηση και ψυχραιμία και παραβίασε την αρχή της αντικειμενικότητας. Περαιτέρω το Δικαστήριο έκρινε ότι λαμβάνεται υπόψη η αντίληψη των προσώπων που έχουν αναγνώσει τις επίδικες επιστολές.

- 8.3. Τρίτο, κατά πόσον εάν της επιτραπεί να συνεχίσει να κατέχει το αξίωμα και να εκτελεί τα καθήκοντα της θα ερμηνευθεί ως επιβλαβές προς το συμφέρον της καλής διακυβέρνησης της Γρενάδα. Το Δικαστήριο τόνισε ότι η σπουδαιότητα του ρόλου της Γενικής Ελέγκτριας και του ρόλου του Υπουργού Οικονομικών το καθιστούσαν εξαιρετικά επιθυμητό προς το συμφέρον της καλής διακυβέρνησης της Γρενάδα όπως οι κάτοχοι αυτών των αξιωμάτων πρέπει να σέβονται δεόντως ο ένας τον άλλο. Έλλειψη σεβασμού από την Γενική Ελέγκτρια προς τον Υπουργό Οικονομικών και τους ανώτερους δημόσιους υπαλλήλους στο Τμήμα του δυνατόν να θέσει σε κίνδυνο την αντικειμενικότητα η οποία πρέπει να χαρακτηρίζει τις εκθέσεις της Γενικής Ελέγκτριας.

Η κρίση αυτή είναι πολύ σημαντική για την παρούσα υπόθεση, καθώς ο Γενικός Ελεγκτής επιδεικνύει σε όλες τις περιπτώσεις για τις οποίες του καταλογίζεται ανάρμοστη συμπεριφορά, ασέβεια προς τους θεσμούς, τους αξιωματούχους, τους υπουργούς κτλ και έλλειψη αντικειμενικότητας.

- 8.4. Τέταρτο, κατά πόσο το σημαντικό αξίωμα της Διευθύντριας της Ελεγκτικής Υπηρεσίας θα περιπέσει σε ανυποληψία ως αποτέλεσμα εκείνης της συμπεριφοράς. Το Δικαστήριο έκρινε ότι μια τέτοιου περιεχομένου επιστολή, η οποία μάλιστα δημοσιοποιήθηκε και η οποία περιείχε σοβαρές και αστήρικτες κατηγορίες τις οποίες ποτέ δεν απέσυρε, τείνει να φέρει το αξίωμα της Γενικής Ελέγκτριας σε ανυποληψία. Πλήρης εφαρμογή στα πραγματικά περιστατικά της παρούσας.

9. Είναι πολύ σημαντικό να τονιστεί ότι η κα Julia Lawrence κρίθηκε ότι ήταν υπόλογη ανάρμοστης συμπεριφοράς ακόμα και εάν η απάντηση στο πρώτο κριτήριο ήταν αρνητική. Επομένως και στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει υπεράσπιση του Γενικού Ελεγκτή το κατά πόσο είναι ή όχι ικανός στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

δ) Chief Justice of Gibraltar referral under section 4 of the Judicial Committee Act (1833) [2009] UKPC 43:

1. Ως έχουμε αναφέρει πιο πάνω, η εν λόγω απόφαση έχει υιοθετηθεί από το Συμβούλιο στην υπόθεση Ερωτοκρίτου. Ως εκ τούτου θα παραθέσουμε πιο κάτω τους λόγους για τους οποίους εισηγούμαστε ότι η απόφαση αυτή τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υπόθεσης.
2. Η πιο πάνω υπόθεση αφορούσε εξέταση για απομάκρυνση του Αρχιδικαστή του Γιβραλτάρ από τα καθήκοντά του λόγω «*αδυναμίας να ασκήσει τα καθήκοντα του γραφείου του ή για ανάρμοστη συμπεριφορά*». Ο Κυβερνήτης του Γιβραλτάρ είχε λάβει υπομνήματα ανησυχίας για τον Αρχιδικαστή από όλους τους Συμβούλους της Βασίλισσας στο Γιβραλτάρ. Η Δικαστική Επιτροπή του Privy Council διερεύνησε 23 επεισόδια μεταξύ 1999 και 2007 σχετικά με τα οποία υποβλήθηκε καταγγελία για τη συμπεριφορά του Αρχιδικαστή και συμβούλευσε την Βασίλισσα ότι ο Αρχιδικαστής πρέπει να απομακρυνθεί από τα καθήκοντά του λόγω αδυναμίας να ασκήσει τα καθήκοντα του γραφείου του.
3. Τα 23 περιστατικά που εξετάστηκαν, αφορούσαν μεταξύ άλλων, πράξεις και/ή δηλώσεις της συζύγου του με τις οποίες κατηγορούσε δημόσια την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ ότι ήθελαν να απομακρύνουν τον Αρχιδικαστή από την θέση του από τις οποίες δεν διαχωρίστηκε, παραβάσεις νομοθεσίας αναφορικά με την εργοδότηση οικιακής βοηθού και MOT του οχήματός του, διαρροή εμπιστευτικών εγγράφων από τη σύζυγό του, δημόσιες δηλώσεις του Αρχιδικαστή κ.α.
4. Στην εν λόγω υπόθεση εφαρμόστηκε ως μέτρο απόδειξης το ισοζύγιο των πιθανοτήτων.
5. Στην εν λόγω υπόθεση εφαρμόστηκαν και άρα υιοθετήθηκαν τα 4 κριτήρια που έχουν καθοριστεί με την απόφαση Lawrence, και επομένως προκύπτει ότι τα κριτήρια για απόλυση της Γενικής Ελέγκτριας ταυτίστηκαν με τα κριτήρια για απόλυση δικαστή.

6. Απορρίφθηκε δε ο ισχυρισμός του Αρχιδικαστή ότι οι δημόσιες δηλώσεις του ιδίου και της συζύγου του καλύπτονταν από το δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης που αναγνωρίζεται από το Άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και έκρινε ότι σε ό,τι αφορά οποιονδήποτε δικαστή, η ορθή άσκηση του δικαστικού αξιώματος περιορίζει αναγκαστικά την ελευθερία της έκφρασης του.

Η κρίση αυτή εφαρμόζεται και στην παρούσα υπόθεση που ο Γενικός Ελεγκτής προβάλλει ως γραμμή υπεράσπισής του ότι δήθεν εξέφραζε γνώμη.

7. Αναφορικά με το πρώτο και δεύτερο κριτήριο Lawerence κρίθηκε ότι πληρούνται τα εν λόγω κριτήρια, καθώς ο δικαστής δεν έκανε τίποτα για να παρέμβει στις πράξεις και/ή δηλώσεις της συζύγου του με τις οποίες κατηγορούσε δημόσια την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ ότι ήθελαν να τον απομακρύνουν από την θέση του, ούτε προέβη σε οποιαδήποτε ενέργεια για να διαχωριστεί από αυτές. Ως εκ τούτου κρίθηκε ότι ένας δίκαιος και ενημερωμένος παρατηρητής μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο δικαστής είτε συμμερίζεται τις απόψεις της συζύγου του και επομένως είναι πιθανό να είναι προκατειλημμένος κατά της Κυβέρνησης ή οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου Υπουργού ή ότι, τουλάχιστον υπάρχει μια πραγματική πιθανότητα υποσυνείδητης προκατάληψης από μέρους του. Επίσης, συγκεκριμένες συμπεριφορές του ιδίου θα τον καθιστούσαν ανίκανο να αποφασίζει επί υποθέσεων που αφορούσαν την κυβέρνηση του Γιβραλτάρ.

Η κρίση αυτή εφαρμόζεται πλήρως στην παρούσα υπόθεση αφού όπως καταδεικνύεται από τα γεγονότα, ο Γενικός Ελεγκτής απέφυγε και/ή παρέλειψε να διαχωρίσει τη θέση του από υβριστικά, απειλητικά κατά της ζωής, ψευδή και αήθη σχόλια και δημοσιεύματα που αναρτώνταν δημόσια σε ιστοσελίδα που έφερε την εικόνα και το όνομά του και σύμφωνα με το όνομά της τον «στηρίζει» ή από δημόσιες αναρτήσεις του υιού του και της αδελφής του, παρά το γεγονός ότι κλήθηκε να πράξει τούτο.

8. Αναφορικά με το τρίτο και το τέταρτο κριτήριο Lawerence αναφέρθηκε ότι δεν έχει τεθεί ποτέ ερώτημα ως προς τη δικαστική ικανότητα του δικαστή να επιλύει πραγματικά και νομικά ζητήματα, έχει όμως παρουσιάσει επαναλαμβανόμενες και σοβαρές ελλείψεις και λανθασμένες εκτιμήσεις στη δημόσια συμπεριφορά του. Αναφέρθηκε επίσης ότι το αξίωμα του Αρχιδικαστή φέρει απαιτήσεις πολύ πέρα από αυτές που τίθενται σε τακτικούς εν ενεργεία δικαστές, όσο ανώτεροι κι αν είναι (σημαντική κρίση καθώς και στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής απολύεται με τους ίδιους όρους και τρόπο με τους δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου). Έκρινε ότι συγκεκριμένα περιστατικά, όπως το περιεχόμενο δημοσίων ομιλιών στις οποίες προέβαινε, η παράβαση νομοθεσιών

σχετικά με την εργοδότηση οικιακής βοηθού και MOT του οχήματός του, η σιωπηρή υποστήριξή του σε επανειλημμένες κατηγορίες της συζύγου του κατά της Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού και κατά μελών του Δικηγορικού Συμβουλίου και άλλα παραβίαζαν σχεδόν κάθε μία από τις αρχές των δύο Οδηγών Δικαστικής συμπεριφοράς που ορίζονται στις παραγράφους 2.2, 2.3, 4.1, 4.2, 4.3, 4.6 και 4.8 των Αρχών της Bangalore και 3.1 και 3.2 του Οδηγού για τη δικαστική συμπεριφορά και της προειδοποίησης σε αυτόν τον οδηγό σε σχέση με τη χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης με την μεγαλύτερη επιφυλακτικότητα. Ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι οι λόγοι, για τους οποίους ο Γενικός Ελεγκτής είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς, στηρίζεται και στις εν λόγω Αρχές της Bangalore, ως αναφέρουμε πιο κάτω.

9. Ο Αρχιδικαστής προέβη σε επαναλαμβανόμενες και σοβαρές ελλείψεις και λανθασμένες εκτιμήσεις στη δημόσια συμπεριφορά του οι οποίες κατέδειξαν τα ελαττώματα στην προσωπικότητα και τη στάση του και παραβίασε τις Αρχές της Bangalore. Ο Αρχιδικαστής επέτρεψε αρχικά σιωπηρά και τελικά ρητά να συνδέεται με αδικαιολόγητες κατηγορίες της συζύγου του ότι ο Πρωθυπουργός ήθελε να τον διώξει από τη θέση του. Η συμπεριφορά του έφερε το γραφείο του Αρχιδικαστή σε ανυποληψία και είχε ως πρακτικό αποτέλεσμα ότι ήταν υποχρεωμένος να παραιτηθεί από την εκδίκαση υποθέσεων που αφορούν την κυβέρνηση.
10. Κρίθηκε ότι αν και υπήρξαν ορισμένα περιστατικά που ισοδυναμούσαν με ανάρμοστη συμπεριφορά, το σημαντικό είναι ότι η συνολική πορεία συμπεριφοράς του Αρχιδικαστή οδήγησε σε αδυναμία εκ μέρους του να ασκήσει τα καθήκοντα του γραφείου του. Και στην παρούσα υπόθεση ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι η κάθε ενότητα ξεχωριστά αποτελεί κατά τη θέση μας λόγο ανάρμοστης συμπεριφοράς, αλλά το Σεβαστό Συμβούλιο μπορεί επίσης να εντοπίσει και τη συνολική πορεία συμπεριφοράς του Γενικού Ελεγκτή στα 4 αυτά χρόνια. Θα διαπιστώσει, ότι ο Γενικός Ελεγκτής επέδειξε πολύ μεμπτή, ανάρμοστη, κακή, απρεπή και ασυνεπή συμπεριφορά.

ε) The Governor of the Cayman Islands-Madam Justice Levers (Judge of the Grand Court of the Cayman Islands) [2010] UK PC 24:

1. Ως έχουμε αναφέρει πιο πάνω η εν λόγω απόφαση έχει υιοθετηθεί από το Συμβούλιο στην υπόθεση Ερωτοκρίτου. Ως εκ τούτου θα παραθέσουμε πιο κάτω τους λόγους για τους οποίους εισηγούμαστε ότι η απόφαση αυτή τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υπόθεσης.

2. Το Συμβούλιο αναγνώρισε τη σοβαρότητα των ισχυρισμών κατά της Δικαστή Levers, συμπεριλαμβανομένης της μεροληψίας, της ανάρμοστης συμπεριφοράς και της έλλειψης κρίσης σε διάφορες υποθέσεις.
3. Το Συμβούλιο αν και αναγνώρισε τις επαγγελματικές ικανότητες της Δικαστού Levers, κρίνοντας το σύνολο της συμπεριφοράς της, τόνισε τη σημασία της διατήρησης των υψηλότερων προτύπων συμπεριφοράς για τους δικαστές και τη διασφάλιση της ακεραιότητας του δικαστικού συστήματος.
4. Το Συμβούλιο αναφέρθηκε στις Αρχές Bangalore για τη δικαστική συμπεριφορά κατά την αξιολόγηση της τυπικής συμπεριφοράς που αναμένεται από τους δικαστές. Αυτή η κρίση είναι πολύ σημαντική διότι δίδει σαφή καθοδήγηση ότι η παράβαση των Αρχών Bangalore χρησιμοποιούνται από το Συμβούλιο για την ένταξη μιας συμπεριφοράς στην αξιολογική έννοια της ανάρμοστης συμπεριφοράς.
5. Το Συμβούλιο τόνισε την ανάγκη για δικαστική ανεξαρτησία, υπογραμμίζοντας παράλληλα τη σημασία της ευθύνης των δικαστών για τις πράξεις τους.

II) Γραμματική Ερμηνεία:

1. Έχουμε ανατρέξει στο Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας του κ. Γ. Μπαμπινιώτη, ώστε να καταγράψουμε τον εννοιολογικό προσδιορισμό της «ανάρμοστης» συμπεριφοράς. Στο σημείο αυτό επισημαίνουμε ότι σύμφωνα και με πρόσφατη απόφαση του Ανώτατου Συνταγματικού Δικαστηρίου στην Έφεση Κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 95/2019 ημερ. 05/06/2024 Γυμναστικός Σύλλογος «Τα Ολύμπια» ν. Δήμος Λεμεσού, για τη γραμματική ερμηνεία μπορεί να ανατρέξει το Δικαστήριο και σε λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας.
 - 1.1. «ανάρμοστος» 1) αυτός που δεν αρμόζει, δεν ταιριάζει, είναι ακατάλληλος. Συνώνυμο: αταίριαστος
Αντίθετο: αρμόζων, πρέπων, προσήκων
 - 1.2. «απρεπής» αυτός που χαρακτηρίζεται από έλλειψη ευπρέπειας
Συνώνυμο: ανάρμοστος, άκοσμος, άκομπος, αγενής
Αντίθετο: ευπρεπής, κόσμιος
2. Εισηγούμαστε ότι το Συμβούλιο αξιολογώντας κατά πόσο η συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή είναι ανάρμοστη, μπορεί να καθοδηγηθεί και από τις συνώνυμες έννοιες που παρατίθενται πιο πάνω.

III) Ήπιο Δίκαιο (Soft Law) – Υπαγωγή πραγματικών Γεγονότων:

1. Η ερμηνεία της «ανάρμοστης» συμπεριφοράς, καθορίζεται και από τους επικρατούντες κανόνες της ηθικής και δεοντολογίας, οι οποίοι έχουν αποτυπωθεί σε διεθνή, ευρωπαϊκά και εθνικά κείμενα, που δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα, δηλαδή αποτελούν ήπιο δίκαιο και διέπουν τη συμπεριφορά και τη δραστηριότητα των δικαστικών λειτουργών εντός και εκτός υπηρεσίας. Θέτουν, δηλαδή, ένα βασικό πλαίσιο συμπεριφοράς που αποβλέπει στην εμπέδωση της δημόσιας εμπιστοσύνης στους δικαιοδοτικούς θεσμούς. Τα τελευταία χρόνια, η εφαρμογή του ήπιου δικαίου (soft law), έχει αποκτήσει βαρύνουσα σημασία για τον πειθαρχικό έλεγχο των δικαστών. Η συλλογιστική στην οποία στηρίζεται η θέσπιση κανόνων ηπίου δικαίου για τη ρύθμιση του δικαστικού λειτουργήματος είναι ότι, προκειμένου τα δικαστήρια να επιτελέσουν αποτελεσματικά την αποστολή τους, δεν αρκεί να εφαρμόζουν ορθώς τους νόμους και, γενικότερα, τους κανόνες του σκληρού δικαίου. Απαιτείται, επιπλέον, να συμπεριφέρονται, εντός και εκτός υπηρεσίας, κατά τρόπο που να διατηρούν την εμπιστοσύνη τόσο των διαδίκων στην αντικειμενικότητα και στο ηθικό κύρος του δικαστή, όσο και της κοινωνίας γενικότερα, στη δικαιοσύνη και στην εύρυθμη εσωτερική λειτουργία των δικαστηρίων¹.
2. Θα εξετάσουμε λοιπόν το ήπιο δίκαιο που ισχύει και διέπει τη συμπεριφορά των Δικαστών α) στην Κυπριακή Δημοκρατία και β) σε διεθνή, ευρωπαϊκά και ελληνικά κείμενα. Σημειώνουμε ότι τόσο στην Κυπριακή Δημοκρατία, όσο και στα διεθνή κείμενα, ιδιαίτερη αξία έχουν οι Bangalore Principles of Judicial Conduct, στις οποίες στηρίχθηκε και το Συμβούλιο στην υπόθεση Ερωτοκρίτου, ως αναφέρουμε πιο πάνω.
3. Εξετάζοντας το ήπιο δίκαιο θα προβούμε και σε υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων. Σημειώνουμε ότι για την ανάλυση των πραγματικών γεγονότων παραπέμπουμε στην παράγραφο Ε της παρούσας.

¹ Πέρα από τους τυπικούς κανόνες δικαίου, «ο δικαστής οφείλει να κινείται μέσα σε ένα πλαίσιο που δημιουργεί το ισχυρό πλέγμα αόριστων διατάξεων οι οποίες αποτελούν την αποκαλούμενη δικαστική δεοντολογία. Η δικαστική δεοντολογία είναι η ατμόσφαιρα που περιβάλλει κάθε δικαστή, ο οποίος «αναπνέει» μέσα σ'αυτή κατά την άσκηση των καθηκόντων του και, κυρίως, έξω από αυτό» (Αικ. Σακελλαροπούλου, Δικαστική Δεοντολογία, στο Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου, Δικαστική δεοντολογία, ελευθερία του λόγου και προστασία της προσωπικότητας, Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2016, σ. 23 (28)).

A) Ήπιο Δίκαιο – Κύπρος:

Ανάλυση του Οδηγού Δικαστικής Συμπεριφοράς του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Πέμπτη Αναθεώρηση, Ιούνιος 2022)

1. Όπως έχουμε αναφέρει πιο πάνω, τόσο από το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας όσο και από τη σαφή περί τούτου κρίση της Νομολογίας του Συμβουλίου στην υπόθεση Ερωτοκρίτου, προκύπτει ότι η συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή θα κριθεί αν είναι ανάρμοστη ή όχι με τα ίδια κριτήρια που θα κριθεί συμπεριφορά του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
2. Θεωρούμε λοιπόν ότι είναι πολύ σημαντικό, εφόσον η έννοια «ανάρμοστη συμπεριφορά», αποτελεί αόριστη αξιολογική έννοια να εξετάσουμε το πλαίσιο, τις αρχές, και τα κριτήρια βάσει των οποίων κρίνεται η συμπεριφορά των Δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην κυπριακή έννομη τάξη. Θεωρούμε ότι ο Οδηγός Δικαστικής Συμπεριφοράς του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου αποτελεί ένα χρήσιμο εργαλείο, καθώς όπως ο ίδιος αναφέρει:
 - 2.1. εφαρμόζεται σε όλους τους Δικαστές της Δημοκρατίας (Ενότητα Β - άρθρο 1),
 - 2.2. οι κατευθυντήριες γραμμές του Οδηγού είναι δεσμευτικές, αποτελούν την πεμπτουσία της δικαστικής συμπεριφοράς και η παράβασή τους μπορεί να οδηγήσει σε πειθαρχική ευθύνη η οποία σε ότι αφορά τον Πρόεδρο και τα Μέλη του Ανωτάτου Δικαστηρίου προσδιορίζεται από τα Άρθρα 133 και 153 του Συντάγματος (Ενότητα Β - άρθρο 3) και επομένως γίνεται σαφής παραπομπή και στην απόλυση για ανάρμοστη συμπεριφορά και
 - 2.3. περιέχει ένα αριθμό βασικών αρχών προς υποβοήθηση της κρίσης κατά πόσο συγκεκριμένη δραστηριότητα ή συμπεριφορά είναι **αρμόζουσα** ή όχι (Ενότητα Α).
3. Ο Οδηγός εκδόθηκε στο πνεύμα του Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct, UNODC, September 2007 (σχόλια σε σχέση με την παράγραφο 19), της MAGNA CARTA OF JUDGES (Fundamental Principle) που εκδόθηκε από το Consultative Council of European Judge, CCJE (2010) 3 Final, Strasbourg, 17 November 2010 (παράγραφος 18) και της Opinion No. 3 της CCJE (παράγραφος 48(i)) και του Guide to Judicial Conduct της Αγγλίας (Part 1: Introduction, Opening Remarks).

4. Περαιτέρω αναφέρουμε ότι στην παράγραφο 5 της Ενότητας Β γίνεται μνεία ότι για την ερμηνεία και την καλύτερη εφαρμογή του Οδηγού εφαρμόζονται τα Bangalore Principles of Judicial Conducts και το Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct. Επομένως πιο κάτω θα παραπέμπουμε και στα κείμενα αυτά.

Ανακοίνωση Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερ. 21/06/2022:

5. Με την εν λόγω Ανακοίνωση, το Ανώτατο Δικαστήριο αναφέρει ότι για την 5^η αναθεώρηση του Οδηγού Δικαστικής Συμπεριφοράς, καθοδηγήθηκε και από τον Χάρτη Δεοντολογίας των Δικαστικών Λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας της Ελλάδας.
6. Θα προχωρήσουμε πιο κάτω να εξηγήσουμε σε ποιες περιπτώσεις η επίδικη συμπεριφορά και/ή οι επίδικες ενέργειες του Γενικού Ελεγκτή αντίκεινται στον Οδηγό.
7. Εισηγούμαστε ότι αντίκεινται στην Αρχή της Ανεξαρτησίας (Ενότητα Γ – Άρθρο 1), καθώς με την ίδια του τη γραπτή δήλωση ο Γενικός Ελεγκτής δείχνει ότι εξαρτάται και επηρεάζεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και από το πως αυτά τον παρουσιάζουν. Μάλιστα είναι αξιοσημείωτο ότι κατά την αντεξέτασή του (σελίδα 44 των Πρακτικών ημερ. 03/07/2024) ο Γενικός Ελεγκτής δήλωσε ότι ο λόγος που έσπευσε να δημοσιεύσει την Ειδική Έκθεσή του για το θέμα των Πολιτογραφήσεων τον Νοέμβριο του 2020 ήταν οι πιέσεις από τα ΜΜΕ. Παραπέμπουμε περαιτέρω στην παράγραφο 28 του Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct, UNODC, September 2007, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

«A judge must act irrespective of popular acclaim or criticism

A case may excite public controversy with extensive media publicity, and the judge may find himself or herself in what may be described as the eye of the storm. Sometimes the weight of the publicity may tend considerably towards one desired result. However, in the exercise of the judicial function, the judge must be immune from the effects of such publicity. A judge must have no regard for whether the laws to be applied, or the litigants before the court, are popular or unpopular with the public, the media, government officials, or the judge's own friends or family. A judge must not be swayed by partisan interests, public clamour, or fear of criticism. Judicial independence encompasses independence from all forms of outside influence».

Καταδεικνύεται λοιπόν ότι η δικαστική ανεξαρτησία περιλαμβάνει την ανεξαρτησία από κάθε μορφή εξωτερικής επιρροής και ειδικά ο Δικαστής δεν πρέπει να επηρεάζεται από το εάν είναι ή όχι δημοφιλής στα ΜΜΕ. Με τη γραπτή του δήλωση ο Γενικός Ελεγκτής αναφέρεται σε στατιστικές, δημοσκοπήσεις και δείχνει ότι τον ενδιαφέρει η δημοφιλία του από τα ΜΜΕ.

8. Εισηγούμαστε ότι αντίκεινται στην Αρχή της Αμεροληψίας (Ενότητα Γ – Άρθρο 2):

8.1. Βάσει της Αρχής αυτής υπάρχει καθήκον για τον Δικαστή να φαίνεται αμερόληπτος και να εξασφαλίζει ώστε η διαγωγή του να μην πλήττει αλλά να ενισχύει το θεσμό. Εισηγούμαστε ότι στην επίδικη περίπτωση των δικηγορικών υπηρεσιών που έλαβε από τρία δικηγορικά γραφεία, αξίας €18.000 (ποσό το οποίο έχει παραμείνει αναντίληκτο από τον Γενικό Ελεγκτή), ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε με τη στάση του την Αρχή της Αμεροληψίας, καθώς αν μη τι άλλο άφησε σκιές και δεν συμπεριφέρθηκε με τρόπο που να φαίνεται αμερόληπτος. Ένας ανεξάρτητος ανώτερος αξιωματούχος δεν μπορεί να δέχεται δωρεάν δικηγορικές υπηρεσίες τέτοιας αξίας από δικηγορικά γραφεία που ταυτόχρονα παρέχουν νομικές υπηρεσίες (για τις οποίες τιμολογούν και εισπράττουν χρηματικά ποσά) σε ελεγχόμενες του οντότητες. Ακόμα και εάν οι δικηγόροι του προσφέρθηκαν να του χαρίσουν τη δικηγορική αμοιβή αυτός για το φαίνεσθαι και για να τηρήσει την αρχή της αμεροληψίας, όφειλε να πει πολύ απλά ότι πρέπει να πληρώσει.

8.2. Παραπέμπουμε περαιτέρω στην παράγραφο 67 του Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct, UNODC, September 2007

«Conflicts of interest

67. The potential for interests to conflict arises when the personal interests of the judge (or of those close to him or her) conflict with the judge's duty to adjudicate impartially. Judicial impartiality is concerned both with impartiality in fact and impartiality in the perception of a reasonable observer. In judicial matters, the test for conflict of interest must include both actual conflicts between the judge's own interests and the duty of impartial adjudication, and the circumstances in which a reasonable observer would (or might) reasonably apprehend a conflict. For example, although members of a judge's family have every right to be politically active, the judge should recognize that the political activities of

close family members may, even if erroneously, adversely affect the public perception of his or her impartiality».

Στην προκειμένη περίπτωση είναι σαφές ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν προέβη σε οποιοδήποτε διάβημα για να αποτρέψει τόσο τον υιό του όσο και την αδελφή του από το να προβαίνουν σε δημόσιες κατηγορίες και διαπομπεύσεις κρατικών αξιωματούχων, θεσμών, δικαστηρίων, του Γενικού Εισαγγελέα, του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα κτλ. Τα συγγενικά αυτά πρόσωπα του Γενικού Ελεγκτή αποκάλυπτα εκτόξευαν κατηγορίες για διαφθορά, για διάπραξη ποινικών αδικημάτων, για συγκάλυψη ποινικών αδικημάτων. Ο Γενικός Ελεγκτής όχι μόνο δεν τους απέτρεψε, αλλά δεν διαχώρισε καν τη θέση του από τις δημόσιες αυτές κατηγορίες. Για το θέμα αυτό παραπέμπουμε και στην Ενότητα Δ – άρθρο 5.3 του Οδηγού.

9. Εισηγούμαστε ότι αντίκεινται στην Αρχή της Ακεραιότητας (Ενότητα Γ – Άρθρο 3): βάσει της αρχής αυτής υπάρχει καθήκον ώστε η διαγωγή του Γενικού Ελεγκτή να μην υπόκειται σε επίκριση. Υποβάλλουμε ότι στην επίδικη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής με τη διαγωγή του δεν έχει επιδείξει ακεραιότητα, καθώς σε πολλές περιπτώσεις αναλώθηκε σε συζητήσεις χαμηλού επιπέδου στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και δεν επέδειξε την αναγκαία αυτοσυγκράτηση που αρμόζει στο θεσμό του. Περαιτέρω, σε πολλές περιπτώσεις έσπευσε να καταδικάσει θεσμούς, αξιωματούχους, υπουργούς, πρόσωπα και καταστάσεις, παραβιάζοντας το τεκμήριο της αθωότητας. Παραπέμπουμε αναλυτικά στην παράγραφο Δ(III) της παρούσας. Εισηγούμαστε ότι αντίκεινται στην Αρχή της Ορθής Συμπεριφοράς (Ενότητα Γ – Άρθρο 4):

9.1. Βάσει της αρχής αυτής ο Δικαστής θα πρέπει να αποφεύγει απρεπή συμπεριφορά. Η απρέπεια είναι συνώνυμη της έννοιας ανάρμοστη και επομένως υποβάλλουμε ότι, για όλους τους λόγους που προωθούμε στην παρούσα Αίτηση ότι αποτελούν ανάρμοστη συμπεριφορά, ο Γενικός Ελεγκτής έχει παραβιάσει την αρχή αυτή.

9.2. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 4.2, ο Δικαστής θα πρέπει να αποδέχεται προσωπικούς περιορισμούς και μάλιστα σύμφωνα με την αρχή αυτή οι περιορισμοί αυτοί που πρέπει να αποδέχεται θα μπορούσαν να θεωρηθούν φορτικοί από ένα κοινό πολίτη. Είναι σαφές ότι στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής έχει παραβιάσει την αρχή αυτή εφόσον αναλώνεται σε συζητήσεις και αναρτήσεις και μάλιστα χαμηλού επιπέδου με πολίτες στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Η συμπεριφορά αυτή δεν αρμόζει στον θεσμό που υπηρετεί.

- 9.3. Περαιτέρω είναι σημαντικό να τονιστεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 4.14, ο Δικαστής δεν πρέπει να δέχεται οποιοδήποτε δώρο. Υποβάλλουμε ότι με την αποδοχή δωρεάν δικηγορικών υπηρεσιών από τρία δικηγορικά γραφεία, αξίας €18.000 (ποσό το οποίο έχει παραμείνει αναντίλεκτο από τον Γενικό Ελεγκτή), ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε την Αρχή της Ορθής Συμπεριφοράς.
- 9.4. Για το ίδιο θέμα παραπέμπουμε περαιτέρω στην παράγραφο 181 του Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct, UNODC, September 2007:

«Gifts of excessive value may not be accepted

*181. A gift to a judge, or to a member of the judge's family living in the judge's household **that is excessive in value raises questions about the judge's impartiality and the integrity of the judicial office and may require disqualification of the judge where disqualification would not otherwise be required.** Therefore, such gifts should not be accepted. It is possible for a judge politely to refuse such a gift or offer of a gift. Sometimes such gifts are offered spontaneously without an appreciation of the rules and conventions that bind a judge. The offer of a subscription to a health club after a judge performs a marriage or citizenship ceremony where this act is permitted by law, may be well intentioned but the judge should refuse the offer explaining that acceptance might be represented as involving receipt of a fee or reward for the performance of a public function. On the other hand, the presentation of a bottle of whisky or of one or two compact discs of the judge's favourite music would probably cause no offence»*

Υποβάλλουμε ότι στην προκειμένη περίπτωση το ποσό των €18.000 είναι σίγουρα υπερβολικό και επομένως παραβιάζει ξεκάθαρα την αρχή αυτή. Τονίζουμε ότι σύμφωνα με το Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct, μία τέτοια αποδοχή υπερβολικής δωρεάς οδηγεί σε απόλυση.

- 9.5. Παραπέμπουμε περαιτέρω στην παράγραφο 136 του Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct, UNODC, September 2007:

«Judges should not be involved in public controversies

136. A judge should not involve himself or herself inappropriately in public controversies. The reason is obvious. The very essence of being

a judge is the ability to view the subjects of disputes in an objective and judicial manner. It is equally important for the judge to be seen by the public as exhibiting that detached, unbiased, unprejudiced, impartial, open-minded, and even-handed approach which is the hallmark of a judge. If a judge enters the political arena and participates in public debates - either by expressing opinions on controversial subjects, entering into disputes with public figures in the community, or publicly criticizing the government - he or she will not be seen to be acting judicially when presiding as a judge in court. The judge will also not be seen as impartial when deciding disputes that touch on the subjects about which the judge has expressed public opinions; nor, perhaps more importantly, will he or she be seen as impartial when public figures or 96 government departments that the judge has previously criticized publicly appear as parties, litigants or even witnesses in cases that he or she must adjudicate».

Εισηγούμαστε ότι στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής σε πάμπολλες περιπτώσεις αναλώθηκε σε δημόσιες αντιπαραθέσεις, είτε μέσω αναρτήσεων του στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης είτε μέσω ανακοινώσεων του ιδίου, μέσω ανακοινώσεων της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της οποίας προϊίσταται, μέσω ανακοινώσεων και/ή συνεντεύξεων του εκπροσώπου της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της οποίας προϊίσταται, μέσω συνεντεύξεων του ιδίου και μέσω αναφορών του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Περαιτέρω, στην προκειμένη περίπτωση προέβη σε δημόσια κριτική για το θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα και χωρίς να έχει οποιαδήποτε εκ του Συντάγματος εξουσία, επιχειρηματολογούσε και επιδίωκε τροποποίηση του Συντάγματος αναφορικά με το θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα. Επίσης, η υπαναχώρηση του Γενικού Ελεγκτή στα συμφωνηθέντα για προσωρινή μη παραλαβή άλλων φακέλων σε σχέση με το ΚΕΠ, έδωσε αφορμή σε μία άνευ προηγουμένου εκστρατεία του Γενικού Ελεγκτή, η οποία δημιούργησε ένα μείζον πολιτικό θέμα που βασάνιζε την χώρα και οδήγησε ακόμη και στη μη ψήφιση του προϋπολογισμού².

10. Εισηγούμαστε ότι αντίκεινται στους Κανόνες αναφορικά με τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και τον Δημόσιο Διάλογο (Ενότητα Δ – Άρθρο 6): βάσει της υποπαραγράφου 3 «Οι δικαστές δεν θα σχολιάζουν δημοσίως ή δια του τύπου επί συγκεκριμένων υποθέσεων ούτε θα απαντούν σε δημόσια κριτική αναφορικά

² Βλ. Τεκμήριο 54, σελ. 645, όπου ο Γενικός Ελεγκτής επιβεβαίωσε ότι «αυτό είναι γεγονός», ότι δηλαδή η καταψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού ήταν συνέπεια της μη παραχώρησης προς την Ελεγκτική Υπηρεσία των φακέλων των πολιτογραφήσεων.

με αποφάσεις τους, ούτε θα εκφράζουν τη διαφωνία τους με δικαστικές αποφάσεις».

Υποβάλλουμε ότι στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής έχει παραβιάσει τις αρχές αυτές, καθώς με την επίδικη περιπτωσιολογία έχουμε καταδείξει ότι για όλες τις υποθέσεις της Ελεγκτικής Υπηρεσίας που εντάσσονται στα κεφάλαια της ανάρμοστης συμπεριφοράς που εγείρουμε, προβαίνει σε δημόσιο σχολιασμό και μάλιστα προβαίνει σε δημόσιες κατηγορίες, ως προκύπτει από τα παραδεκτά έγγραφα που έχουν κατατεθεί στη διαδικασία.

11. Εισηγούμαστε ότι αντίκεινται στους Κανόνες αναφορικά με τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης (Ενότητα Δ – Άρθρο 7):

11.1. με τον εν λόγω Κανόνα, επισύρεται η προσοχή των δικαστών στη χρήση μέσων κοινωνικής δικτύωσης σε σχέση με την ανεξαρτησία, την αμεροληψία, την ακεραιότητα και την αξιοπρεπή εικόνα των ιδίων και του δικαστικού σώματος ως σύνολο.

11.2. Στον εν λόγω Κανόνα, το Ανώτατο Δικαστήριο τόνισε ρητά ότι η μη συμμόρφωση στις συγκεκριμένες κατευθυντήριες αρχές σε σχέση με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι δυνατό να οδηγήσει σε πειθαρχικές συνέπειες.

11.3. Υποβάλλουμε ότι στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής έχει παραβιάσει τις αρχές αυτές, καθώς με την επίδικη περιπτωσιολογία έχουμε καταδείξει ότι για όλες τις υποθέσεις της Ελεγκτικής Υπηρεσίας που εντάσσονται στα κεφάλαια της ανάρμοστης συμπεριφοράς που εγείρουμε, χρησιμοποιεί αλόγιστα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και αναλώνεται σε χαμηλού επιπέδου διαλόγους με πολίτες.

11.4. Επίσης το Ανώτατο Δικαστήριο όρισε ότι η χρήση των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης είτε σε προσωπική βάση είτε υπό την επίσημη ιδιότητα του δικαστή, θα πρέπει να γίνεται κατά τρόπο που να συνάδει, να προάγει και να εξυπηρετεί τις Αρχές περί Δικαστικής Συμπεριφοράς γνωστές ως Αρχές Bangalore και λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης, όπως αυτές έχουν δημοσιοποιηθεί τον Νοέμβριο του 2018 από το Διεθνές Δίκτυο Δικαστικής Ακεραιότητας (Global Judicial Integrity Network) που λειτουργεί υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών για τα οποία θα κάνουμε σχετικά ανάλυση πιο κάτω.

B) Ήπιο Δίκαιο – Διεθνή, Ευρωπαϊκά και Ελληνικά κείμενα

The Bangalore Principles of Judicial Conduct

1. Οι Αρχές Bangalore, συντάχθηκαν από ομάδα εργασίας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στο πλαίσιο καταπολέμησης του διεθνούς εγκλήματος και ενίσχυσης της εμπιστοσύνης των πολιτών στο δικαστικό σύστημα (The Bangalore Principles of Judicial Conduct). Το κείμενο αναθεωρήθηκε το 2002 στη συνδιάσκεψη της Χάγης και, στη συνέχεια, υιοθετήθηκε από το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο των Ευρωπαίων Δικαστών (Consultative Council of European Judges, CCJE) που λειτουργεί στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Οι Αρχές Bangalore που συνθέτουν το πλαίσιο της δικαστικής δεοντολογίας είναι η ανεξαρτησία, η αμεροληψία, η ακεραιότητα, η ευπρέπεια, η ισότητα, η ικανότητα και επιμέλεια³.
3. Όπως έχουμε αναφέρει πιο πάνω οι αρχές αυτές έχουν υιοθετηθεί στον Οδηγό Δικαστικής Συμπεριφοράς του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου και επομένως παραπέμπουμε στην πιο πάνω αναφορά με την ανάλυσή τους και την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών σε αυτές. Περαιτέρω παραπέμπουμε πιο πάνω σε συγκεκριμένες παραπομπές στις οποίες έχουμε προβεί από το Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct, UNODC, September 2007.

Προσεγγίζοντας την αναφορά αυτή, εισηγούμαστε ότι οι αρχές Bangalore έχουν αποκτήσει οικουμενικό χαρακτήρα και εφαρμόζονται τόσο στην κυπριακή έννομη τάξη, όσο και στην ελληνική έννομη τάξη, όπως θα καταδείξουμε στην συνέχεια. Επί τούτου παραπέμπουμε και στη σχετική κρίση από την απόφαση Ερωτοκρίτου, ως αναφέρουμε πιο πάνω.

³ Σύμφωνα με τον κ. Μ. Πικραμένος, (βλ. Μ. Πικραμένος, Το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αρχών και Προτάσεων για την Οργάνωση και Λειτουργία της Δικαιοσύνης, ό.π., σ. 81), οι αρχές Bangalore επιτελούν διπλό ρόλο, καθώς, αφενός, επιδιώκουν την προστασία των δικαστών από επεμβάσεις στο έργο τους και, αφετέρου, διαμορφώνουν ένα πλαίσιο άσκησης καθηκόντων και συμπεριφοράς των δικαστών, με σκοπό να διασφαλιστεί η αξιοπιστία τους απέναντι στους διαδίκους και ευρύτερο στην κοινωνία. / Σύμφωνα με τον κ. Δ. Αιτωγάτος (Ο χάρτης δεοντολογίας των δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας, σε Εταιρεία Διοικητικών Μελετών, Ενενήντα έτη Εταιρείας Διοικητικών Μελετών, 2022, σ. 93 (95): «η επαφή με τα αλλοδαπά συμβούλια δεοντολογίας αποδεικνύεται πολύτιμη πηγή πληροφορίας για τον τρόπο που προσλαμβάνονται οι οικουμενικές αρχές Bangalore. Πράγματι, η ανεξαρτησία ή η ακεραιότητα του δικαστή δεν αλλάζει, αν περάσουμε τα σύνορα ενός κράτους».

Άλλα Κείμενα - Χάρτες Δεοντολογίας

1. Από μελέτη βασικών Χαρτών Δεοντολογίας – Συμπεριφοράς των Δικαστών προκύπτει ότι οι αξίες και αρχές είναι κοινές με τις Αρχές Bangalore που εφαρμόζονται στην κυπριακή έννομη τάξη. Παραπέμπουμε σε χαρακτηριστικά παραδείγματα των κύριων βασικών Χαρτών Δεοντολογίας:
 - 1.1. Charte de déontologie des membres de la juridiction administrative. Principes et bonnes pratiques (Χάρτης Δεοντολογίας Δικαστών Διοικητικού, Αρχές και Καλές Πρακτικές (Γαλλία), Έκδοση 2023)⁴
 - 1.2. Χάρτης Δεοντολογίας των Δικαστικών Λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας⁵
 - 1.3. Χάρτης Δεοντολογίας των Δικαστικών και Εισαγγελικών Λειτουργών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης⁶.
2. Από τους πιο πάνω Χάρτες προκύπτει ότι αποτελούν κοινές αξίες (α) η αρχή της ανεξαρτησίας, (β) η αρχή της αμεροληψίας, (γ) η αρχή της ακεραιότητας, (δ) η αρχή της ορθής συμπεριφοράς – ευπρέπειας, (ε) οι κανόνες που διέπουν την χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και (στ) η αρχή της αυτοσυγκράτησης και του αυτοπεριορισμού.

IV) Η Έννοια της Αναξιοπρεπούς ή Απρεπούς ή Ανάξιας Συμπεριφοράς στον Ελληνικό Δικαϊκό χώρο:

1. Καταρχάς αναφέρουμε ότι για τον ελληνικό δικαϊκό χώρο, παραπέμπουμε σε **Νομική Ανάλυση της κας. Ευγενίας Β. Πρεβεδούρου**, Καθηγήτριας της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και Συγγραφέως πολλών συγγραμμάτων του Δημοσίου Δικαίου. Επισυνάπτουμε ως **Παράρτημα 1** της παρούσας την εν λόγω Νομική Ανάλυση και υιοθετούμε

⁴ <https://www.conseil-etat.fr/qui-sommes-nous/deontologie>

⁵ https://www.adjustice.gr/webcenter/faces/oracle/webcenter/webcenterapp/view/pages/shared/ResourceViewer.jspx;jsessionid=qHHFFi5Q3uDrm_TTccsTAFzsFmEULKNaRT52aFdCtGQToZNCwc4M!2144480459!552697859?wc.taskFlowId=doclib-folder-viewer&resourceScope=&resourceId=WebCenterSpaces-ucm%23dDocName%3AVMDOCMGT02OSDD078353&resourceReferer=resourceExternal&wc.taskFlowPath=%2Foracle%2Fwebcenter%2Fdoclib%2Fview%2Fjsf%2Ftaskflows%2FfolderViewer%2FfolderView.xml&adf.ctrl-state=zr0iy6b63_62&wc.contextURL=%2Fspaces%2Fste&resourceType=&wc.tabLabel=Chartis_Deontologias_DL_StE.pdf&_afLoop=4117341985795151#!%40%40%3FresourceScope%3D%26resourceReferer%3DresourceExternal%26wc.taskFlowPath%3D%252Foracle%252Fwebcenter%252Fdoclib%252Fview%252Fjsf%252Ftaskflows%252FfolderViewer%252FfolderView.xml%26_afLoop%3D4117341985795151%26wc.tabLabel%3DChartis_Deontologias_DL_StE.pdf%26resourceType%3D%26wc.taskFlowId%3Ddoclib-folder-viewer%26resourceId%3DWebCenterSpaces-ucm%2523dDocName%253AVMDOCMGT02OSDD078353%26wc.contextURL%3D%252Fspaces%252Fste%26_adf.ctrl-state%3Dn8cwrsvzw_4

⁶ <https://www.areiospagos.gr/Magna%20Carta.pdf>

πλήρως για σκοπούς της παρούσας όλα όσα αναφέρονται σε αυτήν (στο εξής «**η Νομική Ανάλυση Πρεβεδούρου**»).

2. Παρά το γεγονός ότι η Νομική Ανάλυση Πρεβεδούρου αναλύει με πλήρη τεκμηρίωση όλα τα σχετικά θέματα με παραπομπή στη θεωρία και Νομολογία του Ελληνικού Δικαίου και πρέπει να διαβαστεί αυτούσια, θα παραθέσουμε κατωτέρω επιγραμματικά τα κύρια συμπεράσματα. Εννοείται ότι για την πλήρη ανάλυση, παραπέμπουμε στην ίδια την Νομική Ανάλυση Πρεβεδούρου:
3. Στο πειθαρχικό δίκαιο των εν γένει δημοσίων λειτουργών – υπαλλήλων συναντάται το πειθαρχικό παράπτωμα της «*αναξιοπρεπούς, ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός ή εκτός υπηρεσίας*». Πρόκειται και πάλι για αόριστη αξιολογική έννοια, στην οποία είναι δυνατή η υπαγωγή πλείστων όσων συμπεριφορών δημοσίων υπαλλήλων ή λειτουργών, οι οποίες είναι αδύνατον να σχηματισθούν εκ των προτέρων. Η διαγωγή των δημοσίων λειτουργών πρέπει να ανταποκρίνεται στους κοινώς αποδεκτούς κανόνες, συνήθειες και ήθη της κοινωνικής και συναλλακτικής ηθικής. Ο δημόσιος λειτουργός πρέπει να είναι έντιμος, ειλικρινής, συνεπής, ευπρεπής, τόσο στη δημόσια όσο και στην ιδιωτική του ζωή.
4. Στο ουσιαστικό πειθαρχικό δίκαιο των δικαστικών λειτουργών, εμπεριέχεται ως πειθαρχικό παράπτωμα «*η αναξιοπρεπής ή απρεπής εντός ή εκτός υπηρεσίας συμπεριφορά*». Είναι εμφανές ότι οι όροι είναι ταυτόσημοι με την έννοια ανάρμοστη συμπεριφορά, του Άρθρου 153(7)(4) του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας (παραπέμπουμε πιο πάνω στην Γραμματική Ερμηνεία – Λεξικό Γ. Μπαμπινιώτη). Το εν λόγω πειθαρχικό παράπτωμα της μπορεί να συνδέεται με την παράβαση κανόνων του σκληρού δικαίου, η οποία αντιβαίνει στην αξιοπρεπή και προσήκουσα συμπεριφορά ενός δικαστικού λειτουργού, καθορίζεται όμως και από τους επικρατούντες κανόνες της ηθικής και δεοντολογίας, οι οποίοι έχουν αποτυπωθεί σε διεθνή, ευρωπαϊκά και ήδη εθνικά κείμενα, που δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα, δηλαδή αποτελούν ήπιο δίκαιο και διέπουν τη συμπεριφορά και τη δραστηριότητα των δικαστικών λειτουργών εντός και εκτός υπηρεσίας. Προκύπτει λοιπόν ότι ο κριτής της αναξιοπρεπούς ή απρεπούς συμπεριφοράς θα καταφύγει για καθοδήγηση και στο ήπιο δίκαιο, στο οποίο παραπέμπουμε πιο πάνω.
5. Τονίζεται η σημασία του ήπιου δικαίου (*soft law*), για τον πειθαρχικό έλεγχο των δικαστών.
6. Αναφέρεται ότι στην ελληνική έννομη τάξη, κείμενο αναφοράς για τη σύνταξη των Χαρτών δεοντολογίας των τριών ανώτατων δικαστηρίων της χώρας αποτέλεσαν οι Αρχές Bangalore (The Bangalore Principles of Judicial Conduct).

7. Γίνεται αναφορά και ανάλυση (α) στο Χάρτη Δεοντολογίας των Δικαστικών Λειτουργών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, (β) στο Χάρτη Δεοντολογίας των Δικαστικών Λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας και (γ) στο Χάρτη Δεοντολογίας των Δικαστικών και Εισαγγελικών Λειτουργών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης. Συμπεραίνεται ότι:

7.1. και οι τρεις Χάρτες Δεοντολογίας των ανώτατων δικαστηρίων στηρίζονται στις Αρχές Bangalore για τη δικαστική δεοντολογία.

7.2. παρά τις λεκτικές διαφορές όσον αφορά τη διατύπωση των αρχών δεοντολογίας που υιοθετεί κάθε Χάρτης, οι επιμέρους εκφάνσεις και διακλαδώσεις των αρχών αυτών συμπλέκονται μεταξύ τους και αποσκοπούν όλες τόσο στην υιοθέτηση υψηλού επιπέδου δικαστικής συμπεριφοράς, αναγκαίου για την εκπλήρωση των καθηκόντων που το Σύνταγμα αναθέτει στους δικαστικούς λειτουργούς, όσο και στη διατήρηση και ενίσχυση της εμπιστοσύνης της κοινωνίας στον θεσμό της Δικαιοσύνης και του κύρους του δικαστικού λειτουργού ατομικά.

7.3. παρά τις επισημάνσεις περί μη δεσμευτικότητας των Χαρτών, οι οποίες απαντώνται και στα τρία παραπάνω κείμενα, οι αρχές που διατυπώνουν και οι επεξηγήσεις τους, στην ουσία, εξειδικεύουν και εμπλουτίζουν τους κανόνες του σκληρού δικαίου οι οποίοι προβλέπουν τις υποχρεώσεις των δικαστικών λειτουργών. Επομένως, οι Χάρτες παρέχουν σημαντικά κριτήρια για τη νομική αξιολόγηση της συμπεριφοράς των δικαστικών λειτουργών.

8. Για την ένταξη μιας συμπεριφοράς στην αξιολογική έννοια της αναξιοπρεπούς ή απρεπούς συμπεριφοράς, λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια που πρέπει να πληροί η συμπεριφορά του δικαστή προκειμένου αυτή να χαρακτηριστεί ως αξιοπρεπής και προσήκουσα. Πέρα από τους συνταγματικούς και νομοθετικούς κανόνες που διέπουν την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος, τα κριτήρια αυτά αντλούνται από τους κανόνες δεοντολογίας που έχουν θέσει οι Χάρτες και εμπνέονται από τις αρχές Bangalore.

9. Οι δημόσιες δηλώσεις για υπό έρευνα υποθέσεις και η αμφισβήτηση των ενεργειών άλλων λειτουργών, είναι προδήλως αντίθετες προς την Αρχή της Ακεραιότητας και σε πλείονα κεφάλαια των Χαρτών, αντίκεινται στην Αρχή της Ευπρέπειας, της Αξιοπρέπειας, της Εντιμότητας, της Αυτοσυγκράτησης, της Διακριτικότητας και της Υποχρέωσης τήρησης Εχεμύθειας. Περαιτέρω αντίκεινται στην Αρχή του Αυτοπεριορισμού, η οποία στα θέματα αυτά υπερισχύει της ελευθερίας έκφρασης του δικαστή.

10. Αντίκειται στις αρχές των Χαρτών και συνιστούν κατάφωρη παραβίαση των Αρχών της Ευπρέπειας και του Αυτοπεριορισμού ως προς την έκφανση της συνετής χρήσης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης η ανοχή υβριστικών και προσβλητικών αναρτήσεων σε ιστοσελίδες που χρησιμοποιούν τη φωτογραφία και το όνομα του δικαστή. Η παραβίαση αυτή ενισχύεται όταν ο δικαστής όχι μόνον δεν έχει αποστεί/διαφοροποιηθεί με ρητό και δημόσιο τρόπο από αυτές τις συμπεριφορές και αναρτήσεις, αλλά έχει αρνηθεί γραπτώς και επανειλημμένως να το πράξει, παρά τη σχετική υπόδειξη αρμόδιων αρχών. Μια τέτοια συμπεριφορά προσκρούει ευθέως στην αρχή της αυτοσυγκράτησης (κεφάλαιο VII παρ. 4 του Χάρτη Δεοντολογίας των δικαστικών λειτουργών του ΣΤΕ), που προτρέπει τον δικαστή να αποφεύγει να απαντά ατομικά σε επιθέσεις.
11. Αντίκειται στις αρχές των Χαρτών η αποδοχή δωρεάν παρεχομένων νομικών υπηρεσιών.
12. Αποκλειστικά αρμόδια για την αξιολόγηση της συμπεριφοράς του δικαστικού λειτουργού είναι η πειθαρχική αρχή (δικαστήριο ή συμβούλιο), η οποία θα εκτιμήσει αν η συμπεριφορά θεμελιώνει την εμπιστοσύνη των διαδικών και της κοινωνίας στους δικαιοδοτικούς θεσμούς. Αυτή και μόνο θα εκτιμήσει, βάσει των κριτηρίων που της παρέχουν οι Χάρτες Δεοντολογίας και τα διδάγματα της κοινής πείρας αν η συμπεριφορά ενός δικαστικού λειτουργού εμπνέει εμπιστοσύνη στην κοινωνία, ειδικότερα στον μέσο συνετό πολίτη, όσον αφορά την εύρυθμη λειτουργία της Δικαιοσύνης. Αντίθετα, τόσο τα δημόσια εγκώμια δικαστικών αποφάσεων όσο και, προς την αντίθετη κατεύθυνση, η επίκληση προσβολής της κοινής γνώμης ή του κοινού περί δικαίου αισθήματος, όχι μόνο δεν αποτελούν κριτήρια προσήκουσας συμπεριφοράς, αλλά ισοδυναμούν με άσκηση πίεσης στον δικαστικό λειτουργό. Έχει επανειλημμένως τονιστεί, τόσο από ακαδημαϊκούς όσο και από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, ότι ο δικαστής οφείλει να αγνοεί «υποδείξεις» ή αξιολογήσεις που προέρχονται από μη κρατικές πηγές, όπως είναι διάφοροι πολιτικοί οργανισμοί και πολιτικές δυνάμεις, κοινωνικές ομάδες, μη κυβερνητικές οργανώσεις, μέσα μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικής δικτύωσης, σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης και, βεβαίως, το λεγόμενο «κοινό περί δικαίου αίσθημα», το οποίο απειλεί καίρια την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, καθώς την καλεί να αφουγκράζεται την κοινωνία και να συντονίζει τις ενέργειές της με την εικαζόμενη βούληση μίας θολής πλειοψηφίας. Η εμπιστοσύνη στην αμεροληψία και στην εύρυθμη λειτουργία της Δικαιοσύνης την οποία δημιουργεί η στάση του δικαστή στην κοινωνία αξιολογείται μόνο από το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο (συμβούλιο ή δικαστήριο) βάσει των διδαγμάτων της κοινής πείρας και των κριτηρίων που θέτουν οι Χάρτες δεοντολογίας. Η δημοφιλία ή η αποδοκιμασία του δικαστικού λειτουργού από συγκυριακές πλειοψηφίες δεν αποτελεί κριτήριο προσήκουσας

συμπεριφοράς του κατά την αξιολόγησή της από τον ουδέτερο και αμερόληπτο τρίτο, δηλαδή από την κατά το Σύνταγμα και τον νόμο αρμόδια πειθαρχική αρχή. Κατά τον *B. Σκουρή*, πρώην Πρόεδρο του ΔΕΕ, η ορθή δικανική κρίση δεν συμβαδίζει αναγκαστικά με τις όποιες πλειοψηφίες διαμορφώνονται στην κοινή γνώμη, πράγμα που σημαίνει ότι οι θετικές αξιολογήσεις για τις ενέργειες δικαστή δεν αποτελούν κριτήριο για το προσήκον της συμπεριφοράς του. Οι δικαστές οφείλουν να μην ακολουθούν τις ευμετάβλητες πλειοψηφίες της κοινής γνώμης, αλλά το Σύνταγμα και τους νόμους.

Δ) Άλλα Σχετικά Νομικά Ζητήματα:

Ι) Βάρος και Επίπεδο Απόδειξης:

1. Το Βάρος Απόδειξης το φέρει ο Αιτητής.
2. Ένεκα της ιδιαίτερης φύσης της παρούσας διαδικασίας, εισηγούμαστε ότι δεν υπάρχουν αυστηροί κανόνες και αρχές σε σχέση με το μέτρο απόδειξης που έχει να ικανοποιήσει ο Αιτητής. Το Συμβούλιο θα αποφασίσει κατά πόσο ο Καθ' ού είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς ή όχι, λαμβανομένων υπόψιν όσων τίθενται ενώπιον του.

2.1. Παραπέμπουμε επί τούτου στην απόφαση Ερωτοκρίτου:

«Σε κάθε περίπτωση κριτής της εν λόγω μεμπτής συμπεριφοράς ή της δημιουργίας εύλογων αμφιβολιών σε τρίτους παραμένει το Συμβούλιο (παράγραφος 504)».

2.2. Παραπέμπουμε περαιτέρω στην Ενδιάμεση Απόφαση ημερ. 05/06/2024 του Σεβαστού Συμβουλίου:

«Καταληκτικά, επιβεβλημένο είναι να υπομνήσουμε ότι, σε κάθε περίπτωση, επαφίεται, κατά συνταγματική επιταγή, στο Συμβούλιο η τελική κρίση ως προς τη συνδρομή των αναγκαίων προϋποθέσεων προς κατάδειξη ανάρμοστης συμπεριφοράς και η αποκλειστική αρμοδιότητα να αποφασίζει επί παντός θέματος αναφερομένου εις την απόλυση κρατικού αξιωματούχου».

3. Ούτως ή άλλως, οι περιπτώσεις για τις οποίες εισηγούμαστε ότι ο Γενικός Ελεγκτής είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς, στηρίζονται τόσο σε γραπτά κείμενα και έγγραφα τα οποία έχουν κατατεθεί ως παραδεκτά στο Συμβούλιο, όσο και στη Μαρτυρία του Γενικού Εισαγγελέα.

4. Διαζευκτικά είναι η θέση μας ότι το επίπεδο απόδειξης πρέπει να είναι αυτό του ισοζυγίου των πιθανοτήτων, καθώς η παρούσα διαδικασία δεν αποτελεί ποινική διαδικασία, αλλά ειδική – ιδιότυπη διαδικασία βάσει του Άρθρου 153(8) του Συντάγματος. Επί τούτου αναφέρουμε τα ακόλουθα:
- 4.1. Στο ίδιο το Άρθρο 153(8)(3) του Συντάγματος αναφέρεται ότι η διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου είναι δικαστικής φύσης. Το μόνο δικαίωμα που δίνεται εκ του Συντάγματος στον υπό κρίση δικαστή είναι «να ακουσθεί και να υποστηρίξει την υπόθεσή του ενώπιον του Συμβουλίου». Εάν ο συντακτικός νομοθέτης ήθελε να δώσει δικαιώματα κατηγορουμένου στο δικαστή θα το έπραττε ρητώς.
- 4.2. Στην Ενδιάμεση Απόφαση υπ' αρ. 1 ημερ. 27/05/2015 στην υπόθεση Ερωτοκρίτου (2015) 3 ΑΑΔ 236 κρίθηκε ρητά ότι «δεν υπάρχει ενώπιον του Συμβουλίου κατηγορούμενος εν τη εννοία της ποινικής δίωξης».
- 4.3. Σε όλες τις διαδικασίες εκτός από τις ποινικές εφαρμόζεται ως επίπεδο απόδειξης το ισοζύγιο των πιθανοτήτων.
- 4.4. Παραπέμπουμε περαιτέρω στην υπόθεση Chief Justice of Gibraltar referral under section 4 of the Judicial Committee Act (1833) [2009] UKPC 43, όπου εφαρμόστηκε ως επίπεδο απόδειξης το ισοζύγιο των πιθανοτήτων.

II) «INTOSAI»

1. Παραπέμπουμε σχετικά στο **Παράρτημα 2** της Γραπτής Αγόρευσης του Αιτητή υπό τον τίτλο *Ύπερ των Αναφορών του Καθ' ου η Αίτηση και του Έτερου Μάρτυρα του Καθ' ου η Αίτηση και Εκπροσώπου του Επαγγελματικού Ιδρύματος INTOSAI σε (i) Έγγραφα του INTOSAI περιλαμβανομένων Διακηρύξεων, Προτύπων και Καθοδηγητικών Γραμμών, (ii) Διεθνή Ελεγκτικά Πρότυπα του IFAC και (iii) Εκθέσεις, και Περί της Θεώρησης ως Ανάρμοστης της Συμπεριφοράς του Καθ' ου η Αίτηση δυνάμει (α) των Εγγράφων του INTOSAI, περιλαμβανομένου του Προτύπου ISSAI 130 και (β) του Κώδικα Δεοντολογίας της Ελεγκτικής Υπηρεσίας*, καθώς και στα πλαίσια των όσων έχουν αναφερθεί στην παράγραφο 9 σελίδας 4 της Έκθεσης Γεγονότων της Αίτησης, όπου αναλυτικά αναπτύσσονται τα εξής:
2. Οι Διακηρύξεις ή τα Πρότυπα ή οι Καθοδηγητικές Γραμμές ή οι Εκθέσεις ή άλλα Έγγραφα, που δημοσιεύονται ή τροποποιούνται ή αντικαθίστανται από καιρού εις καιρόν από το Επαγγελματικό Ίδρυμα INTOSAI, (α) δεν αποτελούν μέρος της Έννομης Τάξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και (β) δεν έχουν Νομικά

Δεσμευτικό Χαρακτήρα σύμφωνα με τις επιταγές των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

3. τα Διεθνή Ελεγκτικά Πρότυπα (ISA) του IFAC δεν έχουν νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα (α) επί του έργου του Καθ' ου η Αίτηση – Γενικού Ελεγκτή και της Ελεγκτικής Υπηρεσίας, αλλά και, (β) επί της θεώρησης της Συμπεριφοράς του Καθ' ου η Αίτηση, και σε καμία περίπτωση δύνανται να θεωρηθούν ότι καθιστούν τη Συμπεριφορά του Καθ' ου η Αίτηση ως Αρμόζουσα,
4. οι Εκθέσεις στις οποίες ο Καθ' ου η Αίτηση προβαίνει σε αναφορά, εντός της Ένστασης, της Γραπτής του Δήλωσης και των Τεκμηρίων που τη συνοδεύουν, σε καμία περίπτωση δύνανται να θεωρηθούν ότι καθιστούν τη Συμπεριφορά του Καθ' ου η Αίτηση ως Αρμόζουσα,
5. οι σχετικές αναφορές του Καθ' ου η Αίτηση, εντός της Ένστασης, της Γραπτής του Δήλωσης, και των Τεκμηρίων που τη συνοδεύουν, *δεν δύνανται σε οιαδήποτε περίπτωση να θεωρηθούν ότι τεκμηριώνουν νομικά τη θέση* ότι οι Διακηρύξεις ή τα Πρότυπα ή οι Καθοδηγητικές Γραμμές ή οι Εκθέσεις ή άλλα Έγγραφα, που δημοσιεύονται ή τροποποιούνται ή αντικαθίστανται από καιρόν εις καιρόν από το Επαγγελματικό Ίδρυμα INTOSAI, αποτελούν μέρος της Έννομης Τάξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχουν Νομικά Δεσμευτικό Χαρακτήρα σύμφωνα με τις επιταγές των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
6. οι Διακηρύξεις ή τα Πρότυπα, περιλαμβανομένου και του Προτύπου 130 (μέρος του Τεκμηρίου 130), ή οι Καθοδηγητικές Γραμμές, ή οι Εκθέσεις, ή άλλα Έγγραφα, που δημοσιεύονται ή τροποποιούνται ή αντικαθίστανται από καιρού εις καιρόν από το Επαγγελματικό Ίδρυμα INTOSAI δεν αποτελούν νομικά δεσμευτικά έγγραφα στα πλαίσια της εφαρμογής της Συνταγματικής Τάξης και των Νόμων της Κυπριακής Δημοκρατίας,
7. ακόμη και στην περίπτωση που οι Διακηρύξεις ή τα Πρότυπα ή οι Καθοδηγητικές Γραμμές ή οι Εκθέσεις ή άλλα Έγγραφα, που δημοσιεύονται ή τροποποιούνται ή αντικαθίστανται από καιρού εις καιρόν από το Επαγγελματικό Ίδρυμα INTOSAI αποτελούσαν, *που δεν αποτελούν*, νομικά δεσμευτικά έγγραφα στα πλαίσια της εφαρμογής της Συνταγματικής Τάξης και των Νόμων της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν θα είχαν αυτή την ισχύ αναφορικά με τις Ειδικές Εκθέσεις της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της Κυπριακής Δημοκρατίας ή Ανακοινώσεις ή Δημοσιεύσεις ή Επιστολές του Ελεγκτικής Υπηρεσίας ή του Καθ' ου η Αίτηση,

8. ο Κώδικας Δεοντολογίας και Επαγγελματικής Συμπεριφοράς της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας του 2023 (Τεκμήριο 131), δεν αποτελεί νομικά δεσμευτικό έγγραφο στα πλαίσια της εφαρμογής της Συνταγματικής Τάξης και των Νόμων της Κυπριακής Δημοκρατίας,
9. ο Κώδικας Δεοντολογίας και Επαγγελματικής Συμπεριφοράς της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας του 2023 (Τεκμήριο 131), πιθανώς, εκ των προνοιών του, να μην τυγχάνει εφαρμογής επί της συμπεριφοράς του Γενικού Ελεγκτή της Κυπριακής Δημοκρατίας,

αλλά

10. και χωρίς να απεμπολούνται ή επηρεάζονται οι ως άνω θέσεις του Αιτητή ως προς τη μη ύπαρξη Νομικής Δεσμευτικότητας, πρώτον, των Εγγράφων, Διακηρύξεων, Προτύπων και Καθοδηγητικών Γραμμών, που δημοσιεύει ο INTOSAI, και, δεύτερον, του Κώδικα Δεοντολογίας και Επαγγελματικής Συμπεριφοράς της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας του 2023 (Τεκμηρίου 131), ο Αιτητής σημειώνει ότι Δρ. Οδυσσέας Μιχαηλίδης, Γενικός Ελεγκτής – Καθ' ου η Αίτηση, έχει προβεί σε Συμπεριφορά, Μη Αρμόζουσα, και άρα Ανάρμοστη, όπως αυτή καταγράφεται στην Έκθεση Γεγονότων της Αίτησης, και συγκεκριμένα σε κάθε μία και σε όλες εκ των Ενοτήτων (Α) έως και (Ο) της Έκθεσης Γεγονότων της Αίτησης, στη Γραπτή Δήλωση του Αιτητή και στα Τεκμήρια που τη συνοδεύουν, θεωρούμενη υπό (α) τις πρόνοιες των Προτύπων, περιλαμβανομένου του Προτύπου 130 (μέρος του Τεκμηρίου 130), και των Καθοδηγητικών Γραμμών του Επαγγελματικού Ιδρύματος INTOSAI, των Καθοδηγητικών Γραμμών (Τεκμηρίου 144) του EUROSAI, Περιφερειακού Τμήματος, για την Ευρώπη, του INTOSAI, καθώς και (β) τις πρόνοιες του Κώδικα Δεοντολογίας και Επαγγελματικής Συμπεριφοράς της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας του 2023 (Τεκμηρίου 131).

III) Τεκμήριο Αθωότητας:

1. Όπως καταδεικνύεται στις Ενότητες Ανάρμοστης Συμπεριφοράς, ο Γενικός Ελεγκτής σε πολλές περιπτώσεις έχει παραβιάσει το τεκμήριο της αθωότητας.
2. Θα παραθέσουμε συνοπτική ανάλυση του τεκμηρίου αθωότητας:
 - 2.1. Το τεκμήριο της αθωότητας αποτελεί δικαίωμα άμεσα συναρτώμενο με την ιδιότητα του ύποπτου ή κατηγορούμενου προσώπου. Αποτελεί κοινοτικό κεκτημένο προβλεπόμενο από το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε., συγκεκριμενοποιούμενο υπό την

μορφή κανόνα δικαίου της Ένωσης μέσω της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

- 2.2. Στο εθνικό δικαιοσύνη σύστημα προβλέπεται στο Άρθρο 12 του Συντάγματος και η πιο πάνω Οδηγία μεταφέρεται στο άρθρο 3Α και 3Β της Ποινικής Δικονομίας, στο οποίο κατονομάζεται ο Γενικός Ελεγκτής.
- 2.3. Το τεκμήριο ενεργοποιείται και εφαρμόζεται από την στιγμή που κάποιο πρόσωπο θεωρείται ύποπτο ή καθίσταται κατηγορούμενο, σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας συμπεριλαμβανομένου του ανακριτικού, μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης με την οποία το αρμόδιο σώμα αποφαινεται κατά πόσο το πρόσωπο διέπραξε ή όχι την αξιόποινη πράξη. Μέσω της πιο πάνω Οδηγίας προνοείται ρητά ότι το τεκμήριο της αθωότητας παραβιάζεται στις περιπτώσεις εκείνες όπου δημόσια πρόσωπα προβαίνουν σε δημόσιες δηλώσεις αποδίδοντας στο πρόσωπο ενοχή σε χρονικό σημείο όπου τέτοια ενοχή δεν έχει αποδειχτεί. Με την τελεσίδικη καταδίκη του προσώπου παύει να υφίσταται και το τεκμήριο της αθωότητας. Οι δημόσιες δηλώσεις δημόσιας αρχής απαγορεύονται εάν δημιουργούν την αίσθηση ότι κάποιο πρόσωπο είναι ένοχο ακόμη και εάν δεν αναφέρονται ρητά σε ενοχή (βλ. σκέψη 16) αλλά αφήνει υπόνοιες περί τούτου.
- 2.4. Το νομικό αυτό τεκμήριο αποτελεί την **δικονομική έκφανση του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας** και συνδέεται άρρηκτα με την αρχή της ενοχής ενώ ταυτόχρονα παγιώνεται ότι δεν περιορίζεται σε πρόσωπα που απέκτησαν την ιδιότητα του κατηγορούμενου σε ποινική δίκη αλλά επεκτείνεται και σε οποιοδήποτε σώμα ακόμα και με πειθαρχικές εξουσίες. Πλέον σημαντικό είναι ότι η εμβέλεια του δεν περιορίζεται στην αθώωση του προσώπου αλλά επεκτείνεται και στις περιπτώσεις που παύει η δίωξη ή δεν διαπιστώνεται ενοχή. Με γνώμονα ότι με την ολοκλήρωση της διαδικασίας και την απαλλαγή του προσώπου θα πρέπει να ενεργοποιούνται μηχανισμοί που να προστατεύουν την φήμη του και ο τρόπος που το πρόσωπο αντιμετωπίζεται από την κοινωνία, το τεκμήριο καθίσταται ιδιαίτερα σημαντικό και αποτελεί τροχοπέδη στον μη σεβασμό της απαλλαχτικής/ αθωωτικής απόφασης.
- 2.5. Ακόμα και πριν τη σαφή νομοθετική διεύρυνση του τεκμηρίου αθωότητας σε ύποπτα πρόσωπα, αυτό κατοχυρώθηκε ως δικαίωμα από την εξελικτική πορεία της νομολογίας του ΕΔΑΔ με την οποία αποκρυσταλλώθηκε ότι δημόσιοι αξιωματούχοι απαγορεύεται να κάνουν δηλώσεις κατά τη διάρκεια ποινικών ανακρίσεων με τρόπο τέτοιο ώστε να δίδεται η εντύπωση στο κοινό ότι ο ύποπτος είναι ένοχος και να

προδικάζει την υπαγωγή των γεγονότων από την αρμόδια αρχή (βλ. **Ismoilov and other v. Russia, Application no. 2947/06, 24/4/2008, παρά. 161⁷**). Επιπλέον, η νομολογία του ΕΔΑΔ αποκρυσταλλώνει την αρχή ότι στην περίπτωση που πρόσωπο είτε αθώνεται είτε εν τέλει δεν διώκεται και παρόλα αυτά τυγχάνει χειρισμού από δημόσια αρχή / αξιωματούχο, ωσάν να είναι ένοχο, παραβιάζεται το τεκμήριο της αθωότητας τους (**Allen v. the UK [GC] 25424/09, 12/7/2013⁸**). Αποτελεί έκφανση του τεκμηρίου η αναγνωρισθείσα αντίληψη ότι δηλώσεις που παρακινούν την κοινή γνώμη να θεωρήσει ότι το υπό αναφορά πρόσωπο είναι ένοχο, χωρίς καν να δικαστεί οδηγούν σε παραβίαση του (**Alenet de Ribernond v. France, No. 15175/89, 10/2/1995, παρά. 35-36⁹**).

- 2.6. Επιστρέφοντας στον τρόπο αντίκρουσης και αντιμετώπισης του τεκμηρίου της αθωότητας στην εσωτερική δικαιοική τάξη παραπέμπουμε στην εύστοχη αναφορά του Δρα Κ. Παρασκευά «Κυπριακό Συνταγματικό Δίκαιο – Θεμελιώδη δικαιώματα & ελευθερίες», σελ. 293: *«ωστόσο, μπορεί να λεχθεί, ότι το τεκμήριο αυτό επιβάλλει την απαγόρευση αντιμετώπισης και/ή μεταχείριση από τις κρατικές αρχές ενός προσώπου που διώκεται ποινικά, πολλώ μάλλον εκείνου που δεν διώκεται, ως ενόχου, πριν από την απόδειξη της ενοχής του σύμφωνα με τον Νόμο»*. Έτσι ακριβώς επιβάλλεται να αντικρίζεται και να τυγχάνει σεβασμού. Και τούτο ενισχύεται από την προσέγγιση του ΕΔΑΔ στην **Diamantides (No.2) v. Greece, No 71563/07, 19/5/2005, παρ. 34¹⁰**, και αιτιολογείται εφόσον διακύβευμα είναι η φήμη του ενδιαφερόμενου και ο τρόπος που αφήνεται να αντιμετωπίζεται από το κοινό. Συνεπώς, στη δικαστική διεργασία κατά πόσο επί της προκειμένης υπήρξε in concreto παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας εξετάζεται «το πραγματικό νόημα των σχετικών δηλώσεων, και όχι η γραμματική τους διατύπωση». Παραπέμπουμε σε ανεπίσημη δική μας μετάφραση των όσων έχουν αναφερθεί στην απόφαση **Lavents v. Latvia, No 58442/00, 28/11/2002, παρ. 126¹¹**:

«126. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η κυρία Šteinerte, ουδέποτε ανέφερε επίσημα ότι ο Αιτητής ήταν ένοχος. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ωστόσο ότι όπως κάθε διάταξη της Σύμβασης ή τα πρωτόκολλα αυτής, έτσι και το άρθρο 6(2) πρέπει να ερμηνεύεται

⁷ <https://hudoc.echr.coe.int/eng/#%22itemid%22:%22001-86086%22>

⁸ <https://hudoc.echr.coe.int/fre/#%22itemid%22:%22001-122859%22>

⁹ <https://hudoc.echr.coe.int/eng/#%22itemid%22:%22002-9618%22>

¹⁰ <https://hudoc.echr.coe.int/eng/#%22itemid%22:%22002-3857%22>

¹¹ <https://hudoc.echr.coe.int/eng/#%22itemid%22:%22001-96973%22>

*κατά τρόπο συγκεκριμένο και αποτελεσματικό, ώστε να υπάρχει διασφάλιση των δικαιωμάτων, και όχι θεωρητικά και παραπλανητικά (δείτε την προαναφερθείσα απόφαση *Allenet de Ribemont*, 35). Όπως κρίθηκε στην υπόθεση *Minelli c. Suisse* (απόφαση 25 Μαρτίου 1983, σειρά Α αρ. 62, ρ. 15, § 37), σχετικά με τους ισχυρισμούς σε δικαστικές αποφάσεις, το τεκμήριο της αθωότητας μπορεί να παραβιασθεί ακόμα και εν τη απουσία επίσημης διαπίστωσης/κρίσης: είναι αρκετό ακόμα και εάν η απόφαση εμπεριέχει ισχυρισμούς που θα μπορούσαν να υποδηλώσουν ότι ο δικαστής θεωρεί το ενδιαφερόμενο άτομο ένοχο. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι η ίδια προσέγγιση πρέπει να ακολουθείται σε θέματα δηλώσεων που γίνονται από δημόσιες αρχές (βλέπε *mutatis mutandis* (κατ' αναλογία), *Butkevicius c. Lituanie précité*, § 49). Εκ των πραγμάτων, το γεγονός ότι οι υπό εξέταση δηλώσεις έλαβαν χώρα υπό μορφή ερωτήματος ή δυσπιστίας, δεν είναι αρκετό για να απομακρυνθούν από την επιρροή του άρθρου 6(2), σε διαφορετική περίπτωση, θα απουσίαζε ο αποτελεσματικός χαρακτήρας. Αυτό που έχει σημασία για σκοπούς εφαρμογής της προαναφερθείσας διάταξης, είναι το πραγματικό νόημα των υπό εξέταση δηλώσεων, και όχι η κυριολεκτική τους μορφή.»*

Ε) Σύνοψη των Ενοτήτων Ανάρμοστης Συμπεριφοράς

1. Στην παράγραφο αυτή παρατίθενται με συνοπτικό τρόπο οι λόγοι για τους οποίους θεωρούμε ότι ο Γενικός Ελεγκτής είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς σε κάθε επιμέρους ενότητα. Υιοθετούμε όλα τα γεγονότα που αναφέρονται στην Έκθεση Γεγονότων της Αίτησης καθώς και στην Μαρτυρία του Γενικού Εισαγγελέα, στα οποία παραπέμπουμε για πλήρη ανάλυση, πλήρεις λεπτομέρειες των γεγονότων και παραπομπή στα Τεκμήρια που τα αποδεικνύουν.
2. Τονίζουμε ότι όλες ανεξαιρέτως οι περιπτώσεις για τις οποίες εισηγούμαστε ότι ο Γενικός Ελεγκτής είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς, στηρίζονται σε γραπτά κείμενα και έγγραφα τα οποία έχουν κατατεθεί ως παραδεκτά στο Συμβούλιο.

I) Ενότητα Α - Αναφορές εναντίον Γενικού Εισαγγελέα και Υπουργείου Άμυνας

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 1-9, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Εισηγούμαστε ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Ο Γενικός Ελεγκτής προέβη σε ξεκάθαρη αναφορά ότι ο Γενικός Εισαγγελέας εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων καλύπτει Υπουργούς, εν προκειμένω το Υπουργείο Άμυνας (ΥΠΑΜ), οι οποίοι διαπράττουν αδικήματα διαφθοράς/κατάχρηση εξουσίας. Περαιτέρω, αναφέρεται στις εκ του Συντάγματος εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα με τρόπο ώστε να αφήνει το μήνυμα στην κοινωνία ότι ασκώντας τις ο Γενικός Εισαγγελέας υπονομεύει το κράτος δικαίου (Τεκμήριο 3). Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι το Τεκμήριο 3 έχει κοινοποιηθεί από τον Γενικό Ελεγκτή σε πολλούς αποδέχτες μεταξύ των οποίων, και στην Ανεξάρτητη Αρχή κατά της Διαφθοράς, η οποία έχει εξουσία εξέτασης συγκεκριμένων αδικημάτων διαφθοράς. Επίσης έχει κοινοποιηθεί σε όλους αυτούς τους παραλήπτες, με αποτέλεσμα να καταστεί δημόσια επιστολή. Είναι επομένως αντιληπτό ότι η γραπτή αυτή κατηγορία έχει δημοσιοποιηθεί και επομένως έπληξε το θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα.
4. Με τα Τεκμήρια 1, 6, 7 και 8 γίνεται ξεκάθαρη αναφορά και ανάλυση σε ποινικά αδικήματα, ρουσφέτι και θέματα διαφθοράς και επομένως σε καμία περίπτωση δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός που προβάλλει ο Γενικός Ελεγκτής με τη γραπτή του δήλωση ότι δήθεν με την έννοια «κάλυψη» αναφερόταν στη μη παραχώρηση στοιχείων. Στο δε Τεκμήριο 1 γίνεται ξεκάθαρη παραπομπή στα άρθρα 105 και 105Α του Ποινικού Κώδικα καθώς και στο γεγονός ότι επειδή πρόκειται για πράξεις διαφθοράς, διαβιβάστηκε καταγγελία στην Αρχή κατά της Διαφθοράς. Τα πράγματα μιλούν από μόνα τους: ο Γενικός Ελεγκτής κατηγορήσε τον Υπουργό Άμυνας, κ. Πετρίδη για διάπραξη ποινικών αδικημάτων, για ρουσφέτι και για πράξεις διαφθοράς και κατήγγειλε στην Αρχή κατά της Διαφθοράς τα θέματα αυτά και επομένως είναι σαφές ότι όταν αναφέρεται σε κάλυψη των θεμάτων αυτών από τον Γενικό Εισαγγελέα, αυτόματα τον κατηγορεί και αυτόν για τη διάπραξη του πολύ σοβαρού ποινικού αδικήματος διαφθοράς. Να σημειώσουμε ότι ακόμα και κατά την αντεξέτασή του ενώπιον του Συμβουλίου ο Γενικός Ελεγκτής (σελ. 22 των Πρακτικών ημερ. 3/7/2024) έκανε αναφορά σε ρουσφέτι (ποινικό αδίκημα δυνάμει του άρθρου 105Α του Ποινικού Κώδικα) και μάλιστα όταν του υποδείχθηκε η σοβαρή αυτή κατηγορία δεν την απέσυρε. Συνεπώς οι όποιοι θεωρητικοί ισχυρισμοί του ότι «*δεν κατηγορεί κανένα για*

διάπραξη ποινικών αδικημάτων», ούτε υπονοεί κάτι τέτοιο καταρρίπτονται ακόμα και από την ενώπιον του Σεβαστού Συμβουλίου στάση του.

5. Χαρακτηριστική είναι η απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέτασή του ημερ. 14/06/2024 σε ερώτηση το περιεχόμενο της οποίας ήταν ότι ουδέποτε ο Γενικός Ελεγκτής τον χαρακτήρισε διεφθαρμένο, όπου (ως φαίνεται στις σελ. 78-80 των πρακτικών) εξήγησε ολοκληρωμένα παραπέμποντας σε σωρεία διαφορετικών περιπτώσεων¹². Παραθέτουμε αυτολεξεί την εν λόγω απάντηση του:

«Ε. Τώρα, κύριε μάρτυς, πολλές φορές κατά τη διάρκεια αυτής της υπόθεσης αναφερθήκατε στο ότι ο Γενικός Ελεγκτής σας αποκάλυψε διεφθαρμένο. Μπορείτε να μου δείξετε σε ποια έγγραφα υπάρχει τούτο; Έγγραφα εννοώ Τεκμήρια. Ή αν είναι και κάτι εκτός παρακαλώ να μας υποδείξετε.

Α. Νομίζω σε όλες τις ενότητες που καλύψαμε έχει αναλυθεί αυτή η διάσταση. Οι αναφορές του σε όλες αυτές τις ενότητες καταλήγουν στο αναπόφευκτο συμπέρασμα, έστω και αν δεν χρησιμοποιεί τη λέξη "διεφθαρμένος", στο να κατευθύνει τον αναγνώστη ή τον δέκτη των δηλώσεών του προς αυτήν την κατεύθυνση. Να πω ξανά κάποια παραδείγματα; Ευχαρίστως να πω.

Ε. Άρα είναι ένα συμπέρασμα, στο οποίο έχετε καταλήξει, ερμηνεύοντας με τον δικό σας τρόπο τα γεγονότα.

Α. Κύριε Κληρίδη, όταν λέει ότι, όταν γράφει στον Υπουργό Άμυνας και του λέει, όταν μου γράφει για τον Υπουργό Άμυνας και μου λέει ότι εκείνος κάνει κατάχρηση εξουσίας και εσύ τον καλύπτεις, είτε εκ των προτέρων είτε εκ των υστέρων, η κατάχρηση εξουσίας είναι αδίκημα διαφθοράς. Η συγκάλυψη του αδικήματος διαφθοράς και η συνωμοσία, διότι λέει εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων, είναι διαφθορά. Ναι, εκεί λέει ότι είμαι διεφθαρμένος. Όταν καταγγέλλει και έχει κάθε δικαίωμα να καταγγείλει αν πιστεύει ότι κάποιος έχει καταγγελία εναντίον του για διαφθορά και καθ' όλη τη διάρκεια της εξέτασης της καταγγελίας του διατυμπανίζει επί καθημερινής βάσεως στα μέσα ότι έχει υποβάλει όλες αυτές τις καταγγελίες εναντίον του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα και δίδει λεπτομέρειες και δίδει και στοιχεία και το ξαναλέει και το ξαναλέει. Όταν τη μέρα που πήγε να δώσει κατάθεση στην Αρχή κατά της Διαφθοράς έφυγε από την Αρχή κατά της Διαφθοράς και πήγε στο "Από μέρα σε

¹² Η υπεράσπιση δεν έχει αμφισβητήσει την τοποθέτηση του Γενικού Εισαγγελέα.

μέρα" και ενημέρωνε τον κόσμο τι έγινε εκεί στην Αρχή κατά της Διαφθοράς και είναι υπόθεση εναντίον του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα και εναντίον αστυνομικού και εξετάζεται και θα έρθουν μάρτυρες, ξέρετε εμείς δεν λέμε ότι είναι διεφθαρμένος, αλλά καθηκόντως πιάσαμε την καταγγελία και τη διαβιβάσαμε και ξέρετε, άμα πιάσεις μια καταγγελία έτσι μπορεί να σου λένε Α και να είναι Ω. Όλα αυτά είναι στο Τεκμήριο που αναφέρεται στην περίπτωση. Τελειώνοντας, και εκδιδόμενη η απόφαση από την Αρχή κατά της Διαφθοράς που απηλλάγει ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας, σε λεπτά βγήκε ανακοίνωση από τον Γενικό Ελεγκτή, ο οποίος ξεκίνησε να αλλάζει το τροπάριό του ότι εγώ έπιασα μια καταγγελία και ενήργησα ως διαβιβαστής και την έστειλα και να λέει Α και να εννοούν Ω, ξεκίνησε να λέει στον κόσμο ότι άστε το πώς τον απάλλαξε η Αρχή, εγώ ξέρω καλύτερα τα γεγονότα, εγώ που πήρα την καταγγελία ξέρω καλύτερα τα γεγονότα και θα τον παραπέμψω σε λαϊκή κρίση. Αυτό το πράγμα, κύριε Κληρίδη, είναι το αποκορύφωμα της ανάρμοστης συμπεριφοράς. Δηλαδή ενώ δεν ήξερες, ήσουν ένας απλός διαβιβαστής της καταγγελίας και απλώς έκανες τον ταχυδρόμο, μόλις βγήκε η απόφαση και απαλλάχθηκε, βγήκες με ανακοίνωση στις 29/12, βγήκες με ανακοίνωση 30/12, πολυσέλιδες και έλεγες ναι. έκαναν καλά τη δουλειά τους, αλλά έπρεπε να τα πουν λίγο καλύτερα. Ξέρετε, δεν σημαίνει επειδή απαλλάχθηκε δεν είναι ένοχος, πιθανόν να ήταν. Εγώ επειδή ξέρω καλύτερα τα γεγονότα, τα παραθέτω και τα αφήνω στην κρίση του λαού. Αυτά τα πράγματα μετά από την έκδοση του πορίσματος του αθωωτικού, ναι, κύριε Κληρίδη, είναι σαφέστατος ισχυρισμός ότι επιμένω να δημιουργώ την εικόνα ότι κάποιος είναι διεφθαρμένος. Όταν λες στον Αρχηγό της Αστυνομίας ότι εσείς και ο Γενικός φοβάστε γιατί θα βγουν στη φόρα τα ονόματα εκείνων που καλύψατε και γι' αυτό δεν μου δίνετε τα στοιχεία, είναι σαφέστατη αναφορά για ισχυρισμό διαφθοράς.

Ε. Εντάξει.»

6. Με το Τεκμήριο 6, ο Γενικός Ελεγκτής αφήνει υπονοούμενα για τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα όταν ήταν Υπουργός Άμυνας. Είναι προφανής η έχθρα του και ο σκοπός του και η μη αντικειμενικότητα και μη ακεραιότητα που έχει επιδείξει, καθώς χωρίς καμία απολύτως αιτιολογία και μετά που ο Γενικός Εισαγγελέας γνωμάτευσε για το θέμα που αφορούσε μόνο την περίοδο 2022, που Υπουργός Άμυνας ήταν ο κ. Πετρίδης, έχει διευρύνει την έρευνα του χρονικά για μέρος της περιόδου που ήταν Υπουργός ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας. Ενώ η έρευνα του Γενικού Ελεγκτή, όπως φαίνεται από το Τεκμήριο 1, είχε αρχίσει για τους κληρωτούς που υπηρετήσαν εντός του 2022, λόγω της έχθρας και της έλλειψης αντικειμενικότητάς του ο Γενικός Ελεγκτής,

μετά που ενημερώθηκε για την απόφαση του Γενικού Εισαγγελέα να μην προχωρήσει σε ποινική έρευνα στις 13/2/2023 (Τεκμήριο 2), επέκτεινε ακολούθως στις 29/3/2023 (Τεκμήριο 6) την έρευνα του σε χρονικό διάστημα ώστε να καλύπτει και την περίοδο που Υπουργός Άμυνας ήταν ο νυν Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας, για να κατηγορήσει τον Γενικό Εισαγγελέα ότι με την απόφασή του ουσιαστικά κάλυπτε και τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, καθώς επίσης και για να εκθέσει το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα¹³. Το Τεκμήριο 6 αποτελεί Ανακοίνωση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας που έχει δημοσιοποιηθεί και επομένως και πάλι έχουν πληγεί οι θεσμοί. Επισημαίνουμε ότι το Τεκμήριο 7 αποτελεί Ανακοίνωση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας που επίσης έχει δημοσιοποιηθεί. Άφησε να νοηθεί ότι η γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα ήταν επί σκοπώ για να καλύψει και τον κ. Αγγελίδη εκτός από τον κ. Πετρίδη. Η έχθρα του Γενικού Ελεγκτή και η μη αντικειμενικότητά του έναντι του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα αναδεικνύεται και από το γεγονός ότι υπέβαλε ενώπιον του Συμβουλίου, μέσω του Δικηγόρου του κατά το στάδιο αντεξέτασης του Γενικού Εισαγγελέα ότι επί καιρό κ. Αγγελίδη στο ΥΠΑΜ αυξήθηκαν οι τοποθετήσεις στο ΥΠΑΜ από δύο σε δέκα στρατιώτες και ότι είχε τοποθετήσει το γιο του κουμπάρου του. Από το Τεκμήριο 108 προκύπτει το αβάσιμο της υποβολής και ταυτόχρονα επιβεβαιώνεται ο ισχυρισμός μας για έχθρα. Ο κ. Αγγελίδης υπηρέτησε ως Υπουργός Άμυνας κατά την περίοδο 2018-2020. Ο ορισμός τότε ήταν δύο στρατιώτες για τις ανάγκες του ΥΠΑΜ. Αύξηση παρατηρείται τις μεταγενέστερες περιόδους όπου ο αριθμός των στρατιωτών ανήλθε στους δέκα κατά το έτος 2022. Επίσης δεν υπήρχε ίχνος μαρτυρίας για γιο του κουμπάρου του, όπως τέθηκε από την αντεξέταση του Γενικού Εισαγγελέα, ούτε κάτι τέτοιο αναφέρεται στην έκθεση. Ήταν απλά για δημιουργία εντυπώσεων και για να συνεχίζει να αίρεται η εμπιστοσύνη όλης της κοινωνίας στον Γενικό Εισαγγελέα και Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα ακόμα και στα πλαίσια της δίκης.

7. Είναι η θέση μας ότι όλες οι πράξεις του Γενικού Ελεγκτή στην Ενότητα αυτή συνιστούν ανάρμοστη συμπεριφορά, ειδικά λαμβανομένων υπόψη επιπρόσθετα των πιο πάνω, και των εξής:

7.1. Μόνος αρμόδιος να διατάξει έναρξη ανακρίσεων και ποινική δίωξη είναι εκ του Συντάγματος ο Γενικός Εισαγγελέας. Σαφέστατα οποιοσδήποτε πολίτης μπορεί να διαβιβάσει σχετικά γεγονότα στην Αρχή κατά της Διαφθοράς, όπως και ο Γενικός Ελεγκτής. Με την πράξη κοινοποίησης της εν λόγω επιστολής στην Αρχή κατά της Διαφθοράς εκ των πραγμάτων ο Γενικός Ελεγκτής υπονοεί ότι ο Γενικός Εισαγγελέας

¹³ Παραπέμπουμε σχετικά στην απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέτασή του στις σελ. 16-18 των Πρακτικών ημερ. 14/6/2024.

διαπράττει και ο ίδιος αδίκημα συγκαλύπτοντας ποινικά αδικήματα που έχουν διαπράξει ο Υπουργός και ο Αρχηγός της Εθνικής Φρουράς.

- 7.2. Από τη στιγμή που ο Γενικός Ελεγκτής αποφάσισε να αποστείλει την επιστολή σε ένα ερευνητικό σώμα, αυτόματα ενεργοποιήθηκε το τεκμήριο της αθωότητας και συνεπώς όφειλε να μην προβεί σε οποιοσδήποτε δημόσιες περί τούτου δηλώσεις.
- 7.3. Ο Γενικός Ελεγκτής με τη συμπεριφορά του και τις ενέργειες του παραβίασε το τεκμήριο της αθωότητας, τόσο του Υπουργού Άμυνας και του Αρχηγού ΓΕΕΦ, όσο και του Γενικού Εισαγγελέα και Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα ως αναφέρουμε πιο πάνω. Έσπευσε να διατυπώσει και να εκτοξεύσει τόσο σοβαρές κατηγορίες, τόσο για θεσμούς του κράτους, όσο και για το ίδιο το κράτος. Τις κατηγορίες αυτές μάλιστα τις δημοσιοποίησε και επίσης επικαλείται την κοινωνία, ότι δηλαδή, οι παρανομίες του Γενικού Εισαγγελέα για κάλυψη Υπουργών που καταχρώνται των εξουσιών τους, έγινε αντιληπτή, από την κοινωνία και ότι στόχος του ήταν να αρθεί αυτή η παρανομία.
- 7.4. Με τον τρόπο που ενήργησε, επέδειξε μη αντικειμενικότητα και απρέπεια.
- 7.5. Αναμένεται από έναν ανεξάρτητο αξιωματούχο του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, ώστε να μην αίρεται η εμπιστοσύνη της κοινωνίας σε αυτούς και επομένως να μην περιαγάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.

II) Ενότητα Β - Αναφορές εναντίον Γενικού Εισαγγελέα και Υπουργείου Οικονομικών

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 10Α - 15, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Ο Γενικός Ελεγκτής επαναλαμβάνοντας εαυτόν προέβη σε ξεκάθαρη αναφορά ότι ο Γενικός Εισαγγελέας εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων κάλυψε το Υπουργείο Οικονομικών για διάπραξη ποινικών αδικημάτων και δη κατάχρηση εξουσίας από δημόσιους υπαλλήλους που σύμφωνα με τον ίδιο περιλαμβάνονται στα αδικήματα διαφθοράς. Παραπέμπουμε στο Τεκμήριο 12

που μιλά από μόνο του και δεν επιδέχεται οποιασδήποτε άλλης ερμηνείας. Περαιτέρω το γεγονός ότι η αναφορά σε κάλυψη αφορά σε σοβαρά ποινικά αδικήματα, καταδεικνύεται και από το Τεκμήριο 11 όπου μιλά και ειρωνικά για τον Γενικό Εισαγγελέα, ότι «*δήθεν ήταν νόμιμη η απευθείας ανάθεση*».

4. Τονίζουμε ότι ο Γενικός Ελεγκτής με την γραπτή του δήλωση σε καμία περίπτωση δεν αντικρούει την εν λόγω ανάρμοστη συμπεριφορά. Το μόνο που προσπαθεί να κάνει είναι να «μπει στην ουσία» της υπό εξέταση υπόθεσης για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Υποβάλλουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει αυτό υπεράσπιση. Παρενέβη ανεπίτρεπτα και αναρμοδίως σε νομικό θέμα και αμφισβήτησε τόσο την ορθότητα της νομικής θέσης του Γενικού Εισαγγελέα όσο και την καλή του πίστη.
5. Περαιτέρω με το Τεκμήριο 10Γ, ασχολείται για ακόμα μία φορά με τις εκ του Συντάγματος εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα με τρόπο ώστε να αφήνει το μήνυμα στην κοινωνία ότι ασκώντας τις ο Γενικός Εισαγγελέας αχρηστεύει τους Νόμους της Βουλής των Αντιπροσώπων. Με το Τεκμήριο 10Δ (Ανακοίνωση Ελεγκτικής Υπηρεσίας) ο Γενικός Ελεγκτής, χωρίς να έχει τη σχετική εξουσία καλεί τη Βουλή να προβεί σε συνταγματική τροποποίηση.
6. Επίσης, ο Γενικός Ελεγκτής αποδίδει εντελώς απρόκλητα, αυθαίρετα και απαράδεκτα στον Γενικό Εισαγγελέα την ιδιότητα του πολέμιου και εκδικητή εκείνων που καταγγέλλουν πράξεις διαφθοράς, κλονίζοντας και υπονομεύοντας την εμπιστοσύνη του κοινού προς το θεσμό, θέτοντας ως παράδειγμα (Τεκμήριο 13) ότι ο Γενικός Εισαγγελέας αίφνης ξεκίνησε δύο ποινικές έρευνες εναντίον της Διευθύντριας των Φυλακών ως αντίποινα για την καταγγελία για αδίκημα διαφθοράς εναντίον τρίτου προσώπου, ένα θέμα εντελώς άσχετο με το αντικείμενο στο οποίο αναφερόταν, το οποίο είχε στο παρελθόν προκαλέσει έντονη δημόσια συζήτηση και κριτική στον Γενικό Εισαγγελέα, προσπαθώντας προφανώς να δημιουργήσει και πάλι πρόσθετες αρνητικές εντυπώσεις εναντίον του Γενικού Εισαγγελέα.
7. Είναι η θέση μας ότι όλες οι πράξεις του Γενικού Ελεγκτή στην Ενότητα αυτή συνιστούν ανάρμοστη συμπεριφορά, ειδικά λαμβανομένων υπόψη των εξής:
 - 7.1. Μόνος αρμόδιος να διατάξει έναρξη ανακρίσεων και ποινική δίωξη είναι εκ του Συντάγματος ο Γενικός Εισαγγελέας. Σύμφωνα με τα όσα έχουν τεθεί ενώπιόν σας κατήγγειλε στον Γενικό Εισαγγελέα ενδεχόμενη διάπραξη ποινικών αδικημάτων από λειτουργούς του Υπουργείου Οικονομικών. Η απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα δεν ικανοποίησε τον Γενικό Ελεγκτή με αποτέλεσμα να επανέλθει αμφισβητώντας ευθέως τις εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα, καταγράφοντας «πρόδηλη

παρνομία» και δημοσιοποιώντας τις σοβαρές αυτές κατηγορίες στη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία.

- 7.2. Και πάλι επομένως ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε το τεκμήριο της αθωότητας. Έσπευσε να διατυπώσει και να εκτοξεύσει κατηγορία για κάλυψη ποινικών αδικημάτων, την οποία και δημοσιοποίησε.
- 7.3. Πέραν των πιο πάνω, ο Γενικός Ελεγκτής δεν περιορίστηκε στην δημόσια εκτόξευση σοβαρότατων κατηγοριών εντός της Δημοκρατίας, αλλά επειδή διαφώνησε με τη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα προς το Υπουργείο Οικονομικών, προώθησε το ζήτημα προς εξέταση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία δεν εντόπισε οποιαδήποτε συστημική παραβίαση, επανέλαβε τις αρχές που διέπουν το ζήτημα και χωρίς αυτή να παίρνει θέση για την ορθότητα ή μη της γνωμάτευσης, ο Γενικός Ελεγκτής παρουσίασε το θέμα ως επιβεβαίωση της ορθότητας της δικής του θέσης και της λανθασμένης γνωμάτευσης του Γενικού Εισαγγελέα, εκδίδοντας επί τούτου παραπλανητικές δημόσιες ανακοινώσεις (Τεκμήριο 10Δ (σελ.98) και Τεκμήρια 11, 12 και 13).
- 7.4. Με τον συνολικό τρόπο που ενήργησε επέδειξε μη αντικειμενικότητα και απρέπεια.
- 7.5. Αναμένεται από έναν ανεξάρτητο θεσμό του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, ώστε να μην αίρεται η εμπιστοσύνη των κοινωνιών σε αυτούς και επομένως να μην περιαγάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.

III) Ενότητα Γ - Αναφορές εναντίον Γενικού Εισαγγελέα και Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα σε σχέση με το θέμα των Πολιτογραφήσεων

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 16Α – 17Γ, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Με την Ενότητα αυτή καταδεικνύουμε ότι ο Γενικός Ελεγκτής δημοσίως κατηγορούσε την εκτελεστική εξουσία και τους θεσμούς και τον Γενικό Εισαγγελέα ότι παρενέβηκαν στο έργο του και επομένως παραβίασαν τις αρχές του κράτους δικαίου. Κατηγόρησε τον Γενικό Εισαγγελέα για γνωματεύσεις κατά παραγγελία και τελικά κατήγγειλε την Κυπριακή Δημοκρατία στον Ευρωπαϊκό Επίτροπο κ. Didier Reynders. Ευσεβάστως εισηγούμαστε ότι η όλη

του συμπεριφορά ήταν ανάρμοστη και δεν επέδειξε αντικειμενικότητα και ακεραιότητα και αυτοσυγκράτηση καθώς μπορούσε κάλλιστα να αναμένει την ολοκλήρωση του έργου της Ερευνητικής Επιτροπής που συστήθηκε για να ελέγξει το ζήτημα των πολιτογραφήσεων επί όλων των φακέλων και με διευρυμένες εξουσίες και με Πρόεδρο τον τέως Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Μύρωνα Νικολάτο, στην οποία μάλιστα μπορούσε να καταθέσει όλα τα στοιχεία που ήθελε και ακολούθως να προβεί στη δική του έρευνα και να εκδώσει τη δική του έκθεση. Ούτως ή άλλως, επαναλαμβάνεται η τοποθέτηση του Γενικού Εισαγγελέα στην αντεξέτασή του ημερ. 12/06/2024, σελ. 28, όπου με σαφήνεια υπέδειξε ότι ήταν ελάχιστες (3 με 4 περιπτώσεις) που δεν του επιτράπηκε πρόσβαση σε έγγραφα σε αντίθεση με την πλειάδα των περιπτώσεων όπου είχε απεριόριστη πρόσβαση σε αυτά. Πέραν τούτου υπενθυμίζεται η πλήρης εξήγηση του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέταση του για τους λόγους που τον οδήγησαν στο διορισμό της Ερευνητικής Επιτροπής¹⁴.

4. Με την υπεράσπισή του ο Γενικός Ελεγκτής για ακόμα μία φορά προσπαθεί να «μπει στην ουσία» των πραγματικών περιστατικών της υπό εξέταση υπόθεσης για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Υποβάλλουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει αυτό υπεράσπιση. Σε καμία περίπτωση δεν απαντά ποια θα ήταν η ζημιά της Κυπριακής Δημοκρατίας αν ανέμενε να ολοκληρωθεί το έργο της Ερευνητικής Επιτροπής. Στην κυρίως του εξέταση (βλ. παράγραφο 158) ανέφερε ανερευθρίαστα ότι «δεν ήθελαν με τίποτα να το ελέγξει η υπηρεσία μας (το πρόγραμμα των χρυσών διαβατηρίων)» «είπαν να διορίσουν άλλη Επιτροπή θεωρώντας ότι αυτό θα ήταν αρκετό για να μεταθέσουμε και άλλο τον δικό μας έλεγχο τον οποίον ήθελαν πάση θυσία να αποφύγουν», «το πρόβλημα ήταν που αυτή (η Επιτροπή Νικολάτου) χρησιμοποιήθηκε ως επίσημη δικαιολογία για να μας εμποδίσουν στον έλεγχο» και κατά την αντεξέτασή του¹⁵ αρκέστηκε στο να δηλώσει ότι δεχόταν πιέσεις από δημοσιογράφους για να δημοσιοποιήσει ενδιάμεση έκθεση, αλλά αυτή η αναφορά είναι ανάξια σχολιασμού.
5. Εισηγούμαστε ότι όλες οι πράξεις του Γενικού Ελεγκτή στην Ενότητα αυτή συνιστούν ανάρμοστη συμπεριφορά, ειδικά λαμβανομένων υπόψη των εξής:
 - 5.1. Ο Γενικός Ελεγκτής δεν επέδειξε αυτοσυγκράτηση και δεν επέδειξε αντικειμενικότητα, αφού σε καμία περίπτωση δεν υπήρχε αντικειμενικός λόγος γιατί να μην περιμένει την ολοκλήρωση του έργου της

¹⁴ Βλ. σελ. 44-45 των Πρακτικών ημερ. 12/6/2024.

¹⁵ Βλ. σελ. 44 των Πρακτικών ημερ. 03/07/2024.

Ερευνητικής Επιτροπής. Βιάστηκε να εκτοξεύσει κατηγορίες και να διαπομπεύσει τη χώρα του και τους θεσμούς.

- 5.2. Ο Γενικός Ελεγκτής αμφισβήτησε τόσο τη συγκρότηση της Ερευνητικής Επιτροπής, αφήνοντας αιχμές ακόμα και για την γνησιότητα του λόγου συμμετοχής προσώπων στη σύνθεσή της και ακολούθως αμφισβήτησε την αντικειμενικότητα της ως προς την ουσία και αποτελεσματικότητα του έργου της, με αποτέλεσμα να πλήξει τους θεσμούς και να καλέσει τους κοινωνούς σε ανυποληψία. Στο σημείο αυτό παραπέμπουμε στη γενικότερη δήλωση του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέτασή του στις 14/06/2024 αναφορικά με τις συνέπειες των πράξεων του Γενικού Ελεγκτή όσον αφορά την εντύπωση που δημιουργείται στους πολίτες για το εύρος της διαφθοράς και τη διάβρωση όλων των θεσμών (σελ. 57, 74 – 77 των Πρακτικών ημερ. 14/6/2024). Για το θέμα της διάβρωσης της εμπιστοσύνης του κοινού προς τους θεσμούς παραπέμπουμε στην αντεξέταση του Γενικού Εισαγγελέα, σελ. 92 των Πρακτικών ημερ. 14/6/2024. Σημειώνουμε επίσης ότι στο Τεκμήριο 75, σελ. 32-33 και σελ. 148 (Έκθεση για το Κράτος Δικαίου 2023 – The state of the Rule of Law in the European Union Reports from National Human Rights Institution 2023) εκφράζεται μομφή για την συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή σε σχέση με τη διαδικασία επαναδιορισμού της Επιτρόπου Διοικήσεως (βλ. σχετικά στις σελ. 105-106 της Γραπτής Δήλωσης του Γενικού Εισαγγελέα, Έγγραφο Α).
- 5.3. Με τον τρόπο που ενήργησε επέδειξε μη αντικειμενικότητα και απρέπεια, **λαμβάνοντας ειδικά υπόψη ότι πριν τα επικριτικά για τον ίδιο σχόλια που αφορούσαν το τελικό πόρισμα της Επιτροπής Νικολάτου, όταν εκδόθηκε το ενδιάμεσο πόρισμα, σχολίαζε με θετικό πρόσημο το έργο της Επιτροπής.**
- 5.4. Ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε την αρχή της ακεραιότητας, και δεν επέδειξε αυτοσυγκράτηση καθώς ενώ πραγματοποιήθηκε συνάντηση στα πλαίσια της οποίας συμφωνήθηκε γραπτώς με τον Γενικό Εισαγγελέα ότι θα σεβαστεί το έργο της Ερευνητικής Επιτροπής και ότι τα όποια έγγραφα, εκθέσεις κτλ έχει στην κατοχή του, θα τα θέσει ενώπιον της, αμέσως μετά αθέτησε τα συμφωνηθέντα¹⁶. Το γεγονός αυτό είναι σημαντικό να τονιστεί καθώς καταδεικνύει την έλλειψη συνέπειας και αυτοσυγκράτησης του Γενικού Ελεγκτή, στοιχεία απαραίτητα για έναν ανώτερο ανεξάρτητο αξιωματούχο του κράτους.

¹⁶ Βλ. Τεκμήριο 16Η.

Περαιτέρω, δεικνύει έλλειψη εμπιστοσύνης και σεβασμού στο θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα.

- 5.5. Αναμένεται από ένα ανεξάρτητο θεσμό του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, ώστε να μην αίρεται η εμπιστοσύνη της κοινωνίας σε αυτούς και επομένως να μην περιαγάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.

IV) Ενότητα Δ - Αναφορές εναντίον Πανεπιστημίου Κύπρου, του Πρύτανη και της θυγατέρας του και του Δρ. Πισσαρίδη

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 18Α – 28, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι και πάλι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Ο Γενικός Ελεγκτής εκτοξεύει και πάλι κατηγορία, αυτή τη φορά για τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου για διάπραξη του ποινικού αδικήματος της κατάχρησης εξουσίας. Με τη γραπτή του δήλωση έρχεται τώρα να αναφέρει δήθεν ότι η αναφορά σε κατάχρηση εξουσίας δεν σημαίνει ότι είχε καταλογίσει στον Πρύτανη τη διάπραξη ποινικού αδικήματος. Ουδέν αναληθέστερον! Ο Γενικός Ελεγκτής, στην επιστολή του προς τον Γενικό Εισαγγελέα (Τεκμήριο 18Δ), παρέθεσε απόφαση Δικαστηρίου σχετικά με το ποινικό αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας που προβλέπει το άρθρο 105 του Ποινικού Κώδικα και ως εκ τούτου είναι ξεκάθαρο ότι ο εν λόγω ισχυρισμός του στη γραπτή του δήλωση ότι δήθεν δεν κατηγορήσε τον Πρύτανη για ποινικό αδίκημα είναι ψευδής.
4. Επίσης από την εν λόγω επιστολή προκύπτει ότι ενώ ανέφερε ότι έχει κλείσει το θέμα και ο ρόλος του έχει ολοκληρωθεί, ακολούθως αναπαρήγαγε το ζήτημα δημόσια και μάλιστα σε συνέντευξη του ημερ. 24/2/2023 (Τεκμήριο 9, σελ. 44) και σε Tweet ημερ. 16/03/2023 (Τεκμήριο 24) κάλεσε τον Πρύτανη να δηλώσει δημόσια την αμοιβή της θυγατέρας του! Για το θέμα της θυγατέρας του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου, εισηγούμαστε ότι ο Γενικός Ελεγκτής επέδειξε ανάρμοστη συμπεριφορά, καθώς χωρίς να λάβει προηγουμένως τις απόψεις του Πανεπιστημίου Κύπρου και του Πρύτανη έσπευσε να τον κατηγορήσει δημόσια για σύγκρουση συμφέροντος. Για ακόμα μία φορά δηλαδή επέδειξε έλλειψη αντικειμενικότητας και αυτοσυγκράτησης ενώ ταυτόχρονα αποφάσισε ότι κάποιο πρόσωπο, στην προκειμένη ο Πρύτανης, διέπραξε συγκεκριμένο ποινικό αδίκημα, ενώ τούτο δεν εμπίπτει στις δικές του συνταγματικές αρμοδιότητες. Επιπρόσθετα, ενώ ανέφερε στο Γενικό

Εισαγγελέα ότι το θέμα έχει κλείσει, με την έννοια ότι αναγνωρίζει και σέβεται τη γνωμάτευση, σε δημόσιες δηλώσεις του μεταξύ άλλων ανέφερε ότι «*δεν υπάρχει οποιαδήποτε τιμωρία*», εννοώντας ότι ο Γενικός Εισαγγελέας κάλυψε τον Πρύτανη στη διάπραξη ποινικών αδικημάτων (Τεκμήριο 9, σελ. 44). Στην ίδια συνέντευξη σε ερώτηση του δημοσιογράφου εάν παραπέμπονται στη δικαιοσύνη τα ευρήματα διαφθοράς του απάντησε ότι «*υπάρχουν περιπτώσεις που αυτό κόβεται από τη Νομική Υπηρεσία*» δίνοντας ως παράδειγμα την περίπτωση του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου και δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό την εντύπωση στο κοινό ότι η Νομική Υπηρεσία ενεργεί ως τροχοπέδη στην πάταξη της διαφθοράς.

5. Αναφορικά με το θέμα του Νομπελίστα Καθηγητή, όπως φαίνεται από τα Τεκμήρια, ο Γενικός Ελεγκτής εντελώς αδικαιολόγητα επέδειξε δημόσια συγκρουσιακή συμπεριφορά με τον κ. Πισσαρίδη, και αναλώθηκε σε δημόσια αντιπαράθεση στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι το θέμα που εγείρεται, είναι η έλλειψη αυτοσυγκράτησης και έλλειψη ψυχραιμίας του Γενικού Ελεγκτή και η ετοιμότητά του να αναλώνεται σε δημόσιες αντιπαραθέσεις.
6. Είναι η θέση μας ότι όλες οι πράξεις του Γενικού Ελεγκτή στην Ενότητα αυτή συνιστούν ανάρμοστη συμπεριφορά, ειδικά λαμβανομένων υπόψη των εξής:
 - 6.1. Μόνος αρμόδιος να διατάξει έναρξη ανακρίσεων και ποινική δίωξη είναι εκ του Συντάγματος ο Γενικός Εισαγγελέας. Σύμφωνα με τα όσα έχουν τεθεί ενώπιόν σας ο Γενικός Ελεγκτής αφού κατήγγειλε στον Γενικό Εισαγγελέα ενδεχόμενη διάπραξη ποινικών αδικημάτων από τον Πρύτανη, επειδή η απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα δεν ικανοποίησε τον Γενικό Ελεγκτή, ο τελευταίος αποφάσισε ενώ «το θέμα είχε λήξει» ως είπε, να διαβάλει δημόσια, ως αναφέρεται ανωτέρω, τον Πρύτανη και τον Γενικό Εισαγγελέα αποδίδοντας τους σοβαρότατες κατηγορίες, σε μία προσπάθεια κλονισμού της εμπιστοσύνης της κοινωνίας στο πρόσωπό τους (Τεκμήριο 9, σελ. 44). Επομένως και πάλι ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε το τεκμήριο της αθωότητας.
 - 6.2. Ο Γενικός Ελεγκτής δεν επέδειξε αυτοσυγκράτηση και αντικειμενικότητα.
 - 6.3. Με τον τρόπο που ενήργησε επέδειξε μη αντικειμενικότητα και απρέπεια.
 - 6.4. Αναμένεται από έναν ανεξάρτητο θεσμό του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, να επιδεικνύει σταθερή και ψύχραιμη συμπεριφορά, ώστε

να μην αίρεται η εμπιστοσύνη της κοινωνίας σε αυτούς και επομένως να μην περιάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.

V) Ενότητα Ε - Προηγούμενη στάση και τοποθετήσεις ως προς τις γνωματεύσεις του πρώην Γενικού Εισαγγελέα – Η μεταβολή της και η σχέση του Γενικού Ελεγκτή με τον πρώην Γενικό Εισαγγελέα

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 29 – 31B, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Από το σύνολο των γεγονότων είναι σαφές ότι ο Γενικός Ελεγκτής επιδεικνύει έλλειψη αντικειμενικότητας, έλλειψη ακεραιότητας, ασυνέπεια και έχθρα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα προκύπτουν από τα Τεκμήρια 31A – 31B στα οποία και παραπέμπουμε.
 - 3.1. Το Τεκμήριο 31A είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα της έλλειψης αντικειμενικότητας και της ασυνέπειας του Γενικού Ελεγκτή, στοιχεία που δεν αρμόζουν στο θεσμό που υπηρετεί. Όταν δηλαδή ήθελε να επιστήσει την προσοχή στο Βοηθό Γενικό Ελεγκτή, να σέβεται τις γνωματεύσεις του Γενικού Εισαγγελέα, ανέδειξε και τόνισε με την επιστολή αυτή πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει σεβασμός στις γνωματεύσεις του Γενικού Εισαγγελέα. Ακριβώς το αντίθετο έπραξε δημόσια στα πάμπολλα παραδείγματα που έχουμε φέρει ενώπιον του Συμβουλίου. Πλήρης αντίφαση και ασυνέπεια. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που αφορά και πάλι τον Βοηθό Γενικό Ελεγκτή, όταν δηλαδή ο Γενικός Εισαγγελέας με γνωμάτευση του ημερ. 24/03/2022 γνωμοδότησε αναφορικά με τους ορθούς τίτλους των αξιωματούχων και ο Γενικός Ελεγκτής δεν συμμορφώθηκε με τη γνωμάτευση αυτή ούτε και με την εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών, η οποία τον δεσμεύει, και προκλητικά συνέχιζε και συνεχίζει να χρησιμοποιεί τους όρους όπως ο ίδιος επιθυμεί.
 - 3.2. Το Τεκμήριο 31B καταδεικνύει ότι και ο ίδιος ο Γενικός Ελεγκτής γνωρίζει πολύ καλά τι συνιστά μη αρμόζουσα συμπεριφορά. Αξιοσημείωτη είναι και η αναφορά του ότι η κοινοποίηση μίας επιστολής σε τρίτα πρόσωπα και επομένως η δημοσιοποίηση μίας επιστολής, μπορεί να επηρεάσει τους θεσμούς. Είναι πολύ σημαντικό να διαβαστεί προσεκτικά η επιστολή αυτή, καθώς με τις αναφορές του ο Γενικός Ελεγκτής στην

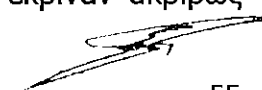

ουσία απαντά ο ίδιος τη γραμμή υπεράσπισης που έχει σήμερα. Περαιτέρω το Τεκμήριο αυτό καταδεικνύει ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν μπορεί να θέσει ως υπεράσπιση ότι η έννοια της ανάρμοστης συμπεριφοράς μπορεί να ερμηνευτεί με διαφορετικό τρόπο.

4. Η όλη συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή στην παρούσα διαδικασία δεικνύει την διαφορετικότητα της αντιμετώπισης των γνωματεύσεων του τέως με τον νυν Γενικό Εισαγγελέα. Αυτή σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να δικαιολογηθεί με τη γραμμή υπεράσπισης του Γενικού Ελεγκτή, όπως προωθήθηκε και μέσω της αντεξέτασης του Γενικού Εισαγγελέα ότι κατ'ίσχυρισμό ο Γενικός Ελεγκτής αντιμετώπισε διαφορετικά τους δύο Γενικούς Εισαγγελείς, λόγω του ότι ο τέως Γενικός Εισαγγελέας πάντα γνωμοδοτούσε υπέρ του Γενικού Ελεγκτή όποτε τίθετο θέμα αμφισβήτησης της εξουσίας του, εν αντιθέσει με τον νυν Γενικό Εισαγγελέα. Παρά τη θέση μας ότι δεν ισχύει η προσέγγιση αυτή, ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι και έτσι να έχουν τα πράγματα, αυτός δεν είναι λόγος για τον Γενικό Ελεγκτή να μη σέβεται τις γνωματεύσεις του νυν Γενικού Εισαγγελέα ακόμα και στα θέματα που αυτές δεν επηρεάζουν τις εξουσίες του Γενικού Ελεγκτή.

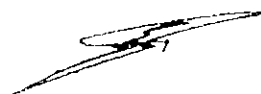
VI) Ενότητα Ζ - Προσφυγή Γενικού Ελεγκτή για Τίτλους Αξιωματούχων

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 32Α – 34, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Με την Ενότητα αυτή αναδεικνύεται καταρχάς ότι ο Γενικός Ελεγκτής διακατέχεται από έλλειψη αντικειμενικότητας και έλλειψη αυτοσυγκράτησης, καθώς ουδέποτε κατανόησε ότι το πώς ονομάζεται - καλείται ο τίτλος του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή δεν θα επηρέαζε με κανένα τρόπο ούτε τις δικές του εκ του Συντάγματος εξουσίες, αλλά ούτε και τις εκ του Συντάγματος εξουσίες του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή. Ακόμα και μετά που το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε με σαφήνεια ότι το θέμα τίτλου δεν επηρέαζε με οποιοδήποτε τρόπο τις συνταγματικές εξουσίες και επομένως απέρριψε τις προσφυγές, ο ίδιος δημόσια παραπληροφορούσε και άφηνε να νοηθεί ότι στην ουσία κέρδισε εκείνο το οποίο ήθελε, εφόσον, ως ισχυριζόταν το Δικαστήριο δεν έκρινε την ουσία αλλά αντιθέτως με συγκεκριμένες αναφορές στην απόφαση, όπως π.χ. με τον τρόπο που κατέγραψε στις εμφανίσεις το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, ήταν σαν να επιβεβαίωνε τις δικές του θέσεις ή σαν να παρέμενε ουδέτερο. Υποβάλλουμε ότι οι κρίσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου ήταν σαφείς και έκριναν ακριβώς

εκείνο που ήταν το επίδικο ζήτημα εντός των πλαισίων της δικαιοδοσίας του Άρθρου 139 του Συντάγματος, δηλαδή εάν υπήρχε ή όχι αμφισβήτηση ή σύγκρουση εξουσιών.

4. Περαιτέρω, ευσεβάστως εισηγούμαστε ότι η συμπεριφορά του είναι ανάρμοστη καθώς δεν αρμόζει σε ένα ανώτερο ανεξάρτητο αξιωματούχο να αποκαλεί δημόσια άλλους ανεξάρτητους αξιωματούχους «ματαιόδοξους» (Τεκμήριο 34). Ο Γενικός Ελεγκτής όφειλε να επιδείξει την αναγκαία αυτοσυγκράτηση. Αναμένεται από έναν ανεξάρτητο θεσμό του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, να επιδεικνύει σταθερή και ψύχραιμη συμπεριφορά, ώστε να μην αίρεται η εμπιστοσύνη της κοινωνίας σε αυτούς και επομένως να μην περιagάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.
5. Το τρίτο θέμα που φέρνουμε ενώπιον του Συμβουλίου στην Ενότητα αυτή για να αξιολογηθεί ως ανάρμοστη συμπεριφορά, είναι η έλλειψη αντικειμενικότητας, η έλλειψη διαφάνειας και η έλλειψη αμεροληψίας εκ μέρους του Γενικού Ελεγκτή, σε σχέση με τη δικηγορική αμοιβή για τις δικηγορικές υπηρεσίες που έλαβε από τρία δικηγορικά γραφεία στα πλαίσια των Προσφυγών που καταχώρησε στο Ανώτατο Δικαστήριο υπ' αρ. 1/2022 και 3/2022. Υποβάλλουμε τα ακόλουθα:
 - 5.1. Ο Γενικός Ελεγκτής είχε δηλώσει (Τεκμήριο 9, σελ. 42 και Τεκμήριο 33Α σελ.450 και 459) ότι είχε κάνει διευθετήσεις με τους δικηγόρους ώστε οι αμοιβή τους στις Προσφυγές 1/2022 και 3/2022 να προέλθει από εκείνον. Ακολουθώντας, στην Γραπτή του Δήλωση στην παρούσα διαδικασία, δήλωσε ότι δέχθηκε δωρεάν τις εν λόγω δικηγορικές υπηρεσίες, επειδή τα 3 δικηγορικά γραφεία, δεν τον χρέωσαν τελικά.
 - 5.2. Καταρχάς, το πρώτο που αναδεικνύεται είναι η έλλειψη ειλικρίνειας και διαφάνειας. Ενώ, όπως φαίνεται από τα τεκμήρια ο Γενικός Ελεγκτής είχε προβεί δημόσια σε δηλώσεις ότι θα πληρώσει από την τσέπη του, όταν τελικά δεν πλήρωσε τίποτα, δεν πληροφόρησε δημόσια τους πολίτες για το θέμα αυτό. Τονίζουμε ότι είναι ο ίδιος, αυτόβουλα που προηγουμένως δήλωνε δημόσια ότι θα πλήρωνε από την τσέπη του, άρα εάν ήθελε να τηρήσει την αρχή της διαφάνειας, πολύ απλά θα ανακοίνωνε και πάλι δημόσια την νέα εξέλιξη και μάλιστα θα έδινε στους πολίτες και σχετικές εξηγήσεις. Τονίζουμε ότι παραπλάνησε τους πολίτες και τους απέκρυψε την αλήθεια. Δεν αρμόζει αυτή η συμπεριφορά σε ένα ανώτερο ανεξάρτητο αξιωματούχο.

- 5.3. Το δεύτερο που αναδεικνύεται, είναι η έλλειψη αμεροληψίας. Βάσει της Αρχής της αμεροληψίας, υπάρχει καθήκον να φαίνεται αμερόληπτος και να εξασφαλίζει ώστε η διαγωγή του να μην πλήττει αλλά να ενισχύει το Θεσμό. Εισηγούμαστε ότι στην επίδικη περίπτωση των δικηγορικών υπηρεσιών που έλαβε από τρία δικηγορικά γραφεία, αξίας €18.000 (ποσό το οποίο έχει παραμείνει αναντίλεκτο από τον Γενικό Ελεγκτή), ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε με τη στάση του την Αρχή της Αμεροληψίας, καθώς αν μη τι άλλο άφησε σκιές και δεν συμπεριφέρθηκε με τρόπο που να φαίνεται αμερόληπτος. Ένας ανεξάρτητος ανώτερος αξιωματούχος δεν επιτρέπεται και δεν μπορεί να δέχεται δωρεάν δικηγορικές υπηρεσίες τέτοιας αξίας από δικηγορικά γραφεία που ταυτόχρονα παρέχουν νομικές υπηρεσίες (για τις οποίες τιμολογούν και εισπράττουν χρηματικά ποσά) σε ελεγχόμενες του οντότητες. Ακόμα και εάν οι δικηγόροι του προσφέρθηκαν να του χαρίσουν τη δικηγορική αμοιβή αυτός για το φαίνεσθαι και για να τηρήσει την αρχή της αμεροληψίας, όφειλε να πει πολύ απλά ότι πρέπει να πληρώσει. Στο σημείο αυτό οφείλουμε να παρατηρήσουμε ότι φαίνεται ότι πλέον και ο ίδιος ο Γενικός Ελεγκτής αντιλαμβάνεται το ατόπημά του και πως αυτό καταδεικνύει παράβαση της αρχής της αμεροληψίας και αυτό φαίνεται από τα έντυπα διορισμού δικηγόρου που έχει υπογράψει στην παρούσα υπόθεση. Γιατί διόρισε 6 δικηγόρους, δηλαδή 2 από κάθε δικηγορική εταιρεία και δεν διόρισε κατευθείαν τις 3 δικηγορικές εταιρείες; Δεν χρειάζεται να αποδείξουμε εμείς το γιατί. Αρκεί μόνο να γίνει αντιληπτό ότι η πράξη του αυτή δημιουργεί και πάλι ερωτήματα, αμφιβολίες. Υποβάλλουμε ότι η πράξη του αυτή δεν συνάδει με το θεσμό που υπηρετεί.
- 5.4. Το τρίτο που αναδεικνύεται είναι η έλλειψη συμμόρφωσης με την Νομοθεσία και τη διαδικασία που έπρεπε να ακολουθηθεί¹⁷. Τονίζουμε ότι διάδικος στις δύο προσφυγές δεν ήταν ο κ. Οδυσσεάς Μιχαηλίδης υπό την προσωπική του ιδιότητα, αλλά ο Γενικός Ελεγκτής, δηλαδή ο Θεσμός, αλλά και η Ελεγκτική Υπηρεσία. Τονίζουμε δε την ασυνέπεια και έλλειψη αντικειμενικότητας που και πάλι έχει επιδείξει, καθώς από το Τεκμήριο 147 φαίνεται ξεκάθαρα πως και ο ίδιος θεωρούσε σε ανύποπτο χρόνο ότι υπάρχει συγκεκριμένη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί. Το Τεκμήριο αυτό αποτελεί την Ειδική Έκθεση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας ημερ. 14/10/2019 με ελεγχόμενη οντότητα την Επίτροπο Διοικήσεως και Προστασίας Ανθρώπινων Δικαιωμάτων. Στην εν λόγω Έκθεση ο Γενικός Ελεγκτής επεσήμανε «*την υποχρέωση των ασκούντων δημόσια εξουσία*

¹⁷ Βλ. απαντήσεις Γενικού Εισαγγελέα για ακόμα ένα παράδειγμα της μεροληπτικής συμπεριφοράς του Γενικού Ελεγκτή στις σελ. 88 και επόμενα των πρακτικών ημερ. 13/6/2024.

να ενεργούν με διαφάνεια» και περαιτέρω επεσήμανε ότι μία δαπάνη μπορεί να είναι ουσιώδης λόγω της φύσης της έστω και εάν αφορά σε μικρό ποσό». Δεν επιτρέπεται ο Γενικός Ελεγκτής του κράτους να τηρεί δυο μέτρα και δυο σταθμά¹⁸. Η χρήση διαφορετικών κριτηρίων για την εξέταση και αντιμετώπιση παρόμοιων υποθέσεων, αυτόματα εκλαμβάνεται ως μεροληπτική και άδικη στάση.

VII) Ενότητα Η - Χειρισμός καταγγελιών κατά Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα στην Αρχή κατά της Διαφθοράς για Κατάχρηση Εξουσίας

Συμπεριφορά Γενικού Ελεγκτή μετά την καταγγελία στην Αρχή κατά της Διαφθοράς

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 35 – 42 και Τεκμήριο 203, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι όλες οι Ενότητες που αφορούν τις καταγγελίες που διαβίβασε ο Γενικός Ελεγκτής στην Αρχή κατά της Διαφθοράς δεν αφορούν το γεγονός της υποβολής ούτε την ουσία των καταγγελιών, αλλά (α) τη συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή αμέσως μετά την διαβίβαση των καταγγελιών, (β) κατά την διάρκεια των ερευνών, και (γ) μετά και από την απόφαση της Αρχής κατά της Διαφθοράς.
4. Είναι σημαντικό επίσης να τονιστεί ότι η υπεράσπιση που εγείρει ο Γενικός Ελεγκτής ότι δήθεν η επίδικη αίτηση ενώπιον του Συμβουλίου έχει γίνει ως αντίποινο και/η εκδικητικά επειδή ο Γενικός Ελεγκτής διαβίβασε καταγγελίες στην Αρχή κατά της Διαφθοράς κατά του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα είναι πέρα για πέρα αβάσιμη και διαψεύδεται από τα ίδια τα γεγονότα και από τα γραπτά κείμενα τα οποία μιλούν από μόνα τους¹⁹. Σε καμία περίπτωση δεν βρίσκεται ο Γενικός Ελεγκτής ενώπιον του Συμβουλίου για τη διαβίβαση των καταγγελιών, αλλά για όλες του τις δημόσιες δηλώσεις, αναφορές μέσω των οποίων εκτόξευσε σημαντικές κατηγορίες και παραβίασε το τεκμήριο της αθωότητας. Ο Γενικός Ελεγκτής δεν δίσταζε να εκτοξεύσει δημόσια τόσο

¹⁸ Βλ. απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα στην σελ. 102 των Πρακτικών ημερ. 13/6/2024 που επιβεβαιώνει τα «δύο μέτρα και δύο σταθμά».

¹⁹ Ενδεικτική η απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέταση στις σελ. 67-71 των Πρακτικών ημερ. 13/6/2024 με την οποία κατέδειξε την αντίφαση στην υπερασπιστική γραμμή που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι και οι δύο γραμμές είναι αβάσιμες.

σοβαρές κατηγορίες εναντίον του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, την ίδια στιγμή που και ο ίδιος αντιλαμβανόταν τη σοβαρότητα των καταγγελιών αυτών και την παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας, καθώς στις πλείστες δημόσιες δηλώσεις του έσπευδε να τις εξευμενίσει με αναφορές όπως «*δεν διατυπώνουμε κατηγορία εναντίον κανενός*» (πχ. Τεκμήριο 43), αλλά και πάλι με τον πλέον ρητό και απερίφραστο τρόπο εκτόξευε σοβαρές κατηγορίες. Εισηγούμαστε επομένως ότι όλη η νομική επιχειρηματολογία της άλλης πλευράς σε σχέση με «προστασία από πράξεις αντιποίνων», δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τα γεγονότα που φέρνουμε ενώπιον του Συμβουλίου για να κριθεί η συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή ως ανάρμοστη.

5. Από τα Τεκμήρια καταδεικνύεται ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν αρκέστηκε στην απλή διαβίβαση των καταγγελιών, ενώ είχε υποχρέωση να παραμείνει σε απόσταση από αυτές και να κρατήσει εμπιστευτικότητα και εχεμύθεια²⁰. Δημοσιοποιώντας πληροφορίες και λεπτομέρειες, παραβίασε το άρθρο 18 του Ν. 19(Ι)/2022, σύμφωνα με το οποίο:

*«(1) Τηρουμένων των διατάξεων του ΓΚΠΔ και του περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και της Ελεύθερης Κυκλοφορίας των Δεδομένων αυτών Νόμου, **απαγορεύεται η δημοσιοποίηση οποιασδήποτε πληροφορίας, εγγράφου, κατάθεσης ή δεδομένου προσωπικού χαρακτήρα λαμβάνεται και/ή τακτικής ή μεθοδολογίας ακολουθείται ή εφαρμόζεται από την Αρχή, στο πλαίσιο της αποστολής της, χωρίς την εξασφάλιση της έγκρισης του Επιτρόπου Διαφάνειας.***

(2) Πρόσωπο, το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (1) είναι ένοχο αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες ευρώ (€30.000) ή/και στις δύο αυτές ποινές.

6. Ενδεικτικά ο Γενικός Ελεγκτής έπραξε τα ακόλουθα:

- 6.1. Καταδεικνύεται ότι άμεσα και εντελώς αδικαιολόγητα δημοσιοποίησε τις καταγγελίες, αποκάλυψε την ταυτότητα ενός ερευνώμενου και άφησε αν μη τι άλλο υπαινιγμούς κατά του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα

²⁰ Σχετικές οι απαντήσεις του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέταση στις σελ. 82-84 των Πρακτικών ημερ. 14/6/2024 καθώς και στην σελ. 19 των Πρακτικών ημερ. 12/6/2024.

παραβιάζοντας το τεκμήριο της αθωότητας του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα.

- 6.2. Δεν διαχώρισε δημόσια τη θέση του από δημόσιες αναρτήσεις του υιού του με τις οποίες εκτοξεύονταν κατηγορίες για κατάχρηση εξουσίας και διαφθορά από τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα (Τεκμήριο 36, σελ. 490).
 - 6.3. Ενώ από το Τεκμήριο 37 καταδεικνύεται ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας δημόσια δήλωσε ότι σέβεται το δικαίωμα του Γενικού Ελεγκτή να διαβιβάζει καταγγελίες σε δημόσια σώματα, αλλά δεν πρέπει να στοχοποιούνται θεσμοί και κρατικοί αξιωματούχοι μέσω δημόσιων τοποθετήσεων για την υποβολή των καταγγελιών, εξακολούθησε να δημοσιοποιεί ακόμη σοβαρότερες κατηγορίες, όπως φαίνεται στο Τεκμήριο 38. Όπως προκύπτει από την ανακοίνωση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας (Τεκμήριο 38) εξαπολύεται επίθεση εναντίον του Γενικού Εισαγγελέα και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα καταλογίζοντας τους προσπάθεια φίμωσης της Ελεγκτικής Υπηρεσίας, εκτόξευσης απειλών, κηδεμόνευσης και παρεμπόδισης της να ενημερώνει *«υπεύθυνα και επίσημα το κοινό για θέματα που βλέπουν το φως της δημοσιότητας»* κάμνοντας λόγο για πρωτοφανείς συμπεριφορές. Απλή ανάγνωση των λέξεων που επιλέχθηκαν να χρησιμοποιηθούν από τον Γενικό Ελεγκτή και την Υπηρεσία του καταδεικνύουν και παραπέμπουν σε σοβαρότατες κατηγορίες που δεν αρμόζουν σε ένα ανεξάρτητο κρατικό αξιωματούχο και στο θεσμό που υπηρετεί. Οι κατηγορίες επαναλαμβάνονται και στο Τεκμήριο 39 όπου ο Γενικός Ελεγκτής κατηγορεί τη Νομική Υπηρεσία ότι αφήνει τους πολίτες και τη Βουλή των Αντιπροσώπων στο απόλυτο σκοτάδι και κατηγορεί τον Γενικό Εισαγγελέα για επιβολή πολιτικής συσκότισης.
7. Εισηγούμαστε ότι όλες οι πράξεις του Γενικού Ελεγκτή στην Ενότητα αυτή συνιστούν ανάρμοστη συμπεριφορά, ειδικά λαμβανομένων υπόψη των εξής:
 - 7.1. Ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε κατάφωρα το τεκμήριο της αθωότητας. Παραπέμπουμε στην πιο πάνω ανάλυση του τεκμηρίου της αθωότητας. Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε το τεκμήριο της αθωότητας του φορέα ενός θεσμού, ανεξάρτητου αξιωματούχου με τεράστιες και σοβαρότατες εξουσίες άμεσα συναρτώμενες με τις ποινικές διώξεις. Είναι δεδομένο ότι διαβάλλοντας δημόσια το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα του κράτους ταυτόχρονα, καλεί τους πολίτες να μην έχουν εμπιστοσύνη στον ίδιο το θεσμό. Περαιτέρω, πράττοντας το αυτό δημιουργεί στους πολίτες αμφιβολίες για την αντικειμενικότητα και ακεραιότητα λήψης

αποφάσεων σε σχέση με τις ποινικές διώξεις. Ταυτόχρονα πλήττει ευθέως το πρόσωπο του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα αφού επιτίθεται στην εντιμότητά του.

7.2. Ταυτόχρονα ο Γενικός Ελεγκτής δεν επέδειξε αυτοσυγκράτηση και αντικειμενικότητα.

7.3. Αναμένεται από ένα ανεξάρτητο θεσμό του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, να επιδεικνύει σταθερή και ψύχραιμη συμπεριφορά, ώστε να μην αίρεται η εμπιστοσύνη της κοινωνίας σε αυτούς και επομένως να μην περιαγάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.

VIII) Ενότητα Θ - Συμπεριφορά Γενικού Ελεγκτή κατά τη διάρκεια των ερευνών της Αρχής κατά της Διαφθοράς

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 43 – 46, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Με την Ενότητα αυτή αναδεικνύεται ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν αρκέστηκε να διαβιβάσει τις καταγγελίες στην Αρχή κατά της Διαφθοράς, αλλά ενόσω αυτές βρίσκονταν υπό εξέταση στην Αρχή προέβαινε σε δημόσιες δηλώσεις με τις οποίες παρέθετε λεπτομέρειες για τις καταγγελίες και υπερασπιζόταν το βάσιμό τους. Είναι ξεκάθαρο ότι οι πράξεις αυτές του Γενικού Ελεγκτή αντίκεινται στο τεκμήριο της αθωότητας.
4. Περαιτέρω, ο Γενικός Ελεγκτής προέβη σε δημόσιες αναφορές ακόμα και την ίδια ημέρα, αμέσως μετά που έδωσε κατάθεση στην Αρχή κατά της Διαφθοράς, αφήνοντας υπονοούμενα ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας κατά τη λήψη των αποφάσεων του μεροληπτεί υπέρ πολιτικά εκτεθειμένων και/ή πελατών δικηγορικού γραφείου στο οποίο έχει συμφέρον. Επίσης δημόσια υπαινίχθηκε ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας για να αναστείλει ποινική δίωξη για πρόσωπο που ασκεί πολιτική επιρροή, έχει ανταλλάγματα. Επομένως δημόσια του αποδίδει ευτελή και αλλότρια κίνητρα και οι πράξεις του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, εάν τούτο ισχύει, συνιστούν ποινικά αδικήματα διαφθοράς.
5. Με την Ενότητα αυτή επίσης αναδεικνύεται ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν τήρησε την εμπιστευτικότητα και το απόρρητο της διαδικασίας που προνοείται από το Νόμο. Στο σημείο αυτό οφείλουμε και πάλι να αντικρούσουμε τη γραμμή

υπεράσπισης του Γενικού Ελεγκτή, ότι δήθεν παρουσιάζουμε στο Συμβούλιο την επίδικη Αίτηση ως πράξη αντιποίνων. Εάν ο Γενικός Ελεγκτής ήταν αντικειμενικός, αμερόληπτος και αποστασιοποιημένος θα διαβίβαζε τις καταγγελίες στην Αρχή κατά της Διαφθοράς και θα έμενε ως εκεί και θα κρατούσε την απόσταση και το απόρρητο που επιβάλλει ο Νόμος. Επίσης η δικαιολογία που έδωσε ο Γενικός Ελεγκτής ότι αναγκάστηκε στην ουσία να επιβεβαιώσει ότι προέβη στη διαβίβαση καταγγελιών στην Αρχή κατά της Διαφθοράς λόγω του ότι προηγήθηκε δημοσίευση των λεπτομερειών σε διάφορα μέσα και πάλι καταρρίπτεται από το γεγονός ότι ο ίδιος όχι μόνο δεν επιβεβαίωσε απλά τη διαβίβαση καταγγελιών αλλά έδωσε λεπτομέρειες που αφορούσαν και καταγγελίες της υπηρεσίας του που ουδέποτε είδαν το φως της δημοσιότητας. Είναι δηλαδή ξεκάθαρο ότι δεν τίθεται υπό την κρίση σας η ουσία των καταγγελιών, αλλά οι συγκεκριμένες δημόσιες, γραπτές και προφορικές παρεμβάσεις και κατηγορίες του Γενικού Ελεγκτή.

6. Περαιτέρω οφείλουμε να αντικρούσουμε την εναλλακτική γραμμή υπεράσπισης του Γενικού Ελεγκτή ότι στην ουσία οι δημόσιες δηλώσεις του αποτελούσαν άμυνα στην ισχυριζόμενη επίθεση και στις ισχυριζόμενες απειλές που δέχθηκε από τους προϊστάμενους της Νομικής Υπηρεσίας. Προκύπτει από τα παραδεκτά έγγραφα που τέθηκαν ενώπιον του Σεβαστού Συμβουλίου ότι με τις δηλώσεις του αναδεικνύεται η έλλειψη αυτοσυγκράτησης και είναι αυτό το οποίο φέρνουμε στο Συμβούλιο ως ανάρμοστη συμπεριφορά. Ο Γενικός Ελεγκτής όφειλε, αφού διαβίβασε κάποιες ανώνυμες καταγγελίες και/ή κατήγγειλε για κάποιες άλλες περιπτώσεις που προέκυπταν από δικά του ευρήματα από ελέγχους της υπηρεσίας του τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα στην Αρχή κατά της Διαφθοράς, να αναμένει το αποτέλεσμα των ερευνών και την απόφαση της Αρχής και όχι να επιδεικνύει και πάλι μία τέτοια βιασύνη να προλάβει να τοποθετηθεί δημόσια και ενδεχομένως να διαμορφώσει απόψεις και έτσι να παρέμβει στο έργο της Αρχής. Δεν είναι αυτή η συμπεριφορά που αρμόζει σε έναν ανεξάρτητο κρατικό αξιωματούχο.

ΙΧ) Ενότητα Ι - Δηλώσεις Γενικού Ελεγκτή μετά την έκδοση του πορίσματος της Αρχής κατά της Διαφθοράς

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 47 – 54, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.

3. Έχουμε καταδείξει στις δύο προηγούμενες ενότητες πώς ενήργησε ο Γενικός Ελεγκτής αμέσως μετά που διαβίβασε τις καταγγελίες στην Αρχή κατά της Διαφθοράς και κατά τη διάρκεια της έρευνας της Αρχής και έχουμε επισημάνει τους λόγους για τους οποίους είναι η θέση μας ότι οι ενέργειες αυτές συνιστούν ανάρμοστη συμπεριφορά. Με την ξεχωριστή αυτή ενότητα θέλουμε να καταστεί πέρα για πέρα σαφές ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν σεβάστηκε τελικά ούτε και την ίδια την απόφαση της Αρχής κατά της Διαφθοράς. Ενώ δηλαδή ο ίδιος με τις προηγούμενες πράξεις του και δημόσιες αναφορές του προσπαθούσε να δείξει τη σημαντικότητα των εξουσιών της Αρχής κατά της Διαφθοράς και επομένως ότι την εμπιστεύεται, όταν τελικά η Αρχή κατά της Διαφθοράς απάλλαξε τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα αντέδρασε έντονα και προσπάθησε δημόσια να γίνει ο ίδιος ο κριτής. Δεν αναμένεται από ένα απλό διαβιβαστή των καταγγελιών να αντιδράσει και στην ουσία να επιχειρηματολογήσει για την ορθότητα της ανώνυμης καταγγελίας. Οφείλει να αποστασιοποιηθεί. Παραπέμπουμε στο Τεκμήριο 48 το οποίο όχι μόνο μιλά από μόνο του, αλλά «φωνάζει». Στην Ανακοίνωση αυτή της Ελεγκτικής Υπηρεσίας ο Γενικός Ελεγκτής ρητά και απερίφραστα εκτοξεύει κατηγορία εναντίον του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα για σύγκρουση συμφέροντος και για ενδεχόμενο κατάχρησης εξουσίας. Αναφέρει ρητά ότι δεν αποκλείει το ενδεχόμενο κατάχρησης εξουσίας που απλώς δεν ήταν δυνατό να στοιχειοθετηθεί. Περαιτέρω, «νιώθει την ανάγκη» να υπενθυμίσει τις άλλες τρεις καταγγελίες που υπέβαλε η Ελεγκτική Υπηρεσία στην Αρχή κατά της Διαφθοράς. Μάλιστα δημοσιοποιεί και τις λεπτομέρειες των καταγγελιών αυτών παραβιάζοντας ακόμα μία φορά το τεκμήριο της αθωότητας. Με το Τεκμήριο 49 χαρακτηρίζει ως ντροπιαστικές τις δηλώσεις του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Με το Τεκμήριο 50 και πάλι αναπαράγει τα γεγονότα των καταγγελιών και παραβιάζει ξεκάθαρα το τεκμήριο της αθωότητας. Τα επόμενα τεκμήρια καταδεικνύουν την σπουδή του να δημοσιοποιήσει τη δική του θέση, να δημοσιοποιήσει τις λεπτομέρειες των καταγγελιών και επομένως να καταδικάσει τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα. Αφήνει να εννοηθεί ότι ο ίδιος είναι γνώστης των γεγονότων των καταγγελιών και επομένως είναι σε θέση να κρίνει τα γεγονότα και να τοποθετείται δημόσια εναντίον του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα παραβιάζοντας το τεκμήριο αθωότητας. Ταυτόχρονα, η αναφορά του αυτή ότι είναι γνώστης των γεγονότων είναι σε πλήρη αντίφαση με την αναφορά του αμέσως μετά που έδωσε κατάθεση στην Αρχή στις 04.09.2023 ότι δεν είχαν την ευκαιρία να διερευνήσουν, δεν είδαν τεκμήρια, απλά διαβίβασαν και μπορεί η καταγγελία να λέει το «Α» και να ισχύει το «Ω» (Τεκμήριο 43, σελ. 515-516).
4. Είναι η θέση μας ότι με τις πράξεις του δείχνει ότι πρόθεσή του είναι να αφηθεί το μήνυμα στην κοινωνία και/ή να διαφανεί ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας είναι διεφθαρμένος. Η θέση μας αυτή ενισχύεται και από το περιεχόμενο της ίδιας της γραπτής του δήλωσης, στην οποία ενσωμάτωσε και επομένως

αναπαρήγαγε τις καταγγελίες που διαβίβασε στην Αρχή κατά της Διαφθοράς. Ούτως ή άλλως όμως είναι η θέση μας ότι ο θεσμός του Γενικού Ελεγκτή επέβαλλε να επιδείξει αυτοσυγκράτηση και να μην διαβάλλει το θεσμό του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα παραβιάζοντας και το τεκμήριο της αθωότητας. Περαιτέρω με τον τρόπο που ενήργησε στην ουσία ωθεί τους πολίτες να περιάγουν τους θεσμούς σε ανυποληψία καθώς δίνει το μήνυμα ότι δεν πρέπει να υπάρχει σεβασμός σε αποφάσεις μίας Ανεξάρτητης Αρχής, όπως είναι η Αρχή κατά της Διαφθοράς.

5. Επίσης επισημαίνουμε ότι ο Γενικός Ελεγκτής με τις πράξεις του δεν τήρησε ούτε την εχεμύθεια και εμπιστευτικότητα και το απόρρητο της διαδικασίας ενώπιον της Αρχής κατά τη Διαφθοράς. Καταρχάς παραπέμπουμε στην ίδια την Ανακοίνωση της Αρχής Τεκμήριο 47, όπου ρητά αναφέρεται, μετά από τη σχετική παραπομπή στη Νομοθεσία ότι απαγορεύεται η δημοσιοποίηση πληροφοριών οι οποίες λαμβάνονται στα πλαίσια της αποστολής της χωρίς την εξασφάλιση της έγκρισης του Επιτρόπου Διαφάνειας (παράγραφος 1 του Τεκμηρίου 47). Ακολούθως στην Ανακοίνωση αναφέρεται στην παράγραφο 2 ότι ο Επίτροπος ενέκρινε την άρση της απαγόρευσης και επομένως νομίμως περιέχονται οι συγκεκριμένες πληροφορίες στην Ανακοίνωση. Επομένως καθίσταται σαφές ότι οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες και/ή λεπτομέρειες πέραν αυτών που αναφέρονται στην Ανακοίνωση απαγορεύεται να δημοσιοποιηθούν. Είναι προφανές λοιπόν ότι ο Γενικός Ελεγκτής δημοσιοποιώντας όλες αυτές τις λεπτομέρειες και πληροφορίες παραβιάζει το άρθρο 18 του Ν. 19(Ι)/2022. Παραπέμπουμε σχετικά πιο πάνω.
6. Παραπέμπουμε επίσης στο tweet του υιού του Γενικού Ελεγκτή ημερ. 29/12/2023 (Τεκμήριο 49), όπου χαρακτηρίζει τους προϊστάμενους της Νομικής Υπηρεσίας ανίκανους, ανεύθυνους και διεφθαρμένους, αναφέρει ότι η κοινωνία πιστεύει ότι είναι διεφθαρμένοι και τους καλεί να παραιτηθούν. Ο Γενικός Ελεγκτής ουδέποτε διαχώρισε τη θέση του από αυτή του υιού του, αντιθέτως, από τα Τεκμήρια που έχουν κατατεθεί ενώπιον του Συμβουλίου προκύπτει ότι συμμερίζεται τις ίδιες απόψεις.
7. Τονίζουμε ότι ο Γενικός Ελεγκτής με την γραπτή του δήλωση σε καμία περίπτωση δεν αντικρούει την εν λόγω ανάρμοστη συμπεριφορά. Το μόνο που προσπαθεί να κάνει είναι να «μπει στην ουσία» στην ουσία των καταγγελιών ενώπιον της Αρχής κατά της Διαφθοράς για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Υποβάλλουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει αυτό υπεράσπιση. Είναι ξεκάθαροι οι λόγοι για τους οποίους καταλογίζεται ανάρμοστη συμπεριφορά.

8. Επίσης προβάλλει τη θέση ότι έκανε τις δηλώσεις ως η μόνη άμυνα του, έχοντας υπόψη τις «απειλές» του Γενικού Εισαγγελέα και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, ότι θα ξεκινήσει διαδικασία για παύση του εάν απορριφθούν οι καταγγελίες εναντίον του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Αυτή η θέση του είναι σε σύγκρουση με τις πραγματικές δηλώσεις εφόσον:
- 8.1. Δεν υπήρχαν τέτοιες απειλές από Γενικό Εισαγγελέα και Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα
 - 8.2. Όφειλε σε κάθε περίπτωση να δείξει αυτοσυγκράτηση και αυτοέλεγχο, και
 - 8.3. Οι δηλώσεις του μετά την απόφαση της Αρχής δεν αφορούσαν μόνο τις καταγγελίες που ερεύνησε η Αρχή αλλά υπενθύμισε και για την ύπαρξη και άλλων καταγγελιών, άρα δεν περιορίστηκε στην ισχυριζόμενη «άμυνα» του ότι ήθελε να εξηγήσει το βάσιμο των καταγγελιών εις απάντηση των «απειλών» του Γενικού Εισαγγελέα και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Παραπέμπουμε σχετικά στην ολοκληρωμένη απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέταση του ημερ. 12/06/2024 (σελ. 19 των πρακτικών).
9. Εισηγούμαστε ότι όλες οι πράξεις του Γενικού Ελεγκτή στην Ενότητα αυτή συνιστούν ανάρμοστη συμπεριφορά, ειδικά λαμβανομένων υπόψη των εξής:
- 9.1. Ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε κατάφωρα το τεκμήριο της αθωότητας. Παραπέμπουμε στην πιο πάνω ανάλυση του τεκμηρίου της αθωότητας. Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Ελεγκτής παραβίασε το τεκμήριο της αθωότητας του φορέα ενός θεσμού, ανεξάρτητου αξιωματούχου με τεράστιες και σοβαρότατες εξουσίες άμεσα συναρτώμενες με τις ποινικές διώξεις. Είναι δεδομένο ότι διαβάλλοντας δημόσια το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα του κράτους ταυτόχρονα, καλεί τους πολίτες να μην έχουν εμπιστοσύνη στον ίδιο το θεσμό. Περαιτέρω, πράττοντας το αυτό δημιουργεί στους πολίτες αμφιβολίες για την αντικειμενικότητα και ακεραιότητα λήψης αποφάσεων σε σχέση με τις ποινικές διώξεις. Ταυτόχρονα πλήττει ευθέως το πρόσωπο του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα αφού επιτίθεται στην εντιμότητά του.
 - 9.2. Ταυτόχρονα ο Γενικός Ελεγκτής δεν επέδειξε αυτοσυγκράτηση και αντικειμενικότητα.

- 9.3. Αναμένεται από έναν ανεξάρτητο θεσμό του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, να επιδεικνύει σταθερή και ψυχραιμη συμπεριφορά, ώστε να μην αίρεται η εμπιστοσύνη της κοινωνίας σε αυτούς και επομένως να μην περιαγάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.
10. Πέραν των πιο πάνω, στα πλαίσια εξέτασης των Ενοτήτων σε σχέση με τις καταγγελίες στην Αρχή κατά της Διαφθοράς, σε σχέση με τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, έχοντας υπόψη τις νομικές αρχές για το τεκμήριο της αθωότητας όπως αναλύθηκαν πιο πάνω, θα πρέπει να εξετάσετε πώς αυτές υπάγονται στα γεγονότα της παρούσας.
- 10.1. Η κύρια ενότητα που σχετίζεται με την παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας είναι η συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή μετά την καταγγελία στην Αρχή κατά της Διαφθοράς, κατά τη διάρκεια των ερευνών και μετά την έκδοση του πορίσματος. Θα πρέπει να έχουμε κατά νου την αρμοδιότητα, εξουσίες και σκοπό που έχει η Αρχή κατά της Διαφθοράς. Εκτός από τον τίτλο, που κατ' ουσία δίνει το στίγμα του σκοπού και ρόλου της Αρχής, προκύπτει από τις σχετικές πρόνοιες του περί της Σύστασης και Λειτουργίας της Ανεξάρτητης Αρχής κατά της Διαφθοράς Νόμου του 2022 (19(I)/2022) (βλ. άρθρο 6), ότι οι έρευνες που γίνονται από την Αρχή κατά της Διαφθοράς είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με διερεύνηση για τυχόν διάπραξη ποινικού αδικήματος από φυσικό πρόσωπο.
- 10.2. Ως εκ τούτου, το φυσικό πρόσωπο, στην προκειμένη ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, να μεν δεν απέκτησε την ιδιότητα του κατηγορούμενου σε ποινική δίκη ή του υπόπτου στα πλαίσια αστυνομικής διερεύνησης, αλλά ήταν υπό έρευνα από αρμόδια αρχή με συγκεκριμένη αρμοδιότητα, ως αναφέραμε ανωτέρω, με αποτέλεσμα να επεκτείνεται η εμπέλεια του τεκμηρίου της αθωότητας και στην επίδικη περίπτωση, ως αναλύθηκε πιο πάνω.
- 10.3. Από τη στιγμή που υπάρχει ενώπιόν σας αυτό το δεδομένο, είναι η θέση μας ότι το Συμβούλιο θα πρέπει να εξετάσει το πραγματικό νόημα των σχετικών δηλώσεων του Γενικού Ελεγκτή και όχι την γραμματική τους διατύπωση, για να αποφασίσετε κατά πόσο παραβιάστηκε το τεκμήριο της αθωότητας.
- 10.4. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρθηκε στην υπόθεση **Lavents** (ανωτέρω) με παραπομπή και σε άλλες αποφάσεις, «*το τεκμήριο της αθωότητας μπορεί να παραβιασθεί ακόμα και εν τη απουσία επίσημης διαπίστωσης/κρίσης: είναι αρκετό ακόμα και εάν η απόφαση εμπεριέχει*

ισχυρισμούς που θα μπορούσαν να υποδηλώσουν ότι ο δικαστής θεωρεί το ενδιαφερόμενο άτομο ένοχο.» Ιδιαίτερη σημασία έχει και το αμέσως επόμενο απόσπασμα στην ίδια υπόθεση: *«Εκ των πραγμάτων, το γεγονός ότι οι υπό εξέταση δηλώσεις έλαβαν χώρα υπό μορφή ερωτήματος ή δυσπιστίας, δεν είναι αρκετό για να απομακρυνθούν από την επιρροή του άρθρου 6(2), σε διαφορετική περίπτωση, θα απουσίαζε ο αποτελεσματικός χαρακτήρας. Αυτό που έχει σημασία για σκοπούς εφαρμογής της προαναφερθείσας διάταξης, είναι το πραγματικό νόημα των υπό εξέταση δηλώσεων, και όχι η κυριολεκτική τους μορφή.»*

- 10.5. Ο κ. Μιχαηλίδης επιχειρηματολόγησε ενώπιόν σας ότι ουδέποτε ανέφερε ότι ο κ. Αγγελίδης είναι διεφθαρμένος ή ότι διέπραξε κάποιο αδίκημα. Δεν αμφισβητείται η γραμματική διατύπωση των δηλώσεων του.
- 10.6. Στο σύνολο όμως των σχετικών δηλώσεών του για τις ενότητες που αφορούν τη συμπεριφορά του που αφορά τις καταγγελίες στην Αρχή κατά της Διαφθοράς, θα πρέπει να κριθεί το πραγματικό νόημα των δηλώσεων.
- 10.7. Κατ' αρχήν αποτελεί έντονη θέση μας ότι **δεν έπρεπε** να γίνουν οι όποιες δηλώσεις από τον Γενικό Ελεγκτή και την Ελεγκτική Υπηρεσία για τις καταγγελίες που έγιναν από τον Γενικό Ελεγκτή εναντίον του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα ή για τις καταγγελίες που διαβίβασε ο Γενικός Ελεγκτής προς την Αρχή κατά της Διαφθοράς, έστω και εάν ο ίδιος ανέφερε ότι κλήθηκε από δημοσιογράφους να τις επιβεβαιώσει (βλ. Τεκμήριο 35 αλλά και το Τεκμήριο 203, το οποίο συγκρούεται με τη θέση του αυτή). Ως εκ τούτου, εκτός από παραβίαση της εμπιστευτικότητας ως προνοείται στο νόμο, οι δηλώσεις και ανακοινώσεις για αυτά τα θέματα φανερώνουν το πραγματικό νόημα τους.
- 10.8. Από τη στιγμή που με βάση το νόμο απαγορεύεται η δημοσιοποίηση οποιασδήποτε πληροφορίας σε σχέση με την καταγγελία, η συνεχής και στοχευμένη δημοσιοποίηση εκ μέρους του Γενικού Ελεγκτή δεικνύει και το πραγματικό νόημα των δηλώσεων του.
- 10.9. Η δικαιολογία που έδωσε ο Γενικός Ελεγκτής, ότι οι δηλώσεις του ήταν προϊόν «άμυνας» για να απαντήσει σε δηλώσεις του Γενικού Εισαγγελέα ή του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, όχι μόνο δεν ισχύει αλλά μία χρονική ανασκόπηση όλων των δηλώσεων δίνει την πραγματική εικόνα και τον διαφωδίζει. Εν πάση περιπτώσει όμως, οι δηλώσεις του Γενικού

Εισαγγελέα ή του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα το μόνο που έπρατταν ήταν να τον καλούν να σταματήσει την ανάρμοστη συμπεριφορά του. Ως εκ τούτου, οι όποιες δικές του «απαντήσεις» δεν δικαιολογούνται.

- 10.10. Δεν μπορεί να είναι άλλο το πραγματικό νόημα των δηλώσεων και ανακοινώσεων του Γενικού Ελεγκτή και της Ελεγκτικής Υπηρεσίας, που προΐσταται ο Γενικός Ελεγκτής, εκτός από το ότι ο Γενικός Ελεγκτής αποδίδει στον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα τη διάπραξη του αδικήματος της κατάχρησης εξουσίας. Και τούτο του αποδίδεται λόγω της άσκησης του συνταγματικής του εξουσίας να αναστείλει ποινική δίωξη που αφορούσε «σοβαρά» φορολογικά αδικήματα εταιρείας που ασκεί δημόσια επιρροή (για να λάβει προφανώς την εύνοια της) με σκοπό να καλύψει αυτήν, αφού το αποτέλεσμα της απόφασής του (όπως ισχυρίζεται ο Γενικός Ελεγκτής) ήταν να εμποδιστούν οι φορολογικές αρχές να προβούν σε φορολογικό έλεγχο της εταιρείας.
- 10.11. Εύλογα προκύπτει το ερώτημα, γιατί ένωσε την ανάγκη να επαναλάβει αυτό, όχι μόνο στο αρχικό στάδιο που έκανε αναφορά για την προώθηση καταγγελιών στην Αρχή, αλλά και την ημέρα έκδοσης του πορίσματος της Αρχής, στις 29.12.2023, όπου υπενθύμισε ότι εκκρεμεί ακόμη αυτή η καταγγελία εναντίον του κ. Αγγελίδη, αλλά επίσης και κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, αναλύοντας αυτή την καταγγελία παρόλο που είναι εντελώς άσχετη με την όλη γραμμή υπεράσπισης του. Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο Γενικός Ελεγκτής για να προβεί ο ίδιος σε καταγγελία στην Αρχή κατά της Διαφθοράς για αυτό το θέμα, πιστεύει ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας προέβη σε πράξη διαφθοράς και προφανώς η συνεχής δημοσιοποίηση αυτής της καταγγελίας είχε σκοπό να βλάψει το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα.
- 10.12. Είναι η θέση μας ότι παραβιάστηκε το τεκμήριο της αθωότητας του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα με αυτές τις δηλώσεις. Επίσης προκύπτει ότι τέτοιες δηλώσεις, από έναν αξιωματούχο εναντίον άλλου αξιωματούχου έχουν τέτοια βαρύτητα που σύμφωνα με την αποκρυσταλλωθείσα νομολογία συνιστούν ανάρμοστη συμπεριφορά εν τη απουσία τεκμηρίωσης και έχοντας υπόψη ότι παραβιάζει και πρόνοια νομοθεσίας για εμπιστευτικότητα.
- 10.13. Θα αναφέρουμε ακόμη ένα παράδειγμα, τις δηλώσεις για την ανώνυμη καταγγελία που διαβίβασε για αναστολή ποινικής δίωξης πρώην πελάτη του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα.

- 10.14. Δεν μπορεί να είναι άλλο το πραγματικό νόημα των δηλώσεων και ανακοινώσεων του Γενικού Ελεγκτή και της Ελεγκτικής Υπηρεσίας, που προΐσταται ο Γενικός Ελεγκτής εκτός από το ότι εμμένει, αναφέροντας ρητά και με επιχειρηματολογία ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας δεν αποκλείεται να διέπραξε κατάχρηση εξουσίας (Τεκμήριο 48) αναστέλλοντας υπόθεση πρώην πελάτη του.
- 10.15. Σημειώνουμε ότι και πάλι έχουμε την παραβίαση της αρχής της εμπιστευτικότητας του διαβιβαστή της ανώνυμης καταγγελίας αλλά ταυτόχρονα στην παρούσα περίπτωση έχουμε και τη ρητή τοποθέτηση του Γενικού Ελεγκτή ως διαβιβαστή ότι δεν γνωρίζει τα τεκμήρια και δεν διερεύνησε την ανώνυμη καταγγελία και αναγνωρίζει ότι μπορεί η καταγγελία να λέει το «Α» και να ισχύει το «Ω» (Τεκμήριο 43, σελ. 515-516)²¹. Αυτό έχει τη δική του σημασία εφόσον μετά έκανε στροφή 180° και έλεγε ότι επειδή ο ίδιος γνωρίζει καλύτερα τα γεγονότα θα έπρεπε να τα πει στον κόσμο για να τα «αξιολογήσει».
- 10.16. Μετά την απόφαση της Αρχής κατά της Διαφθοράς στις 29.12.2023, ο ίδιος, ως διαβιβαστής προχωρεί, χωρίς να έχει αρμοδιότητα, και παραβιάζοντας ταυτόχρονα τη σχετική νομοθεσία, να δίνει λεπτομέρειες για τη συγκεκριμένη καταγγελία φτάνοντας στο σημείο να λέει ότι ανεξάρτητα από το τι αποφάσισε η Αρχή κατά της Διαφθοράς, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο κατάχρησης εξουσίας από τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα. Είναι ζήτημα που πρέπει να αξιολογήσετε στα πλαίσια της παρούσας ενότητας, η ανάγκη του διαβιβαστή να επιχειρηματολογεί για να αποδείξει και να πείσει, όχι μόνο ότι υπήρχε σύγκρουση συμφέροντος από τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, αλλά ότι υπήρχε σκοπιμότητα πίσω από αυτή την απόφαση και γι' αυτό θα πρέπει να τον κρίνει ο κόσμος.
- 10.17. Εφόσον δεν γνώριζε εάν όντως αυτά που λέει η ανώνυμη καταγγελία ισχύουν, προκύπτει το ερώτημα πώς μετά την απόφαση της Αρχής κατά της Διαφθοράς, δημοσιοποίησε **ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ** που δεν προκύπτουν από την Απόφαση της Αρχής.
- 10.18. Μία απλή σύγκριση της Ανακοίνωσης της Αρχής κατά της Διαφθοράς (Τεκμήριο 47) ημερ. 29.12.2023 και της ανακοίνωσης του Γενικού Ελεγκτή την ίδια ημέρα (Τεκμήριο 48) μέχρι και τη δήλωσή του ενώπιον του Συμβουλίου, προκύπτει αβίαστα ότι το πραγματικό νόημα των

²¹ Σχετική είναι η απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέτασή στις σελ. 82-84 των Πρακτικών ημερ. 14/6/2024.

δηλώσεών του είναι ότι ο κ. Αγγελίδης καταχράστηκε την εξουσία του με το να αποφασίσει αναστολή ποινικής δίωξης σε υπόθεση που αφορούσε πρώην πελάτη του.

- 10.19. Είναι σημαντικό να αξιολογήσει το Συμβούλιο αυτές τις λεπτομέρειες που ένωσε την ανάγκη να δημοσιοποιήσει ο Γενικός Ελεγκτής, και οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στην ανακοίνωση της απόφασης της Αρχής (Τεκμήριο 47). Ειδικότερα από το Τεκμήριο 48 εστιάζουμε στην ακόλουθη αναφορά: «...τούτο (με κάθε σεβασμό στο τεκμήριο της αθωότητας) δεν αποκλείει το ενδεχόμενο κατάχρησης εξουσίας που απλώς δεν ήταν δυνατό να στοιχειοθετηθεί.»

Επιπροσθέτως, από την ανακοίνωση ημερ. 30/12/2023, Τεκμήριο 50, υποδεικνύουμε τα όσα προκύπτουν με αναφορές του Γενικού Ελεγκτή:

- Ο κ. Αγγελίδης στο πρόσφατο παρελθόν ήταν προσωπικά δικηγόρος του κ. ΧΧΧ.
- Ο κ. ΧΧΧ κατηγορείτο για πολύ σοβαρό κακούργημα.
- Έχει ιδιαίτερη σημασία ότι το όνομα του κ. ΧΧΧ είναι σπάνιο και καθόλου κοινότυπο, υπονοώντας ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας ψεύδετο ισχυριζόμενος ότι δεν συνέδεσε το εν λόγω πρόσωπο και όνομα με αυτό του πρώην πελάτη του.
- Δικηγόρος του κ. ΧΧΧ ήταν και πάλι το δικηγορικό γραφείο στο οποίο ήταν προηγουμένως συνétairos ο κ. Αγγελίδης παραγνωρίζοντας ότι το αίτημα για αναστολή υπόθεσης τροχαίας παράβασης προήλθε από τμήμα της Αστυνομίας και όχι από το πρώην δικηγορικό γραφείο του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα.
- Στο γραφείο αυτό εξακολουθεί να εργάζεται η σύζυγός του.

Τέλος, από τις δηλώσεις του Γενικού Ελεγκτή σε συνέντευξη του στο ΡΙΚ ημερ. 21/3/2024, το Τεκμήριο 54, επιπρόσθετα προκύπτει -με σαρκασμό λέγουμε- ότι:

- Αμφισβητεί τον λόγο του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα ότι δεν «κατάλαβε» ότι είναι πελάτης του, ενισχύει την επιχειρηματολογία του υποδεικνύοντας το οικονομικό όφελος «άρα αμοιβή από αυτό τον πελάτη» ο οποίος δεν αντιμετώπιζε ένα «τροχαίο» και παραπέμπει σε λαϊκά δικαστήρια υποδεικνύοντας ότι οι πολίτες πρέπει να γνωρίζουν τα πραγματικά γεγονότα «Αυτοί θα αξιολογήσουν».

- 10.20. Δεν μπορεί να είναι άλλο το πραγματικό νόημα όλων αυτών των δηλώσεων του Γενικού Ελεγκτή παρά ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας καταχράστηκε την εξουσία του και αγνόησε τη σύγκρουση συμφέροντος για να λάβει όφελος ένα πρόσωπο που ήταν πρώην πελάτης του και που έλαβε αμοιβή από αυτόν ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας στο παρελθόν και που ακόμη είναι πελάτης στο πρώην γραφείο του, και στο οποίο εργάζεται η σύζυγός του.
- 10.21. Γιατί επιχειρεί σήμερα ενώπιόν σας ο Γενικός Ελεγκτής να αποδώσει διαφορετικά τις συγκεκριμένες δηλώσεις του; Διότι και ο ίδιος προφανώς αντιλαμβάνεται το νόημα των δηλώσεών του και ότι με αυτά που έπραξε και είπε είναι πλέον αντιμέτωπος με τις συνέπειες. Από τα τεκμήρια που είναι ενώπιόν σας, προκύπτει ότι και οι δημοσιογράφοι που υπέβαλλαν ερωτήσεις στο Γενικό Ελεγκτή αναφέρονταν στο νόημα των δηλώσεων (Τεκμήριο 54), και ο υιός του με τις αναρτήσεις του αναφερόταν στο νόημα των δηλώσεων του και κατέληγε στον χαρακτηρισμό «διεφθαρμένοι» (Τεκμήριο 49). Ακόμα και τα μέλη της Ομάδας Στήριξης του Γενικού Ελεγκτή στο Facebook αναφέρονταν στο νόημα των δηλώσεων του Γενικού Ελεγκτή.

X) Ενότητα Κ - Συμπεριφορά Γενικού Ελεγκτή σε σχέση με την ιστοσελίδα «Ομάδα Στήριξης Γενικού Ελεγκτή» στο Facebook

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 55Α – 56Δ, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Από τα παραδεκτά έγγραφα προκύπτει ότι στη συγκεκριμένη ιστοσελίδα «Ομάδα Στήριξης Γενικού Ελεγκτή» ήταν αναρτημένη η φωτογραφία και το όνομα του Γενικού Ελεγκτή. Τα γεγονότα αυτά είναι αναντίλεκτα. Αναντίλεκτο επίσης έχει παραμείνει το περιεχόμενο των αναρτήσεων που φέρνουμε στο Συμβούλιο, το οποίο περιέχει αήθη, ανεπίτρεπτα, υβριστικά, απειλητικά, ψευδή, ανακριβή σχόλια και/ή αναφορές.
4. Εκείνο το οποίο καταλογίζεται στον Γενικό Ελεγκτή είναι ότι είχε υποχρέωση να διαχωρίσει και να διαφοροποιήσει τη θέση του με δημόσια ανακοίνωσή του. Δεν είναι δυνατόν ο Γενικός Ελεγκτής να επιτρέψει να χρησιμοποιείται η φωτογραφία και το όνομά του σε ιστοσελίδες που δημοσιοποιούν τέτοιες αναφορές και ότι όλα γίνονται κατ' επίκληση του Γενικού Ελεγκτή εφόσον είναι

για τη στήριξη του. Η εικόνα και το όνομα ενός προσώπου είναι συνυφασμένα με την προσωπικότητά και τη θέση του και επομένως η χρήση αυτών σε δημόσια ιστοσελίδα δίνει το μήνυμα στους πολίτες ότι, αν μη τι άλλο, το πρόσωπο αυτό ανέχεται και/ή συμμερίζεται το περιεχόμενο των αναρτήσεων. Πόσο μάλλον όταν το πρόσωπο αυτό είναι ο Γενικός Ελεγκτής της Κυπριακής Δημοκρατίας, η αποστολή, ο ρόλος και ο θεσμός του οποίου επιβάλλουν πολύ πιο αυστηρά όρια ανοχής σε σχέση με τη χρήση της εικόνας και του ονόματός του από τρίτους. Στην προκειμένη περίπτωση, με τα Τεκμήριο 55Α και 55Γ ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας κάλεσε τον Γενικό Ελεγκτή να διαχωρίσει δημόσια και απερίφραστα τη θέση του, αλλά ο Γενικός Ελεγκτής αρνήθηκε όπως φαίνεται από τα Τεκμήρια 55Β και 55Γ. Τα παραδεκτά έγγραφα μιλούν από μόνα τους. Σημειώνουμε ότι με την υπεράσπισή του ουσιαστικά ο Γενικός Ελεγκτής δεν προβάλλει οποιοδήποτε βάσιμο ισχυρισμό, αλλά αναλώνεται σε μη σχετικά παραδείγματα που σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογούν τα αδικαιολόγητα, καθώς δεν εξηγούν γιατί ο Γενικός Ελεγκτής δεν διαχώρισε δημόσια τη θέση του από υβριστικά, απειλητικά κατά της ζωής, ψευδή και αήθη σχόλια και δημοσιεύματα που αναρτώνταν δημόσια σε ιστοσελίδα που έφερε την εικόνα και το όνομά του και σύμφωνα με το όνομά της τον «στηρίζει». Δεν αρμόζει αυτή η συμπεριφορά στον Γενικό Ελεγκτή του κράτους. Ούτε η επίκληση στο «δικαίωμα έκφρασης των τρίτων» αποτελεί υπεράσπιση, καθώς ο Γενικός Ελεγκτής δεν κλήθηκε να παρέμβει στο δικαίωμα έκφρασης αυτών, αλλά να διαχωρίσει τη δική του θέση, από όσα αυτοί έχουν «εκφράσει». Τόσο απλό!

5. Ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι η παράλειψη και άρνηση του Γενικού Ελεγκτή να διαφοροποιηθεί και να διαχωρίσει δημόσια τη θέση του δεν αρμόζει στον θεσμικό του ρόλο και παραβιάζει κατάφωρα τις αρχές της ευπρέπειας και του αυτοπεριορισμού και επομένως συνιστά ανάρμοστη συμπεριφορά.
6. Περαιτέρω υποβάλλουμε ότι από το Τεκμήριο 56 προκύπτει και η ασυνέπεια του Γενικού Ελεγκτή, καθώς σε άλλη περίπτωση κατά το δοκούν διαχώρισε δημόσια τη θέση του. Η ασυνέπεια είναι στοιχείο ανάρμοστης συμπεριφοράς.

XI) Ενότητα Λ - Συμπεριφορά Γενικού Ελεγκτή στο μέσο Κοινωνικής Δικτύωσης «X» (πρώην «TWITTER»)

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 57Α – 57Β, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.

3. Από τα παραδεκτά έγγραφα προκύπτει ότι ο Γενικός Ελεγκτής αρέσκειται στη χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και αναλώνεται σε συζητήσεις χαμηλού επιπέδου με πολίτες, δημοσιογράφους, τσακώνεται, διαπληκτίζεται με αυτούς και επιδεικνύει εριστική συμπεριφορά. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι κατηγορεί δημοσιογράφους για «*προπαγάνδα*», αναφέρεται σε «*μεθόδους προπαγάνδας ορισμένων ΜΜΕ*», συζητά και διαπληκτίζεται για υποθέσεις που διερευνά η Ελεγκτική Υπηρεσία, ζητούσε από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου να δηλώσει δημόσια την αμοιβή της θυγατέρας του, αφήνει υπονοούμενα για διευθυντή εφημερίδας, διαπληκτιζόταν με τον επιχειρηματία Χρ. Τορναρίτη και έκανε αναφορές στον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα – άνευ λόγου και αιτίας, εντελώς ατεκμηρίωτα αναφέρεται σε «*σοβαρό πρόβλημα διαφθοράς στη χώρα*» και γενικά αναλύεται σε χαμηλού επιπέδου αναρτήσεις – συνομιλίες με πολίτες από το προσωπικό του προφίλ στο μέσο Κοινωνικής Δικτύωσης «Χ» το οποίο έχει την φωτογραφία και το όνομά του και συνδέει το προφίλ του με το προφίλ της Ελεγκτικής Υπηρεσίας.
4. Σύμφωνα με τις αρχές δεοντολογίας, ο Γενικός Ελεγκτής όφειλε να προβαίνει σε λελογισμένη και συνετή χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ευσεβάτως υποβάλλουμε ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν τήρησε τις αρχές αυτές, δεν επέδειξε αυτοπεριορισμό ούτε αυτοσυγκράτηση και επομένως επέδειξε ανάρμοστη συμπεριφορά.
5. Περαιτέρω, ο Γενικός Ελεγκτής ανεχόταν προσβλητικές, συκοφαντικές, απρεπείς, αήθεις, δημόσιες αναρτήσεις του υιού του και της αδελφής του. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι ο γιος του Γενικού Ελεγκτή κατηγορεί τους προϊστάμενους της Νομικής Υπηρεσίας ότι είναι διεφθαρμένοι, ότι προέβησαν σε κατάχρηση εξουσίας, αναφέρει ότι αναστέλλουν ποινικές διώξεις πελατών και φίλων του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, «*έχει μετατρέψει την εισαγγελία σε κέντρο συγκάλυψης*»²², «*η Νομική Υπηρεσία έχει καταντήσει σώμα συγκάλυψης*»²³, μέχρι να αφυπηρητήσει ο Γενικός Εισαγγελέας «*το κράτος δικαίου θα είναι στον γύψο*»²⁴. Ευσεβάτως υποβάλλουμε ότι η παράλειψη και άρνηση του Γενικού Ελεγκτή να διαφοροποιηθεί και να διαχωρίσει δημόσια τη θέση του δεν αρμόζει στον θεσμικό του ρόλο και παραβιάζει κατάφωρα τις αρχές της ευπρέπειας και του αυτοπεριορισμού και επομένως συνιστά ανάρμοστη συμπεριφορά.

²² Βλ. Τεκμήριο 57B, σελ. 885.

²³ Βλ. Τεκμήριο 57B, σελ. 889.

²⁴ Βλ. Τεκμήριο 15, σελ. 127.

XII) Ενότητα Μ – Νομική Γνωμάτευση Γενικού Ελεγκτή για Κυριότητα Κοινόκτητης Ιδιοκτησίας σε Κοινόκτητες Οικοδομές

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 58Α – 58Δ, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Από τα παραδεκτά έγγραφα προκύπτει ότι ο Γενικός Ελεγκτής παρενέβη σε ένα Τμήμα της δημόσιας υπηρεσίας και συγκεκριμένα στο Τμήμα Κτηματολογίου και επιδεικνύοντας μη αρμόζουσα συμπεριφορά προκάλεσε άσκοπα τόση σύγχυση σε κρατική υπηρεσία για το κατά πόσο αυτή ενεργούσε παράνομα, χωρίς τέτοια εξουσία εκφράζοντας εκτός αρμοδιότητας νομικές γνωματεύσεις. Παραπέμπουμε στην ακόλουθη απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα στη σελ. 42 των Πρακτικών ημερ. 14/6/2024:

«Κύριε Κληρίδη, το μεγαλύτερο πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζει η Νομική Υπηρεσία τα τελευταία 4 χρόνια είναι οι επιθέσεις που δέχεται από την Ελεγκτική Υπηρεσία και τους περίξ αυτού δημοσιογράφους, πολιτικούς, τουιτεράδες, ομάδα στήριξης Γενικού Ελεγκτή και αυτά σας τα έχουμε αναφέρει. Ναι, έχει θέσει σαν στόχο να διαλύσει την όποια αξιοπιστία έχει ο Γενικός Εισαγγελέας και η Νομική Υπηρεσία. Σας μίλησα χθες γι' αυτό το θέμα. Θεωρώ ότι φτάσαμε σε ένα σημείο να σπαταλούμε τεράστιο χρόνο παραγωγικό σε μια φορτωμένη υπηρεσία για να ασχολούμαστε με όλες αυτές τις επιθέσεις. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια πλειάδα αχρείαστων γνωματεύσεων που ζητούνται από τις διάφορες υπηρεσίες του κράτους χωρίς να χρειάζεται, με γνώμονα το ότι φοβούνται να πάρουν αποφάσεις και έρχονται και μας ζητούν αχρείαστες νομικές γνωματεύσεις και ναι, η συμπεριφορά και η αντιμετώπιση, την οποία τα τελευταία 4 χρόνια έχω αντιμετωπίσει, τόσο εγώ, όσο και η υπηρεσία στην οποία προϊίσταμαι, από τον Γενικό Ελεγκτή και την Ελεγκτική Υπηρεσία και όλους τους άλλους, είναι ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα για την υπηρεσία μου. Και ο λόγος που σήμερα είμαι εδώ και δεν νιώθω καθόλου ευτυχής που είμαι εδώ, πιστέψτε με, είναι γιατί έκρινα ότι πλέον δεν υπήρχε άλλη λύση.»

4. Η στάση και η συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή ως προκύπτει από το πιο πάνω θέμα έχει καταντήσει σύνηθης, προκαλώντας δυσμενή επίδραση στους ελεγχόμενους που οδηγεί σε προβλήματα στην ίδια τη λειτουργία της κρατικής μηχανής και τούτο διαπιστώνεται από την πλειάδα ερωτημάτων που λαμβάνει

η Νομική Υπηρεσία για ζητήματα τα οποία θα έπρεπε να αποφασίζουν οι ελεγχόμενοι, όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο Γενικός Εισαγγελέας ανωτέρω. Περαιτέρω, παραπέμπουμε το Συμβούλιο στην παράγραφο 48 της Γραπτής Δήλωσης του Γενικού Εισαγγελέα, Έγγραφο Α, αναφορικά με τη συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή σε σχέση με την Επιτροπή Διερεύνησης Ασυμβιβάστου.

XIII) Ενότητα Ν – Έλεγχος Αστυνομίας για Ανείσπρακτες Εξώδικες Καταγγελίες

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 59Α – 59Β, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Παραπέμπουμε στο Τεκμήριο 59Α, το οποίο μιλά από μόνο του. Στην επιστολή αυτή, η οποία κοινοποιείται τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης και στον Διευθυντή Γραφείου Προέδρου της Δημοκρατίας ο Γενικός Ελεγκτής της Κυπριακής Δημοκρατίας αφήνει αιχμές ότι υπήρχαν εξώδικα σε επώνυμα πρόσωπα ή υψηλού κινδύνου που καταχρηστικά «σβήστηκαν». Περαιτέρω ευθέως εκτοξεύει κατηγορία εναντίον του Αρχηγού Αστυνομίας και του Γενικού Εισαγγελέα ότι αποτελεί «*βασική ανησυχία*» για αυτούς εάν αποκαλυπτόταν τέτοιο σκάνδαλο άρα με τη γνωμάτευσή του ο Γενικός Εισαγγελέας κάλυψε τόσο τον ίδιο όσο και τον Αρχηγό Αστυνομίας από αδίκημα κατάχρησης εξουσίας και ρουσφέτι (σβήστηκαν εξώδικα). Η κατηγορία αυτή είναι σαφής και έχει γίνει δημόσια. Ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι τίποτα απολύτως δεν απαντά με την υπεράσπισή του ο Γενικός Ελεγκτής αλλά για ακόμα μία φορά προβάλλει μη σχετικούς ισχυρισμούς που σε καμία περίπτωση δεν αναιρούν τη γραπτή και δημόσια του αυτή αναφορά και κατηγορία.
4. Περαιτέρω, στην προκειμένη περίπτωση προέβη σε δημόσια κριτική για το θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα και χωρίς να έχει οποιαδήποτε εκ του Συντάγματος εξουσία, επιχειρηματολόγησε και επιδίωκε τροποποίηση του Συντάγματος αναφορικά με το θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα.
5. Από όλα τα πιο πάνω είναι φανερό ότι ο Γενικός Ελεγκτής με τον τρόπο που ενήργησε επέδειξε μη αντικειμενικότητα και απρέπεια. Αναμένεται από ένα ανεξάρτητο θεσμό του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, να επιδεικνύει σταθερή και ψύχραιμη συμπεριφορά, ώστε να μην αίρεται η εμπιστοσύνη των κοινωνιών σε αυτούς και επομένως να μην περιαγάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.

XIV) Ενότητα Ξ – Πολλαπλές Συντάξεις και Παράλληλη Καταβολή Σύνταξης και Μισθού

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 60Α – 62Β, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Στην Ενότητα αυτή αναδεικνύεται για ακόμα μία φορά η απρεπής συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή η οποία προκύπτει από εκτόξευση γραπτών κατηγοριών που δημοσίευσε. Παραπέμπουμε ειδικά στο Τεκμήριο 60Δ το οποίο μιλά από μόνο του. Πρόκειται για δημόσια ανακοίνωση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας. Ο Γενικός Ελεγκτής ανέφερε ρητά ότι «ο Γενικός Εισαγγελέας συμβουλεύει τον Γενικό Λογιστή να παραβιάζει το Νόμο και να διενεργεί πληρωμές κατά παράβασή του», ανέφερε ότι «το κράτος δικαίου προφανώς απειλείται» και επίσης ανέφερε ότι η πληρωμή συντάξεων είναι «πρόδηλα και εξ ορισμού παράνομη». Με την υπεράσπισή του ο Γενικός Ελεγκτής προσπαθεί και πάλι «να μπει στην ουσία» και να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν αναιρούνται οι γραπτές και δημόσιες του αναφορές οι οποίες καταδεικνύουν ότι ο Γενικός Ελεγκτής δεν επέδειξε αντικειμενικότητα, ακεραιότητα και αυτοσυγκράτηση. Η έλλειψη αντικειμενικότητας προκύπτει και από το γεγονός ότι το θέμα το οποίο αποφάσισε να «αναδείξει», στηριζόταν από νομικές γνωματεύσεις του προηγούμενου Γενικού Εισαγγελέα και για 10 χρόνια δεν έπραξε τίποτα. Όταν αντιλήφθηκε ότι το ζήτημα ήταν λαοφιλές αποφάσισε να ασχοληθεί και με το θέμα αυτό. Παραπέμπουμε στα όσα χαρακτηριστικά αναφέρει ο Γενικός Εισαγγελέας κατά την αντεξέτασή του στις σελ. 76-78 των Πρακτικών ημερ. 14/6/2024:

«Α. Εκείνο που παρακολουθώ με πάρα πολύ, κατ' αρχήν να ξεκινήσω με έναν διαφορετικό τρόπο, με συγχωρείτε. Υπηρετώ ένα αξίωμα, σκοπός του οποίου δεν είναι να είμαι αρεστός. Πολύ συχνά έχω να πάρω αποφάσεις, οι οποίες σαφώς και δεν θα ικανοποιήσουν μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού και αλίμονο εάν εξασκώντας αυτό το υψηλό αξίωμα, στο οποίο βρίσκομαι, εξασκώντας τα καθήκοντά μου, σ' αυτό το υψηλό αξίωμα στο οποίο βρίσκομαι, επηρεαζόμενοι έστω και κατ' ελάχιστο με το πώς θα γίνω πιο δημοφιλής στον κόσμο. Την ίδια ώρα όμως έχω διαπιστώσει ότι εκμεταλλευόμενος τον θυμό του κόσμου από την κατάσταση την οικονομική, στην οποία βρίσκεται, τη δικαιολογημένη

αγανάκτηση του κόσμου με τα διάφορα που συμβαίνουν γύρω μας, τα οποιαδήποτε εκάστοτε στη δημοσιότητα φωτεινά, όπως τα ανέφερα την περασμένη φορά, θέματα, ο Γενικός Ελεγκτής παρεμβαίνει, στοχοποιεί, ταυτίζεται με την πλειοψηφία της μάζας, λαϊκίζει δηλαδή και προσπαθεί να αποδείξει, πρώτον, ότι ο ίδιος είναι ένας από αυτούς και συμμερίζεται και ακολουθεί και προσπαθεί να βοηθήσει στην επίλυση των προβλημάτων τους και δεύτερον, ότι εκείνοι εναντίον των οποίων στρέφεται, στη δική μου περίπτωση η Νομική Υπηρεσία, είναι εκείνοι οι οποίοι παρεμβαίνουν στο να μην επιτρέψουν να γίνουν όλα εκείνα τα καλά, τα οποία αν εκείνος διοικούσε θα έκανε. Με τον τρόπο αυτόν παρεμβαίνει, κατά τη γνώμη μου, σε θέματα, τα οποία είναι στη δημοσιότητα, ενώ μπορεί για χρόνια να μην ασχολήθηκε ποτέ μαζί τους. Με τα διαβατήρια, ασχολήθηκε όταν ήταν το Al Jazeera, ενώ το 2016 είχε έρευνα δεν την τελείωσε. Δείτε συντάξεις, γνωματεύσεις του Κώστα Κληρίδη το 2014, εφαρμοζόταν 10 χρόνια, δεν είπε τίποτε, θυμήθηκε το 2024 που επαναστατούσε ο κόσμος για τις πολλαπλές συντάξεις. Θεωρώ ότι σε πολύ μεγάλο βαθμό η εικόνα που έχει δημιουργηθεί στην κοινή γνώμη για τη Νομική Υπηρεσία είναι σε μεγάλο βαθμό, όπως είπα, αποτέλεσμα αυτών των συνεχών και απίστευτα στοχευμένων με τον χειρότερο δυνατό τρόπο από τον Γενικό Ελεγκτή εναντίον του θεσμού, τον οποίο υπηρετώ.»

4. Περαιτέρω, από το Τεκμήριο 60Δ προκύπτει ότι χωρίς κανένα απολύτως λόγο και με προφανή έλλειψη αντικειμενικότητας διασύρει δημόσια τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, καθώς αποφασίζει δημόσια να τον χρησιμοποιήσει αυτόν ως παράδειγμα και επομένως να τον διαβάλλει δημόσια. Πέραν του γεγονότος ότι σε καμία περίπτωση δεν ευσταθούν οι ισχυρισμοί του για τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, το σημαντικό είναι ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει οποιοδήποτε απρόσωπο παράδειγμα ή έστω παράδειγμα προσώπων που λάμβαναν ήδη διπλή σύνταξη κατά το χρόνο σύνταξης της ανακοίνωσης αυτής. Το γεγονός ότι χρησιμοποιεί ως παράδειγμα τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα δεν μπορεί να ερμηνευτεί με οποιοδήποτε άλλο τρόπο εκτός από το ότι για ακόμα μία φορά επιθυμεί δημόσια να τον διασύρει και έχει στοιχεία έχθρας και μη αντικειμενικότητας έναντι του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Περαιτέρω, με την αναφορά ότι «*Με τη γνωμάτευση που έδωσε τώρα ο Γενικός Εισαγγελέας, ο κ. Αγγελίδης όταν γίνει 60 χρονών παράνομα θα λαμβάνει σύνταξη Υπουργού ενώ θα υπηρετεί ως Βοηθός Γενικού Εισαγγελέα*» υπαινίσσεται ότι ο Γενικός Εισαγγελέας έδωσε κατά παραγγελία και καταχρηστικά γνωμάτευση. Ευσεβώς υποβάλλουμε ότι ο διασυρμός του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα και ο υπαινιγμός για κατά παραγγελία γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα προς όφελος του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, πλήττει τους θεσμούς.

5. Από όλα τα πιο πάνω είναι φανερό ότι ο Γενικός Ελεγκτής με τον τρόπο που ενήργησε επέδειξε μη αντικειμενικότητα και απρέπεια. Αναμένεται από ένα ανεξάρτητο θεσμό του κράτους να προστατεύει τους θεσμούς, να επιδεικνύει σταθερή και ψύχραιμη συμπεριφορά, ώστε να μην αίρεται η εμπιστοσύνη των κοινωνιών σε αυτούς και επομένως να μην περιαγάγει τους θεσμούς σε ανυποληψία.

XV) Ενότητα Ο – Απαράδεκτη Παραποίηση Γεγονότων και Παραπληροφόρηση

1. Σημαντικά για την Ενότητα αυτή είναι τα Τεκμήρια 10Ε, 16Μ, 16Ν, 54, 60Δ, 63 – 63Δ, 72, 73, στα οποία και παραπέμπουμε.
2. Είναι η θέση μας ότι τα έγγραφα μιλούν από μόνα τους και σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τις αναφορές, τα λεγόμενα και την εν γένει συμπεριφορά του Γενικού Ελεγκτή.
3. Παραπέμπουμε στη Γραπτή Δήλωση του Γενικού Εισαγγελέα (σελ. 98-102), όπου αναλύονται πέντε συγκεκριμένα παραδείγματα, με συγκεκριμένες παραπομπές σε παραδεκτά έγγραφα από τα οποία προκύπτει ότι ο Γενικός Ελεγκτής προέβαινε σε παραπλανήσεις και αντιφατικές συμπεριφορές. Ενδεικτικό παράδειγμα, το θέμα σε σχέση με τον Επίτροπο Εθελοντισμού όπου ο Γενικός Ελεγκτής παραπληροφόρησε μέσω δημόσιων ανακοινώσεων και αναρτήσεων αποδίδοντας αλλότρια κίνητρα και προθέσεις στον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα και διακηρύττοντας «τον συνεχή εκφοβισμό του» από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα παραπέμποντας στα Τεκμήρια 72 και 73, τα οποία αφορούν στις επιστολές του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Ο απλός αναγνώστης των εν λόγω επιστολών (Τεκμήριο 63Δ) διαπιστώνει ότι το μόνο που πράττει ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας μέσω αυτών είναι να του υποδείξει την ανάγκη σεβασμού συνταγματικών δικαιωμάτων και τήρησης ποινικών διαδικασιών προς διασφάλιση μιας ενδεχόμενης μελλοντικής ποινικής δίκης. Ούτε «απειλές» ούτε «εκφοβισμός» διαπιστώνεται από το περιεχόμενο των επιστολών και σχετική είναι η ξεκάθαρη τοποθέτηση του Γενικού Εισαγγελέα κατά την αντεξέτασή του όταν απαντούσε στην επίσης παραπλανητική υποβολή της υπεράσπισης²⁵. Ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι με τα παραδείγματα αυτά αναδεικνύεται η έλλειψη αντικειμενικότητας και η ασυνέπεια του Γενικού Ελεγκτή.

²⁵ Βλ. σελ. 58 των Πρακτικών ημερ. 13/6/2024.

H) Κατάληξη:

1. Ο Γενικός Ελεγκτής επιχειρεί ενώπιόν σας να δώσει «εξηγήσεις» για την όλη συμπεριφορά του, σε όλες τις ενότητες που προωθήσαμε και που θεωρούμε ότι είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς. Αυτό που προκύπτει αβίαστα είναι ότι, από όποια σκοπιά και εάν ιδωθεί αυτή η συμπεριφορά του, οποιαδήποτε «εξήγηση» και εάν επιχειρήσει να δώσει, η κατάληξη είναι η ίδια, εφόσον έχει παραβιάσει όλες τις πιο κάτω αρχές.
2. Συγκεκριμένα ο Γενικός Ελεγκτής έχει παραβιάσει τα εξής:
 - 2.1. Αρχή της Αντικειμενικότητας – Συνέπεια: Σε όλες ανεξαιρέτως τις ενότητες συναντούμε παράβαση των πιο πάνω αρχών.
 - 2.2. Αρχή της Ευπρέπειας – Ορθής Συμπεριφοράς – Αυτοσυγκράτηση (Κακή – Μερική Συμπεριφορά): Σε όλες ανεξαιρέτως τις ενότητες συναντούμε παράβαση των πιο πάνω αρχών.
 - 2.3. Αρχή της Ανεξαρτησίας: Παραπέμπουμε στην Ενότητα Κ.
 - 2.4. Αρχή της Αμεροληψίας: Παραπέμπουμε στις Ενότητες Ζ, Κ και Λ.
 - 2.5. Κανόνες που αφορούν την Χρήση των ΜΜΕ και των ΜΚΔ: Παραπέμπουμε στις Ενότητες Κ και Λ.
3. Ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι για τον κάθε ένα λόγο ξεχωριστά που παρουσιάζουμε ενώπιον του Συμβουλίου, αλλά και από το συνολικό συνδυασμό όλων των λόγων μαζί, ο Γενικός Ελεγκτής είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς. Όπως αναλυτικά έχουμε αναπτύξει πιο πάνω, ο Γενικός Ελεγκτής, μεταξύ άλλων:
 - 3.1. εκτόξευε δημόσια πολύ σοβαρές κατηγορίες εναντίον θεσμών, ανεξάρτητων αξιωματούχων, υπουργών κτλ,
 - 3.2. παραβίαζε το τεκμήριο της αθωότητας και διαπόμπευε πολίτες, τους θεσμούς και τους αξιωματούχους,
 - 3.3. δεν επιδείκνυε ψυχραιμία και αυτοσυγκράτηση, αλλά είχε αμετροεπή, κακή, μερική και απρεπή συμπεριφορά,

- 3.4. αναλωνόταν σε πολλές περιπτώσεις σε δημόσιες αντιπαραθέσεις με πολίτες, θεσμούς, αξιωματούχους στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης,
- 3.5. προέβαινε σε αλόγιστη χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης,
- 3.6. επιδείκνυε έλλειψη αμεροληψίας, έλλειψη αντικειμενικότητας και ασυνέπεια και σε πολλές περιπτώσεις παραπλανούσε,
- 3.7. παραβίασε την αρχή της ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας, καθώς και την αρχή της ορθής συμπεριφοράς,
- 3.8. δεν συμπεριφέρθηκε με ευθυκρισία και ευθυδικία, και δεν είχε σε καμία περίπτωση συναίσθηση του ύψους του θεσμού που υπηρετεί, αλλά και του ύψους των θεσμών εναντίον των οποίων εκτόξευε δημόσιες αυθαίρετες κατηγορίες και ειδικά του θεσμού του Γενικού Εισαγγελέα και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα,
- 3.9. απέφυγε και/ή παρέλειψε να διαχωρίσει τη θέση του από υβριστικά, απειλητικά κατά της ζωής, ψευδή και αήθη σχόλια και δημοσιεύματα που αναρτώνταν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τόσο από συγγενείς του, όσο και από «ομάδα στήριξής του» που έφερε τη φωτογραφία και το όνομά του
- 3.10. καλούσε και καλεί τους κοινωνούς να περιαγάγουν τους θεσμούς της Κυπριακής Δημοκρατίας σε ανυποληψία και σε μη σεβασμό των θεσμών,
- 3.11. Με την συμπεριφορά του έπληξε τους θεσμούς και προκάλεσε διάβρωση της εμπιστοσύνης του κοινού προς αυτούς, υπέσκαψε την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους θεσμούς και ειδικά προς τον θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα και τον θεσμό του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα και ταυτόχρονα την εμπιστοσύνη των πολιτών για τον τρόπο άσκησης της εξουσίας έναρξης και διακοπής ποινικών διώξεων.
- 3.12. Ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι οι δύο αυτοί θεσμοί έχουν ύψιστο κύρος σύμφωνα με το Σύνταγμα και επομένως οι αστήρικτες και αυθαίρετες δημόσιες κατηγορίες στις οποίες προέβη ο Γενικός Ελεγκτής εναντίον τους, αποτελούν ανάρμοστη συμπεριφορά.

- 3.12.1. Για το θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα, παραπέμπουμε στο Σύνταγμα και στην Ενδιάμεση Απόφαση του Σεβαστού Συμβουλίου ημερ. 05/06/2024, όπου κρίθηκε ότι ο Γενικός Εισαγγελέας είναι ο προασπιστής της νομιμότητας και του δημοσίου συμφέροντος και ο συντακτικός νομοθέτης έχει περιβάλει το θεσμό του με ανάλογο, ύψιστο, κύρος, σεβασμό, εμπιστοσύνη και πλήρη θεσμική ανεξαρτησία και αυτοτέλεια.
- 3.12.2. Για το θεσμό του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, παραπέμπουμε στο Σύνταγμα και στην απόφαση Ερωτοκρίτου, όπου κρίθηκε ότι ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας έχει υψηλότερη θεσμική θέση, θέση που συνταγματικά του επιτρέπει ακόμη και να αναπληροί τον Γενικό Εισαγγελέα (παράγραφος 488).
4. Τονίζουμε ξανά ότι στην υπόθεση Ερωτοκρίτου, ο κ. Ερωτοκρίτου κρίθηκε υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς για μόνο ένα περιστατικό και για το οποίο μάλιστα τελικά απολογήθηκε. Επομένως, ευσεβάστως υποβάλλουμε ότι η κρίση αυτή εφαρμόζεται πόσο μάλλον στην παρούσα υπόθεση που ο Γενικός Ελεγκτής έχει επιδείξει ανάρμοστη συμπεριφορά σε όλες αυτές τις περιπτώσεις που φέρνουμε ενώπιον του Συμβουλίου. Επισημαίνουμε ξανά ότι όλοι οι λόγοι ανάρμοστης συμπεριφοράς στηρίζονται σε γραπτά κείμενα και έγγραφα που έχουν κατατεθεί ως παραδεκτά ενώπιον του Συμβουλίου.
5. Ο Γενικός Ελεγκτής επιχείρησε κατά τη διάρκεια της προώθησης της υπεράσπισής του να δώσει ερμηνεία στη συμπεριφορά του που προφανώς είναι σε πλήρη αντίθεση με τα όσα δήλωνε και έγγραφε. Έφτασε στο σημείο να έχει ως κύριο επιχείρημά του ότι ουδέποτε είπε, ουδέποτε υπονόησε και δεν πιστεύει ότι ο Γενικός Εισαγγελέας και ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας είναι διεφθαρμένοι και ότι σέβεται τον κ. Σαββίδη και τον κ. Αγγελίδη. Η μόνη διαφορά της παρούσας υπόθεσης με την υπόθεση Ερωτοκρίτου είναι ότι ο κ. Ερωτοκρίτου σε κάποιο στάδιο της εκδίκασης της υπόθεσης που αντιμετώπιζε, προέβη σε απολογία για τις δηλώσεις του. Το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η όλη ανάρμοστη συμπεριφορά του δεν θεραπεύεται με μία απολογία. Ως αποτέλεσμα στην παρούσα περίπτωση, ο Γενικός Ελεγκτής, αντιλαμβανόμενος ότι είναι μονόδρομος το αποτέλεσμα σε περίπτωση που έστω και την υστάτη αναγνωρίσει το πραγματικό νόημα όλων των δηλώσεών του, έκανε ακριβώς το αντίθετο από αυτό που έπραξε ο κ. Ερωτοκρίτου. Προέβη σε μία απέλπιδα προσπάθεια για να αλλοιώσει, υποβαθμίσει, τροποποιήσει, δώσει άλλη ερμηνεία στις δηλώσεις του. Επιχειρεί να δώσει άλλες ερμηνείες από αυτές που ο ίδιος εννοούσε όταν τις έλεγε. Άλλες ερμηνείες από αυτές που αντιλήφθηκαν οι οπαδοί και υποστηρικτές του στην Ομάδα Στήριξης στο «Facebook» και ΜΚΔ έδιναν, από τις οποίες δεν ένιωσε την ανάγκη να διαχωρίσει τη θέση του. Άλλες

ερμηνείες από αυτές που ο υιός του παρουσίαζε στις αναρτήσεις του. Άλλες ερμηνείες από αυτές που δημοσιογράφοι του έθεταν στα πλαίσια ερωτήσεων σε συνεντεύξεις του. Άλλες ερμηνείες από αυτές που οδηγούν στο μοναδικό συμπέρασμα, ότι είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς. Είναι αυτή του η συμπεριφορά που τον καθιστά ανίκανο να συνεχίσει να εκτελεί τα καθήκοντά του.

6. Καταληκτικά, ευσεβώς υποβάλλουμε ότι με όλα όσα υποδείξαμε στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας ο Γενικός Ελεγκτής είναι υπόλογος ανάρμοστης συμπεριφοράς. Σε κάθε περίπτωση, απόλυτος και μοναδικός κριτής για να αποφανθεί παραμένει το Συμβούλιο.

Καλλής & Καλλής Δ.Ε.Π.Ε./ Λ. Παπαφιλίππου & Σία Δ.Ε.Π.Ε.
Δικηγόροι για τον Αιτητή / Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας

19/7/2024.